

יניע אף שחקר עוד איזה חיי שקדים נקבלה ורומע עטר
 זה לא נפקלה העולה אך אם יכתנה עמי האקר יוחר
 אשר לשוכים נהם שוקק האכמה העלויה יעקא טעלה
 צבעלה יוחר גדולה והנה
 כל מוכי האטלה מוט מלה
 זאה ולא קיינו דבהיז'
 איא לקיימא יורה קלה
 למה שכתנתי . עוד אפטר
 דיש צה עטס קלה אף
 שחקר הרנה ואפי' בחומש
 אחד כמו שהאכל חיקר
 יש ט חיבור חיש היחד
 לעכין העולה דשיין ט עטלה
 וערכ אפי' אף לא נקראים
 בחיי' יניע וקייס חלי' עטלה
 וכן שוחפין אפי' החומר

היה בחאחורי ולי' דין לריך נשט: על כן (ד) מלאה לי
 שאין לפקול שום קימה אם שיש צה קידר הרענים ומה
 שבראה לי פשוט וקאום כתנתי נאם העורר יודא יתק:
ט אשר שאלה עמיס ידיר יוד ה' האלוק הרי"ר
 מנחם רפאל כין יצו על אהרות נק חיריק
 וחכים היקר החרש משלם קוד רפאל כין יצו . אשר
 מלך נשנה פשוטי צלור ויהי צר מלה נשנה מעשרת
 מה יהיה נשפטם הסער ונשפטו לסוים (ח) גדול ען
 האורס עזאה חרש ערק ליה אז עולר הארשאן אז
 עולר השבי . אחת אהבי האלוק הכרתי וחדע נם כיס
 הרי הוא כמו חרענים שנה שאלה חידן זקנד האלוק
 מהר"ר

כלל וכל מעשויו שכל חסד זה יהיה נכונם עד כן עסק
 אז שבעת עכס ומלוא והז'לה ימלא קוריס שיש צסס
 דעה נפרט עוקד ליעי אהרלה כחמאלה השקנד לאיש
 נדמה עיי' אי' ובפרטי' שס
 ובפרט אס כנר איש
 להקריס אלה שצדין לא
 הביאו צ' שערות חלה ויכל
 ליהוט דעה כמו צדוליס
 מעט אלה שחסידי דהכ
 אוחס לקוריס וצוה ארי
 מונן הרענים נפיצ מתי
 קטיה קטינה ששיאה אהבי
 אס יצחנה לנינה מאקרה
 על צעלה לפיכך עוקק לס
 טי ותקומו המפרטי' מינשתי
 ליג דפי'מיו קטינה אונק

דבעה הקוריס שאפי' יניע חלי' עטלה חיכא [אלה]
 דעעשא דמי לאולמריס יניע הכא כיון ללה נקראים איכ
 לשולם לא ידע לכחש כרין] ויהי' אז חלי' נחקרומ המיל
 בכל עטלה אס יש צה ניכ דין חיש וחכמי' אז מה שחללה
 ירי הכנה וני יניע פ' נלק צסס שהיה נחמחאל עילאה
 ומננע חקר בלי ויו ובנחתיחא דרקיע ומננעוה שליס
 טי מולן חק למידע מלי כיה מוחנטי' עילאה ומחתיחא דרקיע
 וחרייחא היכ מחיני' נהבי מחיחא יחם נה למידע
 טעמי דהיי פלוגחא ררננן כוי [הנהב נקרי'ס חיד
 נפתיחא] חיל עקדש מלק נחקרומ עורר דיע אי' מחנחאל
 עילאה כ' הרב היא ישינה של הקביה לדרקיע היא של
 עררע ערכ ואין לי עקק נבקרומח (כ) כל שאין לפקול
 ואס ידענו שתיחא חסד נחומרט שביחנן הכל עפי'
 קדר הרענים זה איזה מלוח שנה ורואיט צה קדר אחר
 ולא עולט לאיה קפר שיקבור כן ודאי' יש לס לפוסלה
 ולחתימה בעעוה הקורס דהיי אי'חרע צוה עלמו שלא דע
 דאק טחננן עפי' קדר הרענים עיכ לא נגינה עניו
 שצדאי' מאל לתי עכיר וחחרע ליה רינא דקופרי' מוומחן
 שכי נקראי' ונחטי' מהריל' קיי' קלי' כ' האשאל וכן פי'
 ויחל עפי' שיה' ר' נ' שפוקים אחר הפרעה איכ רובה
 לומר שהפוקו יאומר כוי הוא פרעה [כקטי' ריעו פה]
 השבי עיי' מהריל' כ' קטיע דכנה שפוקי פרעיוה איכ
 נכיה של לרפחיס ללה כהרענים ועמנאי' קיי' קלי' צ'
 וכ' נקרי'ס נלכסה קסי' ערו דעכיס אין להלי' עני
 קיה דקמרי' אהרדי' צמד לקדר היס ומפיערי ועי'
 בחי' חיל ונחתיחא ארי' ק' אי' :

הוא דקן אונק דלואס יוד אס הוא קטינה דענה והנה
 חכל הרענים עיירי עוקרה עפי' החורה שלא תיחא
 שערות או נשפוח עיירי עקרה חכל י' צה דעה והנה
 ועיכ נחשנן מעשיה נדלון לא לויס וצוה השנתי' ניכ
 על שיש שיח פטי' ומק קטינה אחר קיטי' וקסחיה למה
 חחקר על צעלה כיון ריחא ספק אס צעלה אפי' לאו
 חדנר שאין דעה לפחול ספק נעאר חסי' נתי'
 וקטן הי' כאין דעה לפחול כדאי' נעטרומ חפי' עיל
 דיה לאמר רק נקטן עולר צלי דעה והנהב משאכ
 נקטן דעיירי' הרחיל שיהא קטן עפי' החורה חכל לא
 נשכל האמטי' כ' עפי' הסכל יש לחשט צדול ורי' עי'ס
 צה דעה לפחול . ונלחיה יפה השבי' קיי' דענוס
 גדול הי' כספק עיומאה הנהא נדי' חרס נדהי' דהשבי'ן
 כ'ס צדיל והבי' מנחור ציוחשלו קטינה פיא שאלט אס
 נן צוואה מפטי' מה ספק רהיי' עומא חיל קטינה מתי' דהיי'
 מלי'ט שיהא חקורה לביחם ומיליין דרננן פליגין לחרי'ן
 איר ייקא נשס ר"י קטינה שזיחנה אין לה רלון לשאל
 על צעלה [והא ודאי' שיש כחלה שיש צהס רלון אלה
 דמדאי' אפטר לעמוד על הביור ומסק לא מאקרה ומחצין
 כאין לה רלון דחא לא חפרס כן אין הצנה לקיי'ט
 היחשלו'י אחיכ] והא חטיק כל שאין צו דעה לפחול
 ספיקו עורר כוי נסס ריחא חרי'ט שיש צו דעה לפחול
 [נדברי' השי'ס היכל אז רלמח יש צה הצנה ורלון ומעלה
 הי' ינדיל] ספיקו עורר ומסק היחיל כרננן דפליגין
 דעמוס חקפא אי' איזה צה חקירה על צעלה ומחצין
 לה רלון אך נבקרומה צה מילוח אין ווקי'ן לה שאין לה
 רלון כיון דקפק ריחא אי' איזה לה רלון אס לא
 נבי' חרי'ר דשוי' קטינה של צה מילוח אס חוספין מלך

הוא דקן אונק דלואס יוד אס הוא קטינה דענה והנה
 חכל הרענים עיירי עוקרה עפי' החורה שלא תיחא
 שערות או נשפוח עיירי עקרה חכל י' צה דעה והנה
 ועיכ נחשנן מעשיה נדלון לא לויס וצוה השנתי' ניכ
 על שיש שיח פטי' ומק קטינה אחר קיטי' וקסחיה למה
 חחקר על צעלה כיון ריחא ספק אס צעלה אפי' לאו
 חדנר שאין דעה לפחול ספק נעאר חסי' נתי'
 וקטן הי' כאין דעה לפחול כדאי' נעטרומ חפי' עיל
 דיה לאמר רק נקטן עולר צלי דעה והנהב משאכ
 נקטן דעיירי' הרחיל שיהא קטן עפי' החורה חכל לא
 נשכל האמטי' כ' עפי' הסכל יש לחשט צדול ורי' עי'ס
 צה דעה לפחול . ונלחיה יפה השבי' קיי' דענוס
 גדול הי' כספק עיומאה הנהא נדי' חרס נדהי' דהשבי'ן
 כ'ס צדיל והבי' מנחור ציוחשלו קטינה פיא שאלט אס
 נן צוואה מפטי' מה ספק רהיי' עומא חיל קטינה מתי' דהיי'
 מלי'ט שיהא חקורה לביחם ומיליין דרננן פליגין לחרי'ן
 איר ייקא נשס ר"י קטינה שזיחנה אין לה רלון לשאל
 על צעלה [והא ודאי' שיש כחלה שיש צהס רלון אלה
 דמדאי' אפטר לעמוד על הביור ומסק לא מאקרה ומחצין
 כאין לה רלון דחא לא חפרס כן אין הצנה לקיי'ט
 היחשלו'י אחיכ] והא חטיק כל שאין צו דעה לפחול
 ספיקו עורר כוי נסס ריחא חרי'ט שיש צו דעה לפחול
 [נדברי' השי'ס היכל אז רלמח יש צה הצנה ורלון ומעלה
 הי' ינדיל] ספיקו עורר ומסק היחיל כרננן דפליגין
 דעמוס חקפא אי' איזה צה חקירה על צעלה ומחצין
 לה רלון אך נבקרומה צה מילוח אין ווקי'ן לה שאין לה
 רלון כיון דקפק ריחא אי' איזה לה רלון אס לא
 נבי' חרי'ר דשוי' קטינה של צה מילוח אס חוספין מלך

להל

סימן ט' (ח) גדול ומהי' . דע דשי' עי'ס י'ס נקטי'
 י'ס מי שיהא צחומ קטן ואין לו הצנה

להקל ולומר שאין לה לרין להאחר על צנלה זה הלעגד כוכת היחלשמי והרמזול ולפי שזכות שזינחה יש להקל גם לדעת הרמנים זיל [ונישיע איש קניה פסק כן מטעמי אחר ודלא כחשו] ככסיה קי' עימוצי שמים שיעד מהירד חצו קי' קליעו ודעניה קים] שהרי הוא טרוד אין לה לרין. ובני צי-דלה האחרים זה הלכה ד"ג שנה טרודי משנה לכלל דעה הי צר שונטין חבל מקודם פסוק דלא כמיש הרמנים צפי' ומלכים רקמן ציב אינו נהרג [אולם קפיה לי צמיר קיב חי' דליכה מופלח הקליח בני ציב ומלחתי צמחים שבעיר צנה ווישיעו הראחיל דפקק דאין שיעורין לצבי יעיש] חבל אהרל צדיק התורה לרין לייב שנה ושערוה וצתחי' מהיריל קפיה צנה למה שכי מר עכיל דאין בקרה גדול עד י"ג שנה ודחי קומד יש מר ילרסה [ייל גמתי דרו י"ג] ואין קימין עי' דלשקמכחא ערדני קלה הוא ועוד שטעמי' קומד מרדי' רשעוה דרשטיק מריה שלש מלפניו פי די חי' רשעוה דריחי י"ג שנה כי מייע חקמכחא הוא חלה העיקר ענה הלכחא כמי כל שיעורין דהלכחא כינה [כיכ הרליש צמחי' כלל קיז דוח הלמונים והוא כלכל חמרים שיעורין ומלולין הלמוני צמדי' צרכי' אייה כ"ה ובתריה משכוחה חצנה פיה ביח הוא חילי' חבל דאין חתנין צמחי' בעימין י"ה צ' ונה להקד דכחצין כי ומה שפרשי' עס וערנצן ריל דרנצן חמורוה מהלמוני או מלוחה וערה חמורה וכדרכי של הריע לקריותו דברי קאפריס הללמוד מייג מרחו וכ"כ רש"י דהי מיה הלכחא היא] וכן ע' לביאה וכן י"ג למדים ייג' מלשטים כי ומה שחמרה דמענישין על הלכחא מלחח טוחח קומיכין על הלכחא צין למסחה צין למענין צנרנה להללח שנה רוצו ומקפיד מלחן והוי עמא וחי עביר מללכה צנחה חיוב וכן חי עביר עטרה חקפריס מוחל יבין] והעטע כי דוקא היי' שכל עיקר האיפור הוא הלמונים או ליכח זו עניש חבל היי' שהלמונים צה לנחר קחישתה הוקרה צנה שפיר שונטין וכמיש טעין זה הרין פי כלל גדול ועפתיג צפיק לליה והסיד צנה שנה הלמונים דמן י"ג חיוב ציחה קחישתה הוקרה מלוחה עת מחי"ג. עוד י"ל דלרנצה הלמונים צנה לנחע מלוחה ולא למעכל היים מחי"גן חמי' מן י"ח חס הוא חכים ובר דעה כמו בני ציב וחלחי' הלמונים וברעה והוקיעה על מן י"ג. ועמטיל קי' די דכן ככל הייג מוחו ועיין צינשח קיח דמקשה והא אין מהירין מהיר ומשכי גיטי' מלחח צנלמוח והציה צהייע פי' דגילוי צנלמוח לחיקור ולא למלקוח צנומהכיר ליחח וכמיש צפ"ק אין חמי' מן וסיר צנש' קי קקטוי שכי דצרי דמקום וניחור הוא דקניח דישעח חמי' כחצי' וכחצו עי' אצריה קקיעו וחיל' לא דלא חמור עס שטקס חלה שטמקלה

צמחכיר עיב ועדיק והא אין מהירין מהיר כוכחו על הנלו דעל חיקורה צנלמוח ליכח קושי' דרודי' חיכח חיקורה מהיר דהיי' קי' כמו קיש ככל התורה חיקורה עיי' הייג מוחו חלה דהקשם חיק חמה חומר דיש צוה לחו הא אין מהירין מקי ומשכי בנימי ומשיה ומחירין פה עיי' קי וחילח לחו ומעילח חלקה ד"ג חלקה ציב דריי' הוא ליה שיש צה ועשעה וכלשון החוקמחא ציכות שציחה חרימי צפי' המשנה מוחה כל מלח' ליה שיש צה ועשעה לקון וכן צכיר צשים חיי צכדני הציע דהי דוקא לחי' לח לרנצה צכסדריין עיי' חי' והפוקקי' כרנצא קיל. ומה שהשיב הגריח להלמוני צמד הרמנים דהא הרמנים אינו לוקה משום ובה כהן רק משום צנה דקיל דכן כלכל זונה ואכן ילפיס קיז מתרומה להצין פי' של זונה האמירה צמורה צהא גם רנצה וערה דלא דמי להא דקסדריין עיב שפחים יסק ובהי יחמקו דברי עס צפי' הניל והכל אחד הוא דרק לפרש טוחה התורה צה ומלקון וענשין עיי'] וכי ומה שהבחי' מלוי [י"ל דכחצי ויקחו איש חרצו ולוי צחות פרק צייג שנה וקרה ליה איש וכיכ רש"י מיר כיש חי' ורעיצו צחצוח וכן צמירי עס שהים אז צר מלוח ופי' צמיריע החצונן] חכתי חמיל דפוחה מייג לח הוא [כחצי דקיל להפיל דליכה גזירה צוה כחמר פה איש ומחמר החס איש או חסה כי יעשו מכל המועצות וחי ללמד חתי על י"ג שנה ואל חסא גויש קלה צמיק כדחי' צכריתוח ובהי חודה גם קושי' הי' דמהיריל דשאי דוחה הרמנים שפיר עיי' חתי הגויש ללמד חלה דש' להקשות חייב קנחה צה י"ג מליל וגם לח מלי' להדיח הגויש צמיל ואכן מעלמיס לח לח כרוש] ועוד רוחה הרמנים ילדו צמי כרומחה צפי' צן קיור מעללחל ובה שצע חלה הלכחא היא [קיל כיון דחחתי הלכחא ואפקיה מנר דעה עד שנה י"ג הי'ל להקשו צמיון עיי' דלהבס שוקרה מקרה וי"ל עפתי' החמיס חוייה קי' קימ דהיי' דנחה הלמונים והעירה על כל התורה דכן הוא אין זה עקירה עייש] כדלעיל וחו לא מירי עיב וכחפחקי' לפימיש קתן צ"כ משנה כלכל דעה היי' הוא גדול חף שעדיין אין לו י"ג שנה חס צה או ומחיייר ומה דקיל להא דריי' דקיה י"ל י"ג דריי' הוא גדול ומחיייר והיי' צירות מעליה ושב' חיי' למחנה חויי' דריי' חיי' וואו קתן ויסל למחנה ואפשר לפסוק זה מחא דהחסי' כחמות י"ח או דקין דבחותו אכיה ענשה ישראל דים כישראל וכעין: זה בחמי' שטעוה טוי' חי' דקיי' מחמר דאין ערה מתקדשה חלה צמירי ענשה חיי' חי' מוחה צמחה צמח מתקדשה וחי' כיון שחבל צה צמיה הקדוש ועשייה מנחה לח חשיב' לה מנחה צמחה והסיד צה כיון צמיונום זה ענשה כישראל

הצניק ליה לא ישראל ועדין הוא קטן ורעול למוחה. ומלחה נקי הכבוד מניה עמוס ד' כנצו קננים אשר צמדם העל כעבור גדולים ועדין עוזה האדם אי הוי עוזה דרבי לוי עוזהם הוי

ולדו פס נצוה ובהגיוס פנה. ורובק אשר העשם מחלוקה קס לנצו כחמים ופלטם ויזו ונקס זר מטה קודם הסכי ואל התמה

הס גדולים אודי כיון דנבלא עוזהם קננים הם אין זה עוזה ועפיתם חולי יס לומר דכון דרבי עוזהם חכמים גדולים גם לעינן עוזהם צעלמס הרי הם גדולי' ובפיק רחלין רחק השוקר בצנה וביוסרס חלקו האקוסרס היכי רעטפס שוער צלוזו השמיטה עה דין הנהנה שני עטפס מוער ועיי' צפוי העטפס להרעול והרליס ח'ל דפלטו ופיקל שחוטטו צלי' כח' כהצני' ההצני' קח' קקיי' ונכח' דריל רלחוזו דבר שפנשה טו מוער דייסי' ליה כולו כבר הוא שוער ויט עוד כהיג ואכמל' (3) אך נעלה שרלונן טלר קודם שפעון האמה חס הלמד ערך עירוכין לי' צי עבר סכי צמי ערי חנה

מהריד מעלם קחי דל דרך חידה (3) חין נעלה שרלונן כולר קודם שפעון ושמעון יהיה זר מטוס קודם רלונן כמה ימים והוא שרלונן טלר זכוף חדר הראשון ושפעון טלר צמחלת אדר הסכי. והסקיה של ייג יהיה שמה פטוסי ואיכ שפעון סמלר אדר הסכי יהיה זר מטוס לא' צולר. ורלונן סמלר זכיע לחדר הראשון יהיה זר מטוס לכיע צולר דהייס לח ימים אחר שפעון. ועכל עקוס כרלס ל' אס הוי שרלונן (3) לוקח רלונן חלק צבורה כי צפער חס חליא עילתי וכמדומי' שפעון זה רלוי' צלסירי או נכספוטחוי וזין לחוס צזא כי נעלל לרוב קיע ללחר ח' עיזורי צייג שקיס סלו וללחר רק ד' עיזורין וכן לענין צת ג' שקיס ויוס אי' או פ' ע' שקיס ויוס אחד כנון סמלרס כסף סנוו סמ' ל' למחזור יהיו לה צ' עטוריס קודם סמלר' צה שלג שקיס ויו' אחד דהייס ליה דהייס וכן אס טלר זכפון סמ' ל' או צנשה ז' לפחור לל יהיה כי אס לוי דהייס וכן צערין דהייס סלמיס וכתעצרה סודקס שמוי' איצ' כד' סמיהס סמלריס פצוק קעל דקסארין וצפרק קעל דריס וכסגיי' שמה ייג יהיה הסנה

הרי גם צננה ק הוא כל מקוס עוסה לפי זמן צה השעס וכדומס הרדצי' חי' עיי' וצק' דעה חכמה הציאס צכיי' חיה ריעי' וצוחר יס להקספק צמקוס אשר הויס עמעס כמה דהייס וכן הלילה ולענין צמה דיער ומה הספתי' צריסה סיל וכן יס לחפור לכמה דיי' החורה כחילה ופדיון דהס וצנה. ובס' פריד רבציד סל מעלה כפי ירוסליס עסיק ויעי' צעננה חכמים למשריעי' חבין וזולקין ואל חוכל סלהטי' צזה דרבי כי הענין ענוק ורשומי' הראשונים לל חלדיו לס צה צבורס הוד (ג) לוקח רלונן חלק צבורה כי צפער חס חליא עילתי. צלמה צמלה לא חלי צפער רחס כמיט

אי צערי לחדר הא' ולי ציוס אי' דלדר הסכי זה שמכר לו צולר הוי' עלחה לו סנה עיר כעניי' יוס אי' צולר סל סנה הצלה חס סל ריו צולר אי' לא עלחה לו סנה עד סנייע עיו צולר סל סנה סקיה ומה היולוי' הפיקסי' כצלחה כמה י' ועדין יי' סיו וקנקה סס (ורתי' לא הכייר אספר מוסס דהשולל אחרין ערלשון הלל אסי' יפלה ודוע הפירוש כח הטלר אחרין ערלשון הלל אסי' כלומר כי יי' חודס העיזור יפלו אכל מכלן ולחלן משצנח וחסנן כולו טלר ציוס אי' דריס אדר צ' סתי' אזו ככר הים צעולס ואספר חס קוש' הקיס סס אלה קדיס סחין סרל עקני' דרך רלכאורה יפלה הלל ענכחיס הוי ונאי' הקקה סס על האונרן כן ועיי' דעמטחיס אין דליי' ריהס הראשון גרע עספכי ועיי' הקיצ' אה נחיה לעיזורה כנכסח צחדס העיזור לפיק חספד דחומיה כחצי ליסן לו חודס העיזור אצל אי' לא כנכסחי כן כפרטי' ואיכ ערלס חכא גני' קיער ברלות להעדיף עכ הסכי מהרלשון אמנס הרביי' צמס האקיו' דרסן כן ייג גמר עמסי ערי חנה עיי' יס לחפור צכיי' ילריס

רעי' צבורות ריו אי' דיה הצל וכל כי צלשתי' איס חליא רחמנא או רב' ליל חלק צבורה (כי צלשתי' איס חליא עילתי' ופסידי גיב' לרי' הראשון) כי צפער רחס חליא עילתי' וכן הוא ודאי רבני' פסיד חודס העיזור נחשב חודס וכיכ החקים חיה יי' ועעניא' סקי' חקיעיא ועיד' פלפול יס להיז מהסיק' יצושה חיונה צבור לייצ' פטוער לא לייצ' איכ אסח חודי' סלל היה צעוללו היכי משכחיל הרי צלליה איס צבור וספיקתי' לפיני' מהרייק סיל רלצ שקודס אסח לנצו קטן דענא גיעל חובן לו סלל צפרי' ומהרלחסי' קי' ויהא רלח' עיי' שפסע' ליה כדבצי' האצי' אי' קקיא וגס מהרשדים חיע הי' חס' לה איכ משכחיל צמלר האי' צולר אי' וקדס' לו חצי אסח ועמ וסלר לו צולר צ' אה ויהא עמה צבור ותי' אסח חודי' סלל הים צעוללו חיי דרלחון זה חיי הרלשון צבור נכלחיל וציוס צמלה חלי רחמנא ואיכ צלמה לא חיי צבור וזין כדאי' להאריך צפלפול ולפי' מה דקיימיל דכסר היי' גדול החסים ומסבנח לפשעיר גדולס החסים חיי הראשון כיון רייסו צמלה חלי רחמנא וי' להקספק צמלס

במלת כיבוד לה הגדול מי חייב למי ודק חנב אעיר
 נדעה הרמזין בנקמה' שיש רכיבז לה גדול הוא דוקא
 נחיי' האז וע' נכריי יד ריו יי' דל'יע נקסי' ציב
 קליא' צי ובמהשיל קס
 ובמהשיל (ד) יהיה טכיהס
 צי מ'טה נבדל צביקן . צי מ'טה צה' צביקן אע"פ
 על זה שטולד יוס' א' דריה

שפוא לנד אדר כיהא וכיכ המגיא כיה י' מרעה עלמו
 ולא ראה חשוי רהמו חבל זה שטולד כיט אדר מרעיו
 לא יהיה צימ חוקק צבכסי' כער אדר ומרוע יחעכב
 עד ריה יסון ונבלה דהסין' עיבין ל'א א' כחצו צטס
 הריא דלח צניען טעוה רק מעיל ורענח דנעיי טעוה
 וכיכ צחוק' ריה י' א' וכיכ לחס חמורוח צדה והקומיע
 והשדן ליה והצניח ומגיא' כיב י'ב פסקו כסריא חבל
 לפריט מה שפניחן הצרכיי' קי' יה צטס הריא צעלמו
 דבני צן י'ב לא פליג הריא ובעיי טעוה ולא יפלה חס
 מאמר כן נדעס רהיו ומיירי דהיטוק א' טולד צכ"ט
 לאדר קוף היום וה' נולד יוס' א' דרי'ס יסון שפוא לנד
 לאדר קוף היום שפמענר החדש ובעה צר מ'טה יהיה
 אדר חקר ונעלאו טכיהס צי מ'טה צטוה [י'ש חוקר
 צחצוי צ' וכיל וכן אס יולד א' נכרי' צחרו וה' נבלד
 אדר שפוא יוס' א' דריה יסון צטנה פטועה כו] וזה
 שנוכח לדעה הליה הפל . והמלי' פ"צ מ'אשוח והחומי'
 היר מ'נעוה ליר א' צשפועס כו' ובפסר'י קס וליך
 אפטר ללמלס דלא צע' טעוה ואחנס ח'ך אפטר דמחקרשו
 השצי הע"ל דקען פקד'ש שיהול צנח גדלוה לה הרי
 דעלצניע דהון מערילא אחיא ולא דמי לאחר שאחגייר
 וחי חמח ח'ך יסל הקעון לקדש על להצח מירי משפא
 איכא צירי'ס הקעון וכמו דאס דקדש ענהא ללו כלום
 הוח השיר צמקדש על להצח כשגדול לה מחני וטאכי
 גדול בנקדש על לחזיו משפ"כ צביקן [ונחי' הריעוציא
 חמלא שפסקים לצבחה מעיל צוה ולענין] וחף לפי המצואר
 צחינו קי' ר'ליה סיי' גני קען שחכר והגרי'ל ולא מיחס
 דמקיים העקק הלא הקאליחיה הקסמ מקענה דנעיק
 דוקא צעל משהגדיל וחי' הכתהי' כן גני קדושין דנעיק
 דיוח סנעל וליכא עיכ צניק צעל מחלין עושט צעילתו
 ציו הרי כדיוצר משפ"כ צמקא ומוכר הרי דשני כרוצי
 השכל הכימו צפטיטוח רבני קדושין חי' מועיל ולא
 שאני מקענה מקצרתם על המיל חלא שרציהס מייקדיס
 על ארי' הלכה וגם הקומיע הציא קס חולק עיו וציטיע
 הק ומכמות כ' א' צר עריא צין נככא חתי צי חרי
 וחנרו כפואה טעוה צין וצי חרי חמרי כפואה הליס
 צין דנליכא חקקא ארצתי' לא נעטלי'ס המכירה וחמאי'
 חא כפואמרי הני צי חרי כפואה חליס צין איכ נהקי'

המכר צידו מללא ונחה אז וחף דמס חמרו שאלו צני
 חא איכא חרי וחרי וליך טליח עידו וחי' דעיי' שפחחוק
 צאוחו הרנע עיי' עדוה חמליס ומעיד'ס שאלו מכר גיכ
 הוי חוקק שפלא חמנררה
 ובמהשיל (ד) יהיו טכיהס
 ולא כלום עיש' ולא ארע
 חא כי המלי' פ"צ מ'אשוח
 ע"ה חומר כמגרסה וע"ה
 חחד

חומר לא כמגרסה נחמקקא צלשח א"ש עיי' חלו וחין
 דרציו קל א' צמקוס טכיס והכורו אהיע קי' קריב
 שפחחוקה מעוס דלחר חאלו העני'ס רעע וליך חחמקק
 לאלשח א"ש על ידו [וחמרי' על מהרשקרי'ס א"ש קי' יח
 ע"ה מעיד שיהי לצבלה חא ומה וע"ה מעיד שיהי
 לצעלה חא וחי' אס עת דעיי' זה לא נחמקקא צלשחור
 דשקיהס מעיד'ס על חא וכמ"ש הטור כו' וחי' דחמס כלל
 הטור מ"יר צלחד רשפ ומחקר נבדחו שפאלח חי' אס
 עת ובכ"ר הוא צו הטור ערדס וזה חמורל ונענין] ונענין
 קס קקיע וצרין פ"צ דמחמות דער שאומר כתי' חף
 שאומר שפרעו מי'ע מחזיקו צשטר ומעלי' וכבר צילור
 הטיציק א"ש קי' ל'א דכל שפענין עגלה צעלמו חלא
 שאירע מקדס שפלא ראה ארס הוי חוקקא כפחנרעוה משפ"כ
 קסק טרפס דהכעין צעלמו מוטקס בעלמי'ס צננרס המ'הא
 עיש וקש"י השיי'ע קכל לישנה ואכמ"ל צנפלטו ודין
 זה דהמ"ל קשה . עוד הקשו קצו'וי ורע"צ'א חא גדלוה
 חליא צשערות וחיא ללמלס ש"יחא צבולס יחד השערות
 וחי' דנדקין לה צקף היום ומללס שערות צבולס
 חליקן רמלפאל חתי כדא' סי' עשרה יוסקן דרז חמר
 הרי צוגרס לפכיס וקיימיל הכי [פלה שפחחוק א"ש
 קריב לא הזכיר כיו וכיכ הרש"ש צחצוי וצחי' קי'
 והצי אהיע קי' ע"ג הציא חולקס ובמהרשקרי'ס א"ש
 ייע חצנו לפסיקא דריאו וע' ק"ש טיה פיי' מענין זה
 ויש לקיים דיו טל המיל צפטי'ס צחצוי' צרי'ס ארציהס
 ארציע קי' ק"ה קעון שופלא הקלי'א כמס שהקדשו
 הקדש כך קדושו קדושין מרוארי'סא והציא כן צטס ע"ל
 ארצ'ס ועיין שו"ס דער מש"ח קי' קיש וליכ שפיר
 משכחיל כמ"ש המיל דרייק מזה המיל דרטי' צני
 שפוח דח"כ שוב הוי א"ח ללמלס חמסל לפי המללס
 ר' צחצוי' וזה טולד לומר דמס רש"י קוצר דנעיק שפוח
 וכולס טולד צמורש העיטור ציוס א' לתורש שפוא יוס'
 למד דמורש העיטור וחא"כ כפועני' עת הי"ג המורש חקר
 אז טולס כעשו צר מ'טה צקוה כמ"ש רבי'ס לתרי' חלא
 לעיבר רבי'ס לא דדקק כיכ צוה חבל אין הסמס צקוה
 מעט כ' אס זה טולד שעה לקוף יוס' הריעו אדר וזה
 טולד ח' עטס יוס' א' דרי'ס יסון שפוא לנד אדר לקוף
 היום חא"כ כפועני' כי' אדר טנה שפחחוק א"ש עמוצר

וא יתה חל עשה קודם צד מלטה להפרי למימש צדדי דנצי קטנה חלל רניס לח דקוק ככ בשעור ועשו חלל נדקי רנעי' כסון מעט לח ויעל אס דליא ללעס. ובקיעי איה חריח

דננעש גדול כחלמה השנה משיב' לעשו רה היום דלח יענה על היורה לפטרו חף ציוהים עקבצר דליח מחויב צעיי' צידח היום רכזר חלל וצנע. והנה הדג משרס צעיי' יצונה ליג אי טנון דליחי' שחי שערחה צננה ט' וצטיפה השוקים היל ים גכ לדון ציה (ח) וכן אז חל. ככ

לנעס איה שרפיה וענאל קי' חס טקינו ודקציי חיל קיעו דלח רחה העביא חשר היעו ועי' צחתיס איה יד שפסיד קלס ועדיין וקיעי נדלי וענחם וליג צקס הרש העיצור ככלל. וכן ומשוע פרק הפואל בני מרחק וגבי מעכיר ציה

לחצור עביל. והנה חף על גז דמטעע שפואלה היחה על הרשי העיצורין חס הם מהצנים צברי עלמן או ככללו ככלל הסכים ייי הרשים טל קנס העיצור לקנס החס. ועיי' השיב כל דרוחי חים מענחין טי והייג הדשים מחצנים קנס אחס ולצוקי חזר וכנס הרש העיצור ככלל מכל מקום צעין חיפשי רחיס צנפק כעו חזן רידן הרש העיצור ככלל ומאנז כחילו היז האנר הדשים הרש חחד ורדע' עכרעה כן שחיי חילו סלר מחחלה כיקן או חס שפועט טחיי ארצין חחס חחד מחצנו לו הכי נעי לח טחא : וכן עוכח ועצרו מרלייה שחייח עון הפסוק לחל נוער עלי ופירי נוער ומקבים עם ציד טל מענה ואס ענרו השנה צחולים חצורין וקיים צנפק בגי' ששים. הרי לפכיס צדחיס קנס צנפק בגי' שרים טחחן לה הרש העיצור חס מחענרי השנה ולא מחענל לה טנה גי' עד סוף ארז חסי. וספק דחיס לנדרות וענרות וליגי' שכי' והייס כחזון רידן ואס סלר צחחלה ארז צננה פסועי דנקה יג ענרו השלי' צריו חחד הרי אז חרד לקטסחו עד ריו חלד' השכ' ולקנן חחרי' ג' יומר חרי' וחס ודיקו וענרו השנה רחיס חחד ודנר אז אי חפצר לנחלח מיד טנה צנכה ולקן חקעי עיבור הרש שחענל יומר יל מעוס דנפדק יולל רופץ צנעי' דחיי צחולים אי יחל חלי' וחחו או רילחח חילחיי הוא דלח מנהלים טי קאער אי חחרה עיזל חלי' וחחו שחחה הוא רלח היח לה דהדרו וחחו כקק חרש העיצור ולא יוס חחד רחיס עיבור חרי' דשחל יוס חחד לא קיי' לנחילי' דליהדרו וליחו וחין להקצוי' כלל לנח לא פסעו שעיני' מיוצולתי' דחיי צחולים יחל חלי' וחחו דננעין רח' לא ידע דנר חלח חפסענע חרש חחרי' טי ציד דין נקידוס חחדס וחסיכר דחנן פסחה עכן כסרון חלנע צעין סי מה עין מדמנע וחחורח ומרענעס חף צחול' עיזל חלי' וחחו. וחיפער שירוסלמי מפרט המשנה דספק' ומשעו לנחחי' דחיי צחולים עיזל חלי' ודחיי מעוס מדרש דקרק לחל נוער עלי טי. וכהני אחס נעו צחלמד רידן צנפק פרק צנה סחיים חחחיי' רי' יסודס חוונר ריה חרשס ועיי' עלה צננר' חיי רני' יודל חער מעוס רני' ערפין ריה חרשס ורש צנצר להקל' ולחחחי' טי עיד חער רכ חלז צר חחנה טיע קצנר צדי' יודל שירחל גורס ופירס רטי' שיפורל אופר שחוקק' ג' ציה דין נקידוס חחדס והי' עוכח חרשס וננה גורס טי' חלמח קצירח ליה חלס ענרו ציד החדס וקדשו חחדס ציוס ליח חערנך שיפורל מיוס ל'יא גורס להקצי' עזל חרש חחיי' ולא עיוס לו וסייס לחל נוער עלי ומקבים עם ציד טל מעוס וחס

אח דמי ללשון החזרה וחף דלפעמים ידעני שאינם ודרש כהא דקוכה כ"ב צי' ודאי משמע מאחד הדלכה שמים אכל אי' לא ידעיק ליפיק על לבאי מלשון החזרה היא ורמי מנזרח מאחד בלשון הש"ך עד שאין צמה לעשות כדאי' פי' מי שמה עמל אחימיל לה והסה לאהרן ולבניו וגם בהלחמי ניב איש חלה ומקום שמה אף שאינם נמצאה לאהרן ומחלה לבניו

כמיש הרבים ומתאשרץ החילום נבדאי מניל חיב ריט ועי' צמחק יצומה עיל' אי' ובני הדסים עלטי כבדי צמים דילפיק מלשון החזרה והסיה להפיק אס לא ידענו לשון החזרה כלמד מלשון צמח אלא שאינו מוכרח [ועי' שפיר קבדי המדריכ עמיל שבי עמי דלשון חזרה לחר] וע"כ כחוד רה"מ רק דמשמע (ט) ועי' מהסיק לרמי כמי' ערקאמר לרמי . שפחים' עקו ויל' לן כלל מחדש דלין ללמד מלשון אז רק היכי שהמנהג פשוט אז הויל להקשות ממנהגא אז אביל ליה פרכי רב רב סיח אביל צמחק וכי הראש' ערקאמר ורב כמי' משמע דלא קיימיל כן והררי הש"ב מלגיל מ"ד אי' ולרפי קשיא מחיי' והקיימיל חבי ולמשייר לקמ' דעמ' עריות דעיקר קיימייס לא טכחי' ושפיר קאמר ולרפי משאיכ בני צור שנתהי"ע דמכח בכל יום שפיר דייק הראש' ובת' מי' לקמור דברי הש"ך יד רמי' מי' צמס אביו

ואס לתשך ארס לומר ערקאמר שיע קקנר רבי יודא שפיר' גורס אלמא ליה הילכתא הכי וכימי' כיון דפליגי עליה רבי יוסי צמקפא דלין קיסי' יוחר משמעוים ורבי יהודה ורבי יוסי קלאמי הלכה כרי יוסי ורס לומר דשמי' הכא דרבי יודא משום ר' ערפון קאמר . ועוד דבעתי' שפירא גורס לא פ"י גס מלי' שיע קקנר ר"י שפירא גור' אין ראייה דלין הלכה כרבי יהודה דרוקא כהאי' דפיק השלין בני הא דפרך מנא הא מילתי' דאמר רבן זיל כמר הונא כ"י עד דאלמ"ה לרבי' מליד דמיסי' למיעוש' היכ דלא אביל צמח . וכתי' היכ פסק וקדמי' מאי איכא למימר (ט) ופירשו הח"ס לרבי' מאיר דהיי"ט למיעוש' כ"י ערקאמר לרי' מאיר ולא קאמר היכי אבליק' עומע דלא קיימיל לן כרבי' מאיר דהיי"ט למיעוש' היי"ט דרוקא חסם עמיס דמנהג פשוט הוא רבי' השולס אובלי' צמר הי' להביא ראייה ממנהג פשוט והוא לי' למימר היכי אבליק' צמח כדאימא' צמקסא קופרסי' והמדריכי' צמיו' ריפ השועליס שאין הליכה נקבע עד שיבא ממנה צמח ודאי ולין דלא חיישיק למיעוש' אין להיכי' כלום ומכל מקום לא אמרו מהסיק אלל משמע דלא קיימיל לן כמי' משום דאיכא למידח ולמימר דקמ' רבי' מאיר כמי' לומר (י) וכתי' אין ה"כ כ"י אכל אס קאמר הכא שיע קקנ' ר"י כמי' אין להיכי' דאיכא למימר דקמ' רבי' יודא משום דמדגרי' שמעי' דלין . ולשולס הילכתא כתי' יודא ומדע דכן הוא דקיימיל לן דשפירא גורס דמי' אימא בצמודה צפי' בטח טהי"ס חיל שפירא גורס פירש ר"י לא קיימי' לן כרבה חוספא' פי' הערל נעלה צמקסא אשה נמטערה סוף נסן וילדה חמלה ככל' ונעלה היא צארך רחוקה עד סוף כסן נמטענרה וסי' ערכנין אחר הולד והבדילס הכשירו' עביל (יא) אלמא דקיימיל לן צמח

וערקאמר רמי קרא אשכח דרש משמע דלא קיימיל בויהי בעימי' מהסיק' הויל וכי' הלחמי צה' חיה והרי דש' לח"ק ונולד שאינם האון רבי' דהיי' שכה ומנהגא צה' ועיכ שפיר קאמר רמי קרא אשכח וציד עאלכי' חקלי'א כ' להקשות על הש"ך מפר' דמלי' קרא אשכח וקיימיל הכי' ונמחיק עמס' הוא צידו דהס לא דייקי' כלל מלשון קרא אשכח דרש' שמי' צנה כל השמימי' והס צמי' יקד על הא ערקאמר רמי קרא כמי' ערקאמר צמח ר' מאיר קרא אשכח משמע כי דוקא ר"מ קיל ונשי' קרא אכל אס לא דרעיק' הא קרא כן אכל היכי ערקאמר קרא' אשכח

ואס לתשך ארס לומר ערקאמר שיע קקנר רבי יודא שפיר' גורס אלמא ליה הילכתא הכי וכימי' כיון דפליגי עליה רבי יוסי צמקפא דלין קיסי' יוחר משמעוים ורבי יהודה ורבי יוסי קלאמי הלכה כרי יוסי ורס לומר דשמי' הכא דרבי יודא משום ר' ערפון קאמר . ועוד דבעתי' שפירא גור' אין ראייה דלין הלכה כרבי יהודה דרוקא כהאי' דפיק השלין בני הא דפרך מנא הא מילתי' דאמר רבן זיל כמר הונא כ"י עד דאלמ"ה לרבי' מליד דמיסי' למיעוש' היכ דלא אביל צמח . וכתי' היכ פסק וקדמי' מאי איכא למימר (ט) ופירשו הח"ס לרבי' מאיר דהיי"ט למיעוש' כ"י ערקאמר לרי' מאיר ולא קאמר היכי אבליק' עומע דלא קיימיל לן כרבי' מאיר דהיי"ט למיעוש' היי"ט דרוקא חסם עמיס דמנהג פשוט הוא רבי' השולס אובלי' צמר הי' להביא ראייה ממנהג פשוט והוא לי' למימר היכי אבליק' צמח כדאימא' צמקסא קופרסי' והמדריכי' צמיו' ריפ השועליס שאין הליכה נקבע עד שיבא ממנה צמח ודאי ולין דלא חיישיק למיעוש' אין להיכי' כלום ומכל מקום לא אמרו מהסיק אלל משמע דלא קיימיל לן כמי' משום דאיכא למידח ולמימר דקמ' רבי' מאיר כמי' לומר (י) וכתי' אין ה"כ כ"י אכל אס קאמר הכא שיע קקנ' ר"י כמי' אין להיכי' דאיכא למימר דקמ' רבי' יודא משום דמדגרי' שמעי' דלין . ולשולס הילכתא כתי' יודא ומדע דכן הוא דקיימיל לן דשפירא גורס דמי' אימא בצמודה צפי' בטח טהי"ס חיל שפירא גורס פירש ר"י לא קיימי' לן כרבה חוספא' פי' הערל נעלה צמקסא אשה נמטערה סוף נסן וילדה חמלה ככל' ונעלה היא צארך רחוקה עד סוף כסן נמטענרה וסי' ערכנין אחר הולד והבדילס הכשירו' עביל (יא) אלמא דקיימיל לן צמח

צינח אריכי' נחם שולל צנה הא אז יהיה מוסר ניב ממשום פי' דרעה ונארי' מרבי' צמק' יומא דמחא' צנה אלל פ"י ובפרט שמוק צמל' עונה ועיי' פסקים עי' חיי' ארס כמי' והרי מדרכי' ונביא' קי' י"ג ומי' נלצ' צמנה צגד צלי' ל"יה דליכא חיוב ל"יה' משום דצמנה אי' יכיל לעשותם וליכא איסי' על הצמנה ניב אף צנה גורס צינול' יע' חמס' עאלס דמלקו' הרמי' והרנצין צמנה אי' אישפתח חמיני' דלאחר המלה קודם בעלי' ורידע' שולק' להלל' צמה עמ' ע"ס . ורס להקשות אמנא' חננח' דמשמע דאיכא גס צמנה והרי אי' נקום צמה ועי' חסי' ענוטם

שענתה כד' א' דלואה גם ביוצאים וי"ל דענין רע"ט קס
 יצחק אהמלאל וחי' ללא סגא ועכלל עשה ויחי' זריק
 גיה' ליע' א', עפ"י קצנה מודכי ומגיא היל' י' לפלפל
 צנוני' דקצנה כ"צ. נכרחה
 חטכה לייסצ קוטי' הסוקי
 דקצנה כנהם אין זוקק
 לה מראקיר להילק ע"כ
 אף דבחול זקק לה כנהם
 לא ועפ"י זקק קוטי'
 המפרשים הא רנח קיל
 צמלש דלרך ד' אחר
 להשקעט לאוהו ומי סביבו
 עומס הכירא ומדוע חייב
 לשעט יום כיון דלואה' לא
 כשר כבאיה רכיד' א'
 דהחיש כ' דהייסוק שאל
 יכלה ד' קנה דלכירא
 קדם ד' חטכה אף כיון
 דלכאירא וקצר כנהם זקק
 לה דהי' צמ' כל ימי מעד
 דליקה ד' חטכה דכ"צ ח'
 קי' קי' אהלם לעה סבי
 דקצנה לא אערי' כנהם
 זקק לה' לא. נ"ב. נ"ב. נ"ב.
 ימי מעד דליקה ד' חטכה
 וסיד השש שאל יום חס
 עיר פגפול (י"ג) וכולם
 שנות פקיים. פי חוקי
 רח"ז א' מירשמי כ"י שנות
 החדשים עלו ומצל גיש
 (ג') קצנה מאלים צמקרא
 ותלקא חסר ובי' נחירש
 העשירי הוא חודש ענת
 [אסר' צ' ערי'] חודש
 הראשון הוא חודש רסן
 ג' לחודש ט"ס עשר הוא
 חודש אדר [ג' ז' ט']
 נחודש השלישי הוא חודש
 סיון [ט"ס ח' ו'] ויהי
 נחודש כסליו [כ"ט א' ח']

נחא כרבי יודא וקיל ועוד כ"ל לכפא רח"ס פן הסוקפת
 קיפ קונס יין נעמכת מדריס חיל חודש העיבור אדר
 הראשון הוא ולא אדר השני חודש פקרי אדר
 ... ילי' יום שני מוכיט. ועוד דעגילה ופורים צמ"י
 אגלנא רחשון חודש העיבור עכ"ל. ואם כן כיון דאדר
 הראשון הוא חודש העיבור ומקרא י' לט לוונד
 אל' סלר צמקן וצמנה י"ג יום עיני' אצור פשוט
 דאערי' שזמקן יחיה צר עולס ולא צאדר ה"י עני' כ"א'
 דצאדר השני יהיה צר עולס ולא צאדר הראשון חודש
 חודש העיבור ולא כקרא חומו אדר חלה שנת. ואלי
 קרא חומו שנת פשיטא שהי"ס אומרים שהיה צר עולס
 צאדר דפריש אגלנא סלר צמקן ה"י ל"ט וכי צמקל
 קרא' טס שקראו לו אדר נכ"ס אז להיות צר שנתן
 ח"ו ולא נאמר כהעברה השנה נהעברה לו. הלא קראת
 האחרון לחודש נחט לו אז השס כ' מרי"ם עד קף
 אדר ונערי' השנה ולא קדם לכן אם לטירך גזול. אכל
 רסן הוא רחש' לחודש השנה וגם תקופתו שק ע"ל קדר
 ימות החמה ומקן חודש העיבור הוא מנאלא פנימיה
 להשלים חודש' הלכנה לחודש' החמה כדאמר רב פפא
 צריש פרק ט"ז דקארי' ט"ג שחא צמר ירח' אולא
 ופריש רש"י ט"ג מהא דקתי' ולא ג' צעיר' שנה שחא
 צמר ירח' אול אחר' ירח' הראוים להיות אם לא כהעברה
 אכל קר ומס' של שנה ולנה הראוין צמקראו
 שנת כהעברה ונעשעם אז קמאיהו אדר וקראוהו
 אדר כי אין לס' אלא י"ג שנות ל"ג חודש' השנה (י"ג)
 וכלם שנות פקיים אשר לחודש' גבלת (ג') והנה
 ע"ה נמל"אם צמקרא לפי רעה רבי שלמה צר אצרי'ם
 שנת וצח' שניה לא אולי' כרפ"י. ועוד קצנה גזולה
 כיון דע"כ אדר הראשון הוא חודש העיבור והוא המגלי'
 חקרון ומכל חודש ומחש' הלכנה שנתו עד חודש
 העיבור להשלים עד החמון ומכל חודש ומחש' ומכל
 הלכנה שנתו עד חודש העיבור להשלים עד החמון ומכל
 חודש ומחש' החמה שנתו עד כ"ח ולפענ"י שחש'
 העיבור אי' ומקפיק להשלים מה שנתו ולכן לפענ"ס
 רק שנה אחת צין שני עיבורין כגון שנת שמי' ושמי"ב

לעשות עשר חודש
 יצחק אהמלאל וחי' ללא סגא ועכלל עשה ויחי' זריק
 גיה' ליע' א', עפ"י קצנה מודכי ומגיא היל' י' לפלפל
 צנוני' דקצנה כ"צ. נכרחה
 חטכה לייסצ קוטי' הסוקי
 דקצנה כנהם אין זוקק
 לה מראקיר להילק ע"כ
 אף דבחול זקק לה כנהם
 לא ועפ"י זקק קוטי'
 המפרשים הא רנח קיל
 צמלש דלרך ד' אחר
 להשקעט לאוהו ומי סביבו
 עומס הכירא ומדוע חייב
 לשעט יום כיון דלואה' לא
 כשר כבאיה רכיד' א'
 דהחיש כ' דהייסוק שאל
 יכלה ד' קנה דלכירא
 קדם ד' חטכה אף כיון
 דלכאירא וקצר כנהם זקק
 לה דהי' צמ' כל ימי מעד
 דליקה ד' חטכה דכ"צ ח'
 קי' קי' אהלם לעה סבי
 דקצנה לא אערי' כנהם
 זקק לה' לא. נ"ב. נ"ב. נ"ב.
 ימי מעד דליקה ד' חטכה
 וסיד השש שאל יום חס
 עיר פגפול (י"ג) וכולם
 שנות פקיים. פי חוקי
 רח"ז א' מירשמי כ"י שנות
 החדשים עלו ומצל גיש
 (ג') קצנה מאלים צמקרא
 ותלקא חסר ובי' נחירש
 העשירי הוא חודש ענת
 [אסר' צ' ערי'] חודש
 הראשון הוא חודש רסן
 ג' לחודש ט"ס עשר הוא
 חודש אדר [ג' ז' ט']
 נחודש השלישי הוא חודש
 סיון [ט"ס ח' ו'] ויהי
 נחודש כסליו [כ"ט א' ח']

וקנה י"י וי"י. ואם כן אם אי' ומגלי' לחודש' שנתו כל שכן שח"ס חמון ואם כן על
 כריסו כיון שאי' גא אלא להשלים אי' נעקס אדר השני' אשכ' ז' וכיון שצ"ד אדר השני' לשנה ז' לא
 גיע. אף אפטר לוונד מה שסלר צאדר צמ"י פשוט ועלה לו עמה צמנה העיבור אדר הראשון שחא חמון
 לחודש

לעשות עיבור למלאות מה שחקר ואיך דלמא חזבי וקרי' בזה וע' צפי קונס שהיו מוד (נו) חולת זה
 וחסף הכל חלוי בחדשי לבנה דירשאל מונין לה ואיכ' דברי הקאזין ליע. ר"ל דהרי עס גנדרים פליגי' בזה רימ
 יצא הכל על כהן בלא עיבור זה ליהא[כדאמר רב וריי וכי הראש' דקיימיל כריי' דקחס אדר הוא אדר א'
 פמח גרש פ"ב דקסדרין
 [י"א ז'] ש"מ כ"י הוא
 נהגרי שכתמענדה ומעטע
 זה קמטרו אדר וקולאו
 אדר כ' אין לט אלא י"ב
 שמה י"ב חדשי
 השנה [אלל המנה מרוע
 אין לט עס למודש העיבור
 ב"ב דנחורה שמוח המדעס
 ראשון וע"י ופליגי' איכ' שפיר
 י"ב לעיבור גיכ עס י"ב
 אכל אלו שמוח כהן אידי']
 בולט שמוח פרקיים אשר
 למדט בגלות [והפרקיים
 אין להם חודש העיבור עיכ
 לא נמלא עס למודש העיבור]
 כהיל לפת' קסחומיו וע'
 חוק קסדה' י"ב א' (יד)
 יחור לקטומו דרפ"י לעיל.
 לפיו אכל חלב והחורו זו
 ואח"כ עיבורו ב"ד את השנה
 פגער מחיבור דהרי הוא
 קטן וכ"כ החסיס לוי"ח י"ד
 ולפי' חף הי"ב לעיבורו
 הניד אפשר דהוי התראה
 קסמ דלמא יעברו הניד
 השנה ואפשר כיון ברוב עיכס
 אין מעובר וגם ר"ל לאוקומ'
 על התוקף דמוקדס שלא
 עיבור עד הנה כתיב חוף
 גימין י"ב א' דיה ואפקיעווא
 עיכ הוי התראה ודאי ועפ"י
 י"ב להשלי' בחוקי' ימנה
 פ' א' דיה נעשה ע"ש
 (נו) זה אינו סתירה על
 כ"ד לליע מרוע לא דאי
 קצר רישו דיש חילוק בין
 הא"י שבין א"כ לחזירו
 לרין תורה א"כ מרוע ה"א
 דגם בלשון תורה א"כ אומר
 אדר קסח אין זה ומעשהו לבשו גם לא משמע להלק

למדעים שעברו יצא להשלי' לזה סנה י"ב סלו ולהביאו
 לכלל עובדין ח"י ועדיין אדר שלו לא הגיע אלא פשיעא
 סתמין לו אדר השני כדמי וגם אדר השלישון. ואמרי'
 נמי להא דידיה גרס לו שכתעבר' השנה וחף על בז
 דברול המליה ועושה כ"י ואם כן כאמר רחוב הוא לו
 שאנו מאמר' גרולתו וי"ל דהי"ע גדול ע"ש לו דעה וכן
 והרגל גדול מה שאין כן בזה שעדיין רק עסיס ובכל
 אכלה וק"ל. וכן הדין במשכיר בית לחזירו ומתעברה אחר
 נחעצרה לשיכר כדאיחא צפרק השואל והיינו כמי להא
 דרייה ואומר מלו גרס ויהיבין ליה כל חדש העיבור
 ולא מחלקין אותו למדעים שעברו קודם שמשכר לו הבית
 ואח' יגיע להשוכר מחדש העיבור כי אם יסתרו משהנה
 אחת הוא ויולי' עבר הבית צארה נשנה ונתעברה אחר
 כך אחרש נחעצרה לשיכר דהא קסמחא קחמי נחעצרה
 לשיכר ליש שכרו צארה ליש שכרו בסיכון הוא שכח
 לעיל בנשונה וכן משמע פירק השואל בני מרחץ ובני
 משכיר בית לחזירו והיינו דרפ"י הוא דומה למה שכח
 בחורה השנה לעיל וי"ב' צנתינן ומועס וחף עברו השנה
 בחוליה חוזרין והיי' לענין גר'וה וקטעט (ד) יחזור
 לקטומו דפרשי' לעיל וקל' י"ב לי' רחיה דנחעצרה
 שנה נחעצרה לשיכר קסמחא קאמר אפילו שכרה צארה
 ואחר כך נחעצרה נחעצרה לשיכר כי ז"ל הקפר ח"י
 המשכיר בית לחזירו לשנה נחעצרה השנה נחעצרה לשיכר
 למדעים נחעצרה למשכיר כ"י מוקאמר למדעים נחעצרה
 למשכיר ולא קאמר רבוחא עפי' שכרה לשנה נחעצרה
 נחעצרה למשכיר והוא ששכרה צארה ע"מ דאפילו שכרה
 צארה נחעצרה לשיכר אכל למדעים כל חדש וחדש שנה
 ע"ש עליו. חף על גם דשביחס קקלין אדר דכה"כ
 לא אזלינן בחד' עמי' כדפרשי' ומה שכת' הקפר איז
 ואח"כ המשכיר בית לחזירו עד אדר זה אומר עד אדר
 ראשון זה אומר עד אדר שני או עד ק"ף אדר זה אומר
 עד ק"ף אדר ראשון וי"א עד ק"ף אדר שני חולקין
 ביניהם ע"כ (נו) זה אינו סתירה על דרון דידן דהתם
 בתנאים ונדטרי' תלי' מילת' מה שאין כן בנדון דידן
 (נח) חולת זה דברי הקאזין לר"ך עיון צפרק קונס י"ן
 דתמן החס קונס י"ן שאיני טיעס השנה ומתעבר השנה
 אקור
 החורה ומעשה לר"ע כש גנדרים דהי' א"י ולר"י
 אפשר דבני מדרים עורה דלדור קסח אדר ז' ועיכ קאמר
 הש"ס לועא עמאי' כריי ורי' קיצר דרתי מדרים לטעמות
 וע"י

ועי' נקמ' אמי' כרע' ומסו' דל' ידע' פסק'ה' מעש'ה'ם
 כי' ומעשה' אין' הכזה' דלרי' דמי' מדי' לטק'ה' וספיר'
 יע' חלק' דגני' מדי' עשה' לריע' וז' הים' ספק' האדם'
 לעיל' [ועי' חק'י' רל'ה' והמס' הרי'ן] ואי' ספק' הטיע':
אר"א דקט' להצין' האי' סדר' היכי' דמי' אי' מפרט' דרזי'
 ואומר' שלא' כוון' רק' ללמד' אי' איך' לא' חלמין'
 לו' ה' כ' הכתיב' צדי' יד' רכח' דלחן' למרע' דרזי'
 אמי' היפך' כוונה' הסומני' והסוין' בזה' המאמר' צדי'
 והכי' ספק' מצי' וזי' בנמסר' על' ארז' זי' גיכ' רלוי'
 להאזין' לו' וכי' ריח' לטון' מרה' ולומר' דמי' סכר'
 עבר' ומצי' איכ' למעור' עליו' זה' דוק' מר' דזוהי' יס'
 ומעט' נמי' עמ' שלא' חלמין' לו' בעבר' עול' המד' וגם' לטון'
 הסוקק' אי' מרה' עי' גם' לא' לטכ' כוונה' או' סכר'
 כפי' מה' ספיר'ה' לטוס' כמי' סוק' רפי' דקט'ה' וסין'
 יד' רלי' ולא' זאם' ההלכה' צלצ' אל' הרבה' מקימות'
 דרי' מדי' וטעויה' והקדושה' בעין' זה' לריבין' ציאר'
 רז' והיל' יחש' כי' אחר' יעני' עמדי' על' קד' זאם' הלכה'
 צהם' וזיס' עיר' עליה'. דע' כי' ים' דיבור' ומחשבה' ורטון'
 ויס' דרי' מהרה' דל' מועיל' דיבור' ומחשבה' צלי' לטון'
 ובעיק' דוק' לטון' גיכ' כעוד' מהלכה' ומיראה' עי' דקי' יעיל'
 כדצ' דפסוק' בנקהד' קי' צי' דל' היי' מורה' רק'
 על' לטון' לט' מה' אי' לטון' מה' ששש' עובר' יראה' וזה' הנה'
 עול' אדם' חמס' המעביל' קרצן' זי' במחשבה' או' דיבור' לכל'
 של' דל'ה' ליה' ולא' צעיק' דז' לטון' הלכ' ויעו' בזה'
 הא' דכה'ם' סגי'ו' צדי'ם' ל"א' מוקשי' ביה' שלמה'
 חי' זי' מיע' עי'ם' סגס' ומהר' זל' כי' וכן' צדי'ם'
 צעיק' פיו' ולט' חל' לא' לטון' הלכ' ומצי' אס' האיל' מפיו'
 מר' כפי' המד' רק' לא' כפי' לט' כי' עשה' וזה' מיראה'
 אכס' חל' המד' וזי' עוצר' דרי' ופיסק' ונשיך' יד'
 רלי' ליד' דגני' חכ' דרי'ם' עבל' הי' דרי'ם' ומס' דמי'
 אומר' דעוה' חל' לגני' אחר' דרי'ם' עבל' אי' דרי'
 והא' דלבי' קי' ריי' בנמר' צלצ' להאיל' פח' הים' והאיל'
 פח' שפיר' אי' כלי'ן' ואס' האיל' פח' כסון' חקור' בזה'
 הים' טחי' הכא' טל'ן' טעוה' צדי'ם' עי'ן' צלצ' ולומר'
 צפו' אל' עמח' צלצ' בל'ן' הים' הלכ' פי' עי'ן' דרזרי'
 עבל' אי'ן' דרי'ם' [ופי' משמע' סתמה' לטול'] חל' האס'
 דהאלות' פי' הוא' טעוה' דצל' היה' לומר' פח' הים' הלכ'
 האלות' פי' לא' כלום' הוא' וכן' הדין' גם' מהשנה' חבט'
 כיון' שלא' האיל' מהשנה' שפסחו' אל' דהאיל' פח'
 קח' דרי'ן' וקרא' דחלי'ן' חסר' מהשנה' לפי' שפיו' אי'
 מוחס' ומחשבה' דפח' הים' כפי' פח' טמי' עי' וקיס'
 סס' רמי' ובלבד' שלא' יזיל' צפיר'ם' בכו' נר' מה' עבל'
 אי' הנוחר' ומה' דמי' דליכ' אומר' דעוה' מועיל'
 למרע' מה' שהאיל' מפיו' וזי' דרי'ם' וימי' דהאיל' צפו'
 צפיר'ם' פד' מה' עבל' לא' יועיל' אמי' בלכ' חף' דמי'

אומר' דעוה' וזי' דל' אי' אומר' דעוה' אמי'
 דרי'ם' עבל' אי'ן' דרי'ם' ומחז' לקיים' כדו' כפי' משמעו'
 פיו' ולא' כפי' מה' שזיס' צלצ' חף' דרי'ם' פיו' ולט' סוין'
 הי'ם' שלא' יוכל' צפו' עשה' לטוס' להאיל' צפו'
 חל' היכי' שהאיל' צפו' מה' סלה' הי' פיו' ולט' סוין' רק'
 סתק' לטון' הלכ' ולא' עמח'ין' ביה' ומפרט' עי' צדי'
 וסין' קי' ריי' קרצן' להרי' דרל'ה' להאיל' פח' קח'
 וכונה' על' פח' הים' ולא' חלכ' בכל' פח' דרי'ם' עבל' דל'
 ועי' האומר' הים' זה' לקרצן' פח' חף' שידע' שלא' הים'
 לט' ליה' רק' רק' דק' שפעה' אחר' והא' אומר' דעוה'
 לכל' מ'ע' הי' בלמה' קודם' כיון' שצפי' האיל' משי'ם'
 מר' האומר' דעוה' מה' הים' דעה' המס' ארי' קי' קלי'
 אל' דלפסך' דגני' סק' צעיק' לטון' הלכ' זה' דעם' דל'
 הי' לטון' חמס' מטי'ם' דעטעוה' וטל' דק'ים' ומדי'ם'
 סוין' בזה' אי' קס' דמי' דהמס'. וזי' חרפי' הלא' כפי'
 צדי'ם' קיס' ונחשו'. החל' קי' קיל' והשנה' על' חרל'
 להצין' עלי' בזה' חי' חמס' צדי' דמי' דהי' דהאיל' פח' קח'
 אומר' דעוה' דכוין' על' פח' הים' דל' חלכ'. רק'
 בזה' הים' טחי' אי'ן' זה' קרה' עה' שצפי' רק'. שהא'
 מוקף' על' פי' שהאיל' פח' מוקף' הים' דכוין' דאומר'
 דעוה' הי' שהאיל' צפו' אי' הי' שהאיל' צפו' פח' הים'
 והיי' דק' המצין' והרי' צדי'ם' בקדו' דמי' צדי'ם' בקרצן'
 ואמר' לא' דמתי' אל' צדי'ם' בקרצן' עבל' מ' רי' דרי'
 עבל' וזי' כיון' דטי'ם' צדי'ם' עבל' מ' רי' דרי'
 עכיי'ם' הם' ויוד' לא' כוון' על' שזיס' יד' אי' חיס'
 רק' כמפרט' שיהו' מוקף' חומר' לטל'ו' הא' לו' מן'
 החלון' והי' לו' חיס' שחומר' צלצ' לא' היה' כוונה' ליה'
 הי' דרי'ם' עבל' לא' צעיק' מועיל' כפי' ריל' כיון' דליכ'
 אומר' דעוה' דק' לקרצן' מלכ'ם' מחי'ן' יהיה' דמי' שהאיל'
 פח' קח' וכיון' להאיל' כן' דל' קרי' ליה' צמי'ם' וסוין'
 דטי'ם' נעטעו' ועל' לכו' דהיה' לפח' הים' נכד' לא'
 משכי'ן' דמי' דצ'ל' ההי' הכא' יהיה' דמי' שהאיל' צפיר'ם'
 קרצן' גטה' וקרצן' מלכ'ם' וזי' דהי' אומר' דעוה'
 דל' כוון' על' שזיס' דמי' צפיר'ם' חיס' [משאי' בזה' קח'
 החל'] עיכ' יוכל' למרע' דרי' וזי' זה' דרי'ם' עבל' אפי'
 אס' מפרט' היפך' דעה' הסומני' כיון' דמי' דרי' לריבין'
 פירוש' עי' אומר' דעוה' החל' דל' כוון' על' שזיס'
 אי' טז' ציד' לפרט'ם' כלי'ם' וזי' זה' דרי'ם' עבל' וגם'
 שטי'ט' עת'ם' חלמין' לט'ם' דרי' היפך' דעה' הסומני'
 וכמי' הרבי'ה' העוצ' צדי' וטעי' והא' גיכ' מיי' דל'
 הי' דרי'ם' עבל' וכיון' צדי'ם' בקרצן' ואומר' בקרצן' מלכ'
 או' צמי'ם' ואומר' צמי'ם' צדי' יום' וכמי' הרבי'ה' להרי'
 הים' לו' חמי' צדי'ם' וזי' לא' אי' דרי'ם' עבל' לומר' כי'
 היך' סס' רי' חומר' והלח' צדי' חל' צעיק' שפסר'
 דרי'ן'

דבריו היפך דעת השומעים ועיי' אי דברים שנלב שפרי
מטעמיה לטוס היה על ענין אחר כגון הוליא פה קסה
וסון להוליא כן ודעה השומעים בזה על כל מין פה לא
יכל פהש לפרש פה מרים

אמר בזה ובעצמה עד רחא אדר עד רחא אדר הראשון
עד סוף אדר עד סוף אדר הראשון ועיי' בנמחה גם
בדברי הראש (ז') ומה שאני טהב להארוח לפוחלי על
ההעניה מיום שמה צו חזיו או חזו חס' יהגס בלדר
הראשון או נשפי שחצט בראשון וכן נאמתי להארוח מייני
קדם מוטעם שאפרס ואחרי ראיתי בנחשונה שארי מואררי
ווייל זיל סכחז שמהררי קביל זיל אורה להחעטת נשפיה
ודעה ר"ל מהרריז ללוס נשפי מוארז בדרים הטרר
עד אדר חס' לא ידע שהשנה מעבדה עד אדר הראשון
ואם ידע ששפחה מעבדה עד אדר הפק' היה האז ידע
בטיח ילא ירי ידע ייט וארי רביל להרוח כוז מהררי זיל
עד כאן לפוס ולי' נראה דיום שמה צו חיס בכלל דרים
שארס סדר מואררי' בפרק ג' דשטעני אלא הרי עלי'
שלא להכליל בשר ושלא לשחוח יין ביום שמה צו אלא
ביום

עכירים שריס הם ואחר שיש אומדא דמוכה ללא על
קסיה כוז בנולה אמה אי"כ כשנפרש דבריו דרק על
עטיה נחסין אי כפי' מהא אדר דרק עטיה אוקר
עליו אכל ביה טעון מוארז כבדה ואומר קום שלא יענין
עד מוארז לא אמרי' שמוחר בנשא קל מוארז מוארז כששא
ספרי הכל ענין אחר ואפשר דכוון על שריס עיי' חף
שנלב היה למוארז כבד אי דברים שנלב וחק' דנאון
תינו לא מוארי דלא אי דברים ומיירי היצי"ש בוארן
דליכא אומדא דמוכה שלא אקב ידע רק מוארז כבדה
וק' ברישא בענייכיס שריס בלבישה וטעינה מיירי בליכא
אומדא על עטיה בלבד רק שיש אומדא דמוכה שלא
כלל שריס וחאון לפרש דבריו בעטיה דאי יש בזה
אומדא דמוכה על עטיה אי' לטעם עכירים שריס
אפי' ו' אי' הם עכירים שריס לא לאקב בלבישה
וככל ידע ר"ז דהיה לטעם לנר מוארז בריס
ולא היציו היצי"ש רק להונח מה שהיא מוארז
הי"ל שזב היסק' היצי"ש דחק' דשפי עמים שריס
כאון לפרש דבריו דחק' דליכא אומדא דמוכה
אודעה ויכל לפרש דבריו היפך דעת השומעים
מיינ' גבי מדר לחציו לא יוכל לפרש נבד דעת השומעים
דכה חציו כפי' משמשה לשום ואי' כאון לבני הארים
ועיי' נציי' יד רי"ח סקי"ז ובס' בזה הפסיע התמודד
עבר נמחא על מנן. ונחש' המני"ע סגי'א הפסיע
וסך רי"ח אי' צפי שכתב בקספיה סי' הנה חיל לפבי'
הצ' קי' וקס' מיירי רש' תכחה ללא סון רק על

טיול וקיים קס' דרפי' נלי' תכחה כאון לפרש דבריו
כורס הריע נפצי' וכמו גבי חרס וקרנן כי' חז' נבד
דעת רוצין וריניש שפרי טיול בקספיה הוא ענין אחר
עם נקעה לקסרה ועיי'
ודאי דעת שפחה בלבו טיול
אי' דברים שנלב ולא מוארז
מה שכתבתי ח"צ:

דריע דכל זה שכתבתי חרס
לפרש דבריו הוא דוקא
בגבון מדר יקדקן ומרס
בנאוח קרנן ומרס פירוש
גיב קרנן של מלכיס ומרס
של ים אלא דרס אמרו
חרס גבי מדרו משמע
להקומעים דריקן קרנן ומרס
בנחה לפי דבריו חמוקדיים
והמלוארים בהמשך לשום
ולפעמים יזון על של מלכיס
ומרס של ים דוקא כפי'

המשך דבריו חמוקדיים והמלוארז עיי' כאון לפרש וריל
דלא הו' גיב דברים שנלב שארי אכל חס' רוב קרין יי"כ
של שמיס יי"כ קסס בכל מוקדס ואפי' עיי' המשך דריע
מוקדס ומלוארז ליש' להכיר כי' אין ליה לפי הרוב טונה
אחרת רק יי"כ לטעם או איס' כאון לפרש דבריו כמאשיט
דיי"כ לבני קאמר או דהיי' דברים שנלב ולא מוארי מה
שכתבתי ויסי' דינא דשפי קי' רח' אי' חס' טונה היסך
בקסיה והנהה פרישה קיל דיובל לפרש בהמשיט ולא
אי דברים שנלב ויחר ככון דעת היסך בזה ומענה
נמאי קרנן מדר אדר קסס ואומרי' דכונה בלדר על
אדר צי' אי"כ לא כאמין לו ואפי' כאמין לא מוארי דהיי'
דשניל ויחד נמה שאמר לפרש דכוונתו היה על אדר
אי' כי' חף שפיה בלבו אדר אי' זה לא מפקדי חמר כיון
שלא היה בלבו להוליא רק אדר קסס והוליא כן וכיון
שנמשעה אדר קסס הוא אדר חס' בלאק' בלדר הב'
שאי' זה לשון שכולל שפי' לשומה ואיטי טולל רק אדר
הצי' ובו נאקרי יסיה בלבו מה שיהי' ועיי' בנח"ח אי'
דברים קס"ה יש להאריך עפי' בנח"ע מדר פילא מוארז רי"ח
מוק' מוי' ובשרה מוארזים ואכיו"ו (ז') ומה שאני טהב.
ר"ל כפי' מה שאריס דעיקר הוא אדר צי' אי"כ מוארז
מויה ובה להחעטה בלי' ועיי' אמר דשא"כ לעבין יא"ז
דלא העיקר הראשון אלא שמהררי אורה נשפי ועיי'
ומחויכה ענן ר' [ועיי' צפס מוארז' הוא בנח"ח קי' לא
ועטעס דקי"מל כרי' ע"ש] ועטעס מהררי דשטענ' כוז
מדר מוקדס ודאי' מיירי בנח"ענה פילא ודענ' לנאוב כן
לשאל

לשולם ואיך נחלי הנה ר' נתפשות ריב עם לא
 מיירי נחבי' ודנאון זה מי צלמם כסדר ונה .
 ונראה דר קיבר דמסרי' דהי אפי' פיל טנה לטאול
 הרה כן וזמם לרק רי גם כיון דמנהג חומר היה אללם
 איב כשהעמקם והיס דעמו לנהבן כן מי' ליכא זבא דר
 כש שקלא מאמר דר על העמקים כי' חנונ ונרי' דמר
 ליש רק כשעשה עטור כשעשה מחמת קעבל עיב לא
 כשעשה עטור מה קשיצו חיל או מנהגה לעטור
 אולי ישיב המטיב דמסרי' מיירי צמד לטם זיום שמה
 אציו עיו העיב דלפי' אס אמר ודרי כי' הלוטמים קשאכר
 שאינם מועתרים רק כי' רחיא עזר מנהג לא ידעאל לה
 ואל תחמה עיז דרן עטאל צמק רים ייח' ז' דרנט'
 הייס מנהגה הליא מילחא ורט' צניצ עמסם קשאכפ' ט
 לחה כדאי' כס חיס' רי ובינן דמנהגה הוא אמרי' כאלר
 נהנו מניחין לטם עמסמם ופאפרי' דהאי וכיון דמנהגה
 הוא כי' קאי' על העמיה יואל' דלפי' דהיס סדר רק
 ונהב' וצני' למיחא כאלר נהנו צו] ונקיע' יד ריי' הי'
 דצרים העומרים ויהודיעים בהם קהם מועתרים כי' או
 כפעמים שרלה ולא לעולם עיב. ומלשם קשהחיל בלשון
 דרים ויהודיעים צמס כי' וכו' הלכך מי' כרגילי כי' בלשון
 יחד העיב דהאי לאחרי' דקווין העם [ובלי' זה סחידוש
 קשבולו הריון דרים פיא' ז' והרליש ק' סיד צמס
 מעריצ] איב מה זה קיים החכאי' אס כשעה קשהחיל
 כי' יוחר הוליל נחאי' זה על דרים דעטור צמק יומד
 בלגוד מעט גם מה קיים ולרין התרה הוא כפול לשון
 גם למה זה צמס ריפה צמרתם החס' חל לא דע
 אזה עדין פחה איך הוא גם קיל למה לרין קמי' נחאי'
 שאימו מקבל עליז צמד גם שקלא לנהבן כן לעולם יהיה
 די נחאה ונעמיא קי' קקילא לא תנהג רק שאין מקבל
 עליו חובה ומעט דריל שאינו מקבלו צמד ולא הלרין
 החכאי' ומתהסקיק שחוקל לשון וצמיע שחכיל העתיק
 כונאי' ובקידור דעה ורונה שקלא הי' עליו כמד ולא
 יוחר ומקנה' דיש צזה קמי' איקורים הי' מדרבנן עטור
 שנהגו צו כדאי' להדיא צמדים קיז כל יחל מדרבנן
 [הוכבצרי' הנהג' אזה מהרליש מי' עוקם שנהגו והשינו
 עליו דאי' להרליש מחאר דעוטרם צמק] והידי לגבי
 יחד אעמ' לום עמגי התרה וואל' להתרם פחה ומרעה
 ואל תחמה צזה קשרי כחשו' ענייע חיא קי' ליח עלה
 עיטר דלפי' צמד גמור אי' מיהיה לשיח' כי' אחרים
 שחלין צכל חופן ועיי' כשמי' מעריעו הי' דאס ארם
 סוב דרז עליה ודעמו לנהבן כן לעולם הי' עז מרם
 דר מיהיה כדאי' צמי' ריי' האומר אעמ' פיק לא אעמ'
 מליה ט' עם דר חף דלא הוליא לשון דר [וריו' הוא
 מוקסם עכל הסקקים ויש לתמום על הנהג' עם כשעה

קסק עטור פי' מרין עם והמוק ונחמה כי' נקד עבאר
 להג' מעריעם קי' עיז דהי מרין שוקסם עכל עיט'
 והנה כלן חף דלא הוליא ממוי כלום עיז מנהגם די'
 כדאי' צייד קקי' רכח צנהג ועיי' צרליש צמק העמיה
 ובקיד ונעיי' היח מה והנה איב ער כשעשה מליה ודעמו
 לנהבן כן חייצ עמורת דר ופמי' לא עמס רק כדעמו לנהב
 כן ולרין פריח עיז ויחיי' שקיבל עליו ועמס כן והנה ט
 משמע דיש צזה קמי' איקורים מיהיה דר עמס ומדרבנן
 כמדד ואין נכפיע מה רק לטכסמם החכאי' להאמר מאיקור
 דלרין צי' החכאי' הי' שאינו עמסם כן צמד להקיע בהם
 איקור דר מיהיה הי' דלרין דעמו לנהבן כן רק כפעם
 הוא כי' להוליא מהאיקור השכי' כל יחל דרבנן חז' ציבור
 הקיע הכל אמר דין יומד דיון דרים ולרין התרה צלי
 פריח ועזו כי' דין חדש דאס כשעה קשהחיל לנהב
 דעמו היה לעולם אי' ט' מד מהי' ולרין התרה צמיא
 ועיי' לרין להחמה צי' החכאי' ויגל' עז' האיקורים והיכי
 דליכא רק איקור אחד לרין נחאי' אחד חונמם המעמקים
 הכמוצים חף כצמט' פליא מי' עמס אקן שוכרמים צזה
 עמי' קבלה האמון ואין זה דנהג לביט' ליכא צזה דר
 מהיה רק כל יחל דרבנן ויחיי' דנהב צמיא חמורא דעמו
 צודאי' כדרך ומנהג' אלו קמטימים ט' כגון הסהימם להחממה
 צייד ימי' השוצה ודרכם ללכול עקמיל' גם הוא מוחר
 וואל' התרה דכיון דלוחן אכר החיגו צזה החם עליו
 משהחלה וואל' גם הוא דעמו כמנהגם ועיי' הסט דקביח
 הוא משאיב על צרילתו כמו עכשו' קשהחיל לנהבן לא
 עכיה ואין דרכם עיז להחמה עיב צזה שאימו צריח לרין
 התרה ככיל כוונה השדן קקיצ' והמגי' קי' חקפיל' יי' צ'
 דצמקום מקלח' חולי' מוחר' וואל' התרה עסקי' הדניע
 לעבד שריח היח צין מקלח' חולי' לאי' צריח דעקלח' חולי'
 היינו חולה שאין צ' חשט' סכנה כבאומי' חקבד' קי' וצנה
 ודאי' דעיי' קד' המנהג לי' צ' זום :

ואדר

העיון בנשוקי' דגם לאיקור כל יחל דרבנן צמי
 פריח . וצמדרי' פי' מוקסם קשהגו צמס מעריע
 דוקא הי' כשעה קשהג' היה דעמו לנהבן כן לעולם וצלחאי'
 אפי' כל יחל דרבנן ליכא וכן נחאי' דחמרים סובים צו
 איקור וכי' מהסרדי' חיידי' קמי' מי' ואיב עיב דרבי
 השעי' מהסרטי' כפשוטן ופטר' והדר מפרש דליש דין זה
 רק כשהיה דעמו לנהבן כן לעולם . ואיחא עם ציין
 פקמים דהידי היכי שנהלקו חכמי' ישראל והסגי' כד
 מיכיהו כנכס גיכ חחא קונ איבור אז עכל כל יחל דרבנן
 ותמחכי' על הדיק' קי' כי' צמי' קקיצ' דעמאר קשהגם
 כשיעור רשי' צבעיל' דשהה צמיעו' צמח' י' ט' חזו
 מיהיה לנהבן כן ורלי' מהסו' דקעניא חיי' חיי' דלפי'
 נהנו האצוק מנהג קצוע צלי' קבלה [עמטיל' צבאר קי']
 לרין

לרבינו הנביא לנהוג אחרים כהך דבני צעק ובשטם של
 גיד לחמו י' קרחל קרופים כהו זו חיבור וכל הפירוש גדר
 דברים אלו כפירוש גדר החורה שכן היה קבלה הסורה
 ועל דעתם עכ"ל משמע דהו
 מתיח ולא כחשבו יחיי דהו
 אסמכתא ע"ש ומתהיך חיך
 כהו נגד הפירוש שפ"ס דהו
 כל יחל דרצון וזכרונות
 מנזרח כי היקור על הכנס
 קול מהאיבור על האזנה
 ומהיט עתה גם לכנס
 שאלה והסורה וני צפירה
 חלוף חי ועוד כי עלי השקנה
 כלל איך היה שטנם של
 גיד ורית שטי על דברים
 איבור עתה וכן הכי נפי
 רלא ענדי ומלחא דבית
 וכיולא חבלו [ש"ינ למרן
 ההאים איח קתים כי דעטום
 עש שקבלו עלי' יי' דהו
 ונה הסע הער צונקלה
 זרקיל לומר נגד
 אס יאמר זאח על מנהגי' הראשונים
 הנביא] ולא יבן בזה איבור תורה אס לא
 או שגזרו עיי' חרס קיי' הגדול לנהוג כן
 ואחר איי' להלן בצאורי' צ"ד ומה שביא
 מהאחז
 מהאחז בזה הוא האמונה דלמא
 פרש"י או
 מכה חזק המנהג של אזרחי' ולשון
 הרשעה הר"ל הוא רק כמש"ב
 זאיבור והא דע"ל ההרה עלמה
 איטי ומעיל שאלה ולא פירח
 וצום מעיל [יש להתישב בזה
 עפי' שמהרש"ל המוצא שפ"ס
 ע"ש וגם אחרתי עור להשיב
 על יח דבני אביה הר"ל
 ויחבר צנתי"א] וצודאי' דרן
 הפלגה ואסמכתא אחרת
 הרשעה. איציר דראוי' לשום
 לב צע"ע הר"ל דהונו לא
 יי' בזה מעום מר היכי
 שדעתו לנהוג כן לשלם
 וכי"ל וזרין לומר דלעבן מר
 לרין האלטה מנעם דרעמו
 לנהוג כן לשלם ולעמו
 לנהוג כן לשלם והאלטה
 מנעם וכן פ"י הביח
 ומנאי חקיק' י"א כי קבלה
 לחד דרעמו לנהוג כן לשלם
 וקבלה ר"ל עבך קיבל עליו
 צלי חפונה עור לחד
 אחר יודעמו לנהוג כן
 הסוכה שאינה הקבמה
 גמורה דרעה הלכות על
 ש"ס הנזכר אפי' נהג כן
 עתה ומכרתי אס לקבל
 דברים כי לא מלחתי לה
 פתני אחרינא ויולא
 עש אחרת צמחה כל יחל
 דרצון דאף שאי' עמלנו
 צמחה גמורה לנהוג כן
 לשלם רק שדעתו לנהוג

כך י' ש' בזה מעום כל יחל
 דרצון זה ביאור השני חלום
 צע"ע חלום שאי' מקבלו
 צמד הייט בהקבמה גמורה
 להיות זו חורה נדר ואין
 דעתו לנהוג כן לשלם אפי'
 צדעה צעלמא עלי הקבמה
 גמורה וי' צדעה השני
 וי' מלחתי המניין צ"ב ע"ש
 ומלחתי להפריש ע"כ אס
 הר"ג' צקש"י' ואחר דמיי'ר
 צאופ' דליכא ביה מעום
 נדר ולהתשרי' יי' קי'
 כי מלחתי לחאים טובים
 צו איבור הי' מדרצון חך
 כשחסיכו על מנהג זה
 הי' מהיח [וקצר כהי'ו
 צה' מדים הקבמה קהל
 לעיבד מלחא אי איבורא
 דלוי"מח] ויבחר בזה ריע
 צקי' קבטי כי עמא ר"ל
 שצטוה מכונת קבלו עלי'
 כך דליכא אפי' מדרצון
 ומהא עמא הכי קב אל
 ציאורי' ואחר דעה מהרי"ו
 הוא אחר כיין רכה מהנהג
 להשטת הי ככר מדרצון
 וכאלו גם שפ"ס אפי' ורי
 וכי להרא' מהרי"ו קי' קצו'
 [ומי' ע"ש צע"ס מהרי"ו
 צע"ס הרי"ך הוא מהנהגים
 צע"ס מערי"ך דגם לגבי יסוד
 שייך זאח המוצא צמדרי'
 והרין היכל] ואפי' צמחה
 דלשונה שזא לשלם י' דרין
 צו מר [ועיי' גמי' חקיקה
 כ] שפ"י איבור זה צא
 מבי' וי' מוחל דאחר והא
 שיה' מדר וצא מעום
 דלעבן מחפ"ס צדבר
 המדור צע"ק מר מנעם
 לא איבור חיל' מעום
 כל יחל דרצון ולא לרן
 רהי'ו צמחי' עליו בזה
 חך מה שפ"י עור דלפי'
 הנוה: צפ"ר ארט ציום
 שטם כ"י צה יפה הש"י:

עוד

פ"ס גנן לצדרי' צמי
 שטם כ"י צה יפה הש"י:
 או צכ"י זה אי'ה ש"ס
 אקר התענה צו ועסה
 שכה [הוא השאלה דהתישק
 אי'ה קי' קצי']. וחללי' חין
 מנעם זה רק לקל'ה יחידים
 ולכאורה הא תלי' צפלגוחא
 שצין מהרי"ו וי'ן והי'ו י'ד
 שפי' צמי שטם לו מנ' ואפי'
 לחתי לרעה מהרי"ם
 ומקמי'ן אחוקת חי כי' סוכל
 צפ"ס והי'ו קוצר רכין
 דעתו דלפי' מה שז' ליה
 ליה חוקת חי ויש צה
 צמחי' עהרש"ד' ומכרי' צ"ל
 והרד"צ הצי'ם הצרכ' ע"ס
 אי'כ למערי'ם מקמי'ן
 וארו אחוקת חי ולמרי' דעה
 ציום כ"י וצום כיה עדיין
 חי היה ואולם יפה עשה
 החתי'ם קלא ריב' רל'ם
 כאלו חיה ל' עיי' קפס
 צדרי' הסורה שייך להכריע
 עיי' החוקת חזל כאלו כחיי'ק
 המנעם מעט' ריע עול'י
 ציום זה או דעש"ל

לכפרת אצו בזים זה חוקא וקאטא טעיה גילוי איהו יום רדע מליס מתקנ יום המיחה ונס' הסתרה לרכס
 סוף ונחל הקשרל אין סברע גיי חקק לומר דרורח סיה אז כי כסהל סטה ירוס אויב טוד הפסע על טעה
 זיום ס' עניסו כיה ואלו סיה הם עמן הוצא סיה הגלה מה לפסוח אסו וחף דלין רין רת צינה טיע
 נעיק לרון עיז אכל חקק לים כאן . ונלסיח עיין איכא עטור ד' הציז רפס כ' ההחיק ריהענה זיום כיה [ומה טיס לזון מהרין ס' ערזי פקחים בני חרי כקא קעלי ונזי עגילה נספק שיק דימה ובתיל איכו] ונזי טקק רדנבן סיה רי זיה חך סה איכא איסורא דלורייהא עטוס ענין זי לרקק עיכ יסיר מדיו על כיו [איס סיהר איע לסי' קקיל טקק ורדנבן נכסי דקס מיירי בפנס ראשונה ורדנין' לא נהא נעלול אלל סכא מיירי סהענה כנר איהו פעמים ויהא כן נעלול] ולי כנר רדתי מטסינו דנכא כן ורדתי נלסא כן לא הי דר עסיה רעקוס סהענה זיה אלים סוצא להעמנה זיום יאלי כו טסיה זייר רסיו ופסער נס זייר מן סהחיק זיה אין עוס קנרל להטע מד עמיס כי האי עוכיס לעטוח כפי הוצ סנהא ואין זה דנה לט לומר מסיך דח עטוס סהחיס זיום לקלחסי סיה ורדתי ויס מוס להטע מד סה חלמה קיבל עיע בהקמנה געורס ודאלטא נערוח על ובכל אופן דלוי להדר מירא גהרול סהיק זיל (יח) ולכן מהענה חוקא זיום המיחה .

לא נקדיעיי וייל דסאכי דמעמסע זי זיום ואפילו נענה ופסע רשאה וסקה למע שכרנו לו מן סטומס ורדתי וסקה סיה למע סהרול לי מן סטומס' וק

לאציז או רזי דגס על רזי אומר סריכ כפרס עשכטו ונרול מהכס אכל וכל אכל זייה כדליהא נספק חלק (יח) לכן מעמנה דווקא זיום המיחה ולא זיום הקטנה וכן פסק האגרי בטעמנה נספק הכל ואומר זי קדיס כהסיה עוצל דרי עקנול סלמד זייה דהסיה גנרל לומר זייה לסיח וכדליהא נסכא דזי אליה רזי קנן האומר קדיס מליל אצו מן הסרענוט וכיון דהלי טעמא כנז להעמנה או מעמס מה סאירע לו או מעמס כפרס אצו או מעמס כסיס רלוי וקנרל לומר דזי טעה אצו או אש או זי נאלר זייה סטומס ובכסה סלחסיס עייר פוסק מלומר קדיס נכנעו דלא לטויי רעע כי מעמס רעמיס ייז הסיס כדקא נעמכה עדיוס פיז ייז הש מעמס ורזי הנוכל ייז הש מעמס איזו ייז הש מעמס מל"י ייז מעמס ונז למחד לנז ייז הש מעמס רעני' ייז הש סכא' ותי עיר הש נסרדו רי יוסק זן סרי אומר מן הסקא ועד העלרה סכא' ומיר סנה נכנעו עיכ וסירוס מעדיוס אין לי (יט) ומוקנרל דרל מן עיר הש נסרדו קדיס דמעמס רעמיס מיר הש עזי ספער מעמסו עד סהיר אוח הש דהי"ט הש' הלחם דעייך לומר עלים חדיס מה סלל עייך על הדסי החמס סליינה מהסדסה נעלמה אכל סלכס מנול לנול ואלל המול איכ חדיס ולא נעלמהו ויכול להזמ סקקרו הדסי החמס נסחוק ססס ולאנ הדסי הלכנה טיס חדיס נעלמהה אכל נקמול לא נעלל . ונערוך דזי כנז חיל ונכלן סלכנה נקמול הש דחמ מי סרלס אה הדש ואיס יוכל לילך נרנליו עכיל . ואס כן מי סכספער זייה סטומס אס כהענרה סקס אחר כן ענר דיו ועמפער זאלר היאסון וחס כן סס עייך סהציי וקדיס וכן ככל סטה . (כ) ואין לומר כלל דהסי ארזין סקדין וכן לזס כהדר אה לריט ועמפער חילי' כי לשוח ארס זיירי דה לא ליה ולכן לי מעמס כפרס הוא למח יאחד כפרס אצו או רזי וכל ייזא כפרתס זיום כלוח מעמסס דהייס זיום טירחהס זיום אחר כלוח דיוס ומוספסס אחר כלוח זיום אצו ולי מעוס דהערע מליס זיום הוח זיום סקס זי אצו כ' . מכל עקוס חף על נז דכא על טרעמס זי מיק וחס נספק קמל רעגילה זמן עלי סהכסיס וזי נלז כ' מלחסיס ולא מוקדיעין ועמסס ננזי סקנה זכא טרעמסחא הוא (כא) וקדיעיו טרעמס

אויב למקוס גנזו מלסר מוקדס כמיס עקנוליס . ויכז קיימיל זי"ד ח"ז קייל אלא סכנזו דלס סיה אלל קטנה יעמנה אס קטנה והלנעו חמס זיי' עייך סס (יט) ומוקנרל דרל' . כיכ סרלדזי ודעיזי ונכרטי איהו חייס דורס' עמקולא זה חיל כי זייה אין אור נסיס סולק כז נכנה ולפי מה ספי' הקדיסס איר אלל סעללחיו נספיקולא דרעו עוצל נערוכי טי ערזי פקחים סחרתו כן . וסכזיר לי' דלעו עיירי נדתי חמס ססיס דלא עליס נקלל קקלח הדסי חמס דלס דלא עיין ס' ויכז זללי' מיר כיז סיד כז סקס סקנה לפי מעמס סטולה לא כאמר זלמה רת על סנה החמס [כנפיז סס] כן אין סס סהדרס כאמר זלמה ולפי מעמשה סולה אלא על הדסי הלכנה זה [כומדין] כי ויקלל לפעמים על זון סהדרס כול סמלוד חדרס יסיה נלננן ושר כאמר על יום ראש השת נלנז סמלוד מחר חדרס עכיל (כ) וחיל כלל דהסי מעננה לא יאחד קדיס רק ייא הדסיס וכיכ הפעיז חריס ס' כיה (כא) וקקדעוה סרענוחל לא כ' . סהחיק איהו

הכא דהעניחא רשאה וסקה למע שכרנו לו מן סטומס ורדתי וסקה סיה למע סהרול לי מן סטומס' וק

אחרי י"ז השינו וי"ל דרניה לא כיכ רק ליעם ריע וחל"י
 אצל ליעם כפרה לא כחז"י (חל) ולבך יש לחלק. הכי
 קיימל [י"ד חצ] וכיכ חסיק אחי"ס ק"י י"ד [וחזר מנה
 שטנה בילדותו נס' קפינ]

אלה שבי דעי שמה אבז
 בחרר אזי יתי האיל שלו
 נשנה פשוטה גיב בחרר
 דלהמיר אחר נשנע מדה
 רי דלא וכריס ברו אז הלך
 אחר רוב שטיס וקדמו נה
 סביה וחסיי נשנע שאלו
 סרי כוננא נשנע חקסיי
 סיק ייה:

י וכוכי עי"ס יבאיש יביע שמון רקח. זכוני מוח
 יבאיש (h) זה המוחסר בנשון זכוי פאלני
 דכתיב חסר ביומן זו יפול ופוזן גדר יבכט נחש.
 ואמריק נמועד קטן מאי שמחא שס מיהס יביע שמון
 רקח זס מיהס אהיו מהריר אל"י מהרסי יליו אשכר המוחסר
 משא"ל שס רע נעשו לכחשו עליו שמהר"ל הי"ל הקסיס
 עמו שמומח ליקח שטי נשסי כי בזרמ האלון ריב מיה
 אל איננה נמוקס מליה לקייס מליה ורביס. כי
 נמוקס מליה לא גור. ורלייסו מן המרדכי מפרק החולץ
 כאשר משנחו ולשונו לקטן כי הרלייה לא שריח ולא
 קיימא

ס׳ יוד
 (h) זקח המוחסר בנשון.
 רחיו רב בחול
 בדוח מהר"י מיילי זלליס
 אשכר הפליג ודקח חל האיש
 הכל ששקא אשס על אששו שערב תקנה בנמיס ואח
 הקיב כי מהר"ס החיר לו נמוקס מליה פיר והרב הכל
 רלה לתרן דברי הרלייס ברותק וגם חשד אורז שזייק
 נסם ועשו לא גור לנרסס כיון שערב נשקא אלה שקראו
 ומחרס על שערב תקנה בנמיס לפי דעתו וגם שחול
 ככנודו כי אמר זה רי יודא עינן [כן היה אז הכבוד
 לרב מהריר ולהירוע רי משא"ל ברוזין] ואס מיהס מהרר
 לו שהחיר מהר"סו לא היה מפליג גרדו לכבוד הרב
 [נצייע ח"צ ק"י ריז] ח"כ דעתו שמוקנה בנמיס לא
 היה רק על הכסו"לן לא שיו"לסס אחי"כ וכיכ נשנסי
 ועיי' כהניס הגהני' אי קי וחיל ח"כ מה שיעיל בתקנהו
 דודלי שיעיל דתקסומא לא יענח על חרנו ככ"ל הנשס
 איע ק"ע י"א בנייע נעייכ ותמהי מהרש"ס י"ד קליג
 נשנענע שלא יקדס אשס אחרת ועבר וקדס דכייפיין
 לטלי"א דעס אומדנא דמוכח דכך השביעו דלא יקדס
 הייס דלא יעמוד בתקדושיין ולא דענא עמי איכחה דמוכח
 הא ודלי אז חסרי אחי"פי לעבור השטונה והיה די להס
 נשטענעו ולא דמי לתא רי"ד חיי"ה זי' נשנענע שלא יעסח
 יין דחולין נחר הטונס שלא למחר אף מה ששטנס ככר
 דקס ודלי מוכח דהרי אף אס ימסר מה ששטנס ככר י"ג
 עליו גיב עלולה ושד לנמא הוא לא היה חולה נזס האס
 חלו רק דנעס האשס המשנעני אלה דמי כלכל נאומדנא
 דמשדקדיס דקסומא לא היה די להס רק נאוסן שגינע
 וכי נודלי הוא היה מרולה לח וקייס מהרש"ס דלפי'

מרחוק אנשים אולכין פירוהו ולא חכיס ואמר ארי חס
 עליכס קרנ וכשעבר רחש שמוא אבזי חיי' מר וחיל
 הסרה כיון שהרבר מוכיח [היי"ס אומדנא דמוכח] שאין
 ארס חוקר פירוהו על אבזי ונש"ע רליב קיי ואס הרבר
 אשר דבר נקדשו מהרש"פ נשנסי' סיע נשס היר"ד שגרבר
 דאק סהדי [היי"ס אומדנא דמוכח נקרא מר עטוח וזכר
 שאיש פשעו] הייסו קאן אומדנא אלה שאיש מוכח כיכ
 לריך הסרה עיש [וינשאל בחרוכס מאור בליכ בנאורי'
 שס] ולי' דקיל להרמ"א כיון דשס נשנסי' ליכא אומדנא
 דמוכח ומ"ע קאן גם מפקס לא היכל לייטי כיון שאומר
 שאלדעמא דהכי לא החמי"ז איע נמוקס אכל גזי שזעס
 נעיי' הסרה אכל הרבר הקשקש ח"כ אס יועיל בנשס
 נא לניד נעודו נקלוק"ו ומה יפקיד אס לא נא לניד
 דהכא ודלי כיון דנענע ששמומח הסרה השטונה לכיע
 נמה חסיל אחי"כ אס יחיר נשטונה הלא קיימל נצי"ע
 ק"י רכני סיה נשמי"ר שכ' נכקיו לאחר עטר שאין לו
 ען ושמועו שיש לו נן צנילה הממנה אחי"פ שמה הבן
 אחי"כ וכי הקטיע דכיון שנשטנס שכתנה היתה הממנה
 נעוועס איך חסול עמה כשיעווע כו י"ע ומקסיס מדוע
 לא חסיל אחי"כ עמי' האומדנא כמו ששמומחל דלפי'
 נס' רמיז סיל. ואיזי רוחס קטי' לפימי"ס הרלייס נשנסי'
 כלל פ"ד הילול הרמיז חויע רמיז ק"י רלי"א אומדנא
 להוליד מעשס עיי' לנד רלי י"י שטיון כן מי"ע נמה
 נקסח הממנה ורק אס לנעל מה ששטנס. עמי' אומדנא

מבטליק ואיט וזכור מאוד . ונעשה צדק אט ונעטלין
 מסעוטה מיט אומדלע פסענזאד אז נסחן אזל אדניכ כעזער
 צהענדה אפי' איז אומדלע פסענזאד אז רולע נעט צעה
 חטול פטענע וסולדד פטענע פאלא האליאה כלל ולא דעי
 לחטי' הריצט סי' טזי צוקס לצינד פאר ככס ומכח
 וזר וקאלו דאקור לכסס צו דעס פטיר ככלל כל ענה
 טיה' צינד איז ככס ומאליכ צינד אין קנדה לאכניכו
 צלשוט כלל ואליכ דעזע לרדך הארה אס עז גס כל הענין
 פאלאו צניא לצד אין וונן כלל אסוני' יוד קטו גיכ
 הארד צנה זעה ועכפי' לאו כלעזד מנעה דינס לענין
 אחר :

הקטטה וסמרינס פאלא יהיט צניא נעטע דנכל אופן לרדך
 לגרטה פטרי יהיט צה מרינס גיכ אף פסענא צהער וכיכ
 הצ'ט קקליא וכיכ הארוריס ונחטייז רול אפי' אס
 איט מירלע דק צנקה מלאו ונרודו צה גרד . והסא דעזע
 יועיל הקדושין הא כל מילחא דאזער דנכ לא הענד אי
 ענד וענד לא מחר סי' הישיע סי' א' צסס האצניא
 דנצי קדושין לא אצרי' ומלחאי למארשטריס ייד קטוי דחא
 פטרי ומקסה פים מאלענע לכסאי וזאל דאזער רחמנא לא
 הענדד הרי אחרת דחא ליחא בקדושין ונמחכ כיון דעס
 סי' הש'ס דרמחנא צני' להדיא ילפינן דנצי קדושין לא
 חאנר זאל [ועס הרג'ט צהרנה קוטי' האחרוריס זיל']
 והכ'נ'ג אהיע קייור ט' דלס ענד ונידס דלין גינו גע
 וזאל כל דארי לא הענדד כו' ואיל' לאס דלס פי' להדיא
 צהעקטה פיה' הגנ בעל רשות צידן דהפקר צדיה'ס ואין
 הגע של בעל וכן גני קדושין אס חזקת פלא ויעלו ויהי'
 בעלין וכדאי' צחטי' הארשוריס וקל לתועול מלרד רעאל
 כיא כיא גע . ועיד הפלשול ייל עפיע'ס האצניא צחי'
 הניא פריה קייט דעטיה מועיל נחיה צניכ נעשו דהאיט
 איט קטי' לפאשע דק דיע לה סי'ענד עליו צעודה חחזיו
 וכענא לקל:ק השיענד יכיל אפי' צניכ איכ לאזר הדריג
 גס הוא קטי' לה ולא מעי' נחיה צניכ ומלחאי קרנה
 לזא דנצניה לרא אזל ליחא דליכ יקסה צוונס פונדע
 צניכ לא יועיל ועס הרי אחרת תורה ולו חסי' ללסע
 וגס טעס הכה'ג קטיא דהרי גני אונס יקסה גיכ וחי'
 החטי' מעוס דליחקס גי'טי'ס לגרנה ואליכ הדיד צדיון
 הכה'ג ליחקס גי'טיון למעה , ואין ספק דלמעטע יט
 להחטי' :

ושמתי לני למקור דין הרמיה וזאל צהנער דעצעה
 וזאל מנעה לכונן עס לא מיי' משעוטה
 רק ענאו צוקטריס על צדוכין וזאל חיס הקבלות וחס
 אז ידוע דאף ש'ס עעס ונענא להחיר לא יחזר מעלמו
 רק עפי' ציד כמו פתיקס גני נעטעה דלא יועיל רק
 צהיזר עזאל חכמי'ס דלא' צניח אי' סי' א' הכא צחרס
 סי'חזין ידע פתקתה היה צהיזר ציד דליכ כל אחר
 יענן אומדלע ויחיר לעלמו הקטר ופטיו דליכ פי'ח
 כיון דדי כיון ש'ס אומדלע להחיר לו רק פלרדך החר
 ציד [ועס צלי מטיצ' מר פטוחר עקלמו החר כולו
 מלאה דעטוע'י ר'לעמא הוא ור'ל דנעה הערה פרה האיקור
 דצחור דנעה המרה זיל החר חכס ופי'ח ואליכ ל'ס
 מר פטוחר עקלמו כוהריע יד סי' מיה גס איט
 כחר למענד גיכ ל'ס הוחר כולו כוהרשטריס ייד קס'
 כיג וגס יאל דנעי' פוהליק המר ועי'ל רליצ ופי'ך רכ'ע
 ד' ופי'ן עס ה ועהרשטריס קטי' ל'ס וזאל יט להקטטה
 ואכונלי' ואליכ אי'ס הכל דלס צא לציד ויהיט לו פרה
 אחרס וזאל לו יע'ד כש'עס הוא צנשטי'ס אזל אס לא
 צא אז לציד ולא יחזר אחרס ככיל אז כעז אחרס נחקפו
 פטרי לא יחזר צינטי'ס ורק דיכולין הציד לרין ענה
 אס אז פטעירי וצב הוא גיכ עוס גדול ואומדלע דאיעחא
 דהכי לא ככס צחרס הקהילות יכולין להחיר לו ענה
 לפ'י יט לרין צוהרשטריס ייד סי' קדנ נעטעה פסאל
 עס פטרי'ס מנטי' מטיצ'ו הרי'ל ובראלו דנציריו דנס צנעוטה
 עיי' עלמו צעי' החר ציד עי'ס מנעה לפי מה שצנרטי
 י'ט ומקס לרין צזה מנטי' מטיצ'ו רכיון דנצי חרס
 הקדילות קיצר דאזרי' כיון פטוחרת הוחרת איכ גס גני
 חזריג מנעט עבן הוא עיכ כיון דנעה פטיחה פועה
 הוחר לו אי'ל לגרטה אדניכ אזל אטמה דלין למידין דנצי
 קופריס זה מה ולא תקנה מתקנה והעברק לט לעמוד
 על זה מהא דחז' אק כוונה מתקני הקנה מה הכיעה
 ליחס להקן זאל וזו כיון אס פי'ך זאל קטיצ' אחר
 פסענא צהיזר ולפי'מ'ס דיע' דעיקר קצוה היחה למעט

ובגידון הטב' גס צניכ עיי' עליה האריכו הגאוליס
 ואליכ האררטי צנקה'ס דחתי' עי'ד הקטליהו
 דהכי דלא פירש לו להדיא לגרס צנ'כ לא פי'ך צה
 לונו אין עליה לדיבי'ס ואומדלע דחא מליא צנחליקה הסוקי'ס
 צניל פיג מדי גרצה דלדעה הטור דנצי רחמנא פליחיה
 דלנר עניה גני עניה דנינס אף אס דמחבר ענה
 עיד עניה אחרת צניח וטעמו נודלי' מהא דני'ק עי'ח
 דמוק' הא דנכב וטנח צנעה או לעי' צמונע עיי' עליה
 והא הטור זיל קוצר דנעטעה עליה קחמל והוא עשה
 צעניה גיכ בעל השליחה איכ איך יחטי'ב פה אף דנצי'
 עניה לשלרע הא בעל עיי' איקור אחר דנעט ועיי' דעס
 אשליע ומהא הוילא הטור דאפי' צמחערז איקור אחר
 צהרה עניה עי' דנצי' רחמנא דיע שלרע וכיכ כסאללע
 כח'צות איכ מנזלר דעה הקור קוצר דלס פלאו קחמל
 ועשה צעניה עיכ בעל השליחה דלא ככיל אזל להריע
 והמיל דנצי' פלא יענצ' איקור אחר דלי'כ אצרי' אשלי'ע
 עיכ הא דנכב וענח צנעה מיי'י צלא אחר להדיא לצנח

צנעה

בשנה ויחיד ענין שנה לא כחשבול השליחה משום דאשליע דכין רחל שלה להדיא לשמיע בשנה לא כחשבול השליחה איב וניחור דבאיפן זה הארע נה עמל כחשבול השליחה עיינ :

זוה חלג באיקר עוסק לא עליו להחיה שמינה זוח ואיך דע חק לחייב כיון דיש עמס לפקוד ולעיינ עד לי חיונה רבתי בזהוה שמיכו פיל דחיונה עילא עכיים שחוס חס על ישראל אפי' בנשוח חון חיונה חרומה ודוע הלא קיימי' לי לחיונה וקדשים די' במחשבה צעילת איב עש עששע העכיים טול עכאן עיע כשאר רלון של הישראל המעלה ודוע לא יי' חיונה עניו הרלון של ישראל גירדא ולומר דעי' מחשבה לבר די' בלא חיה רלוט לעשות רק עיי' מחשבה חלג הכא שלא היה חיה שיהי' חיונה עיי' מחשבה לבר ולויה העכיים לחרום איב כשאר קרח עכאן ומחשבה כי לא היה דעמו שיהיה חיונה עיי' מחשבה ומכאן דעי' שליחה עכיים גיב איבו מושל וכעין שרי' מחשבה חלג הכא שלא היה חיונה ועמה רלג דמיך על המחשבה שיהי' לא גמר דנעמו רק עש השלוח פיו לעשות חיונה וזוה עמה ובה עליו כביד כדנבחה נקדח' עמתי' העניני' וכמה רלוקוס, ליחא דתן אחת מודיקא לך שכן וגם כאן לא נעשה חיונה עיי' מחשבה עד שיפירש העכיים לזו החשבה ודעמו לחום חיונה ולא דמי להריש דמס חיתקל לי' לשבח ולא הילוח מפיו רלון מחשבה חלג כאן הלא נעשה ומחשבתו ורלוט מדוע לא יהיה חיונה ולומר דנעמקה עיי' שיהי' רלוט דוקא מחומו שליחה לא עיי' רלוט ומחשבתו [וחול] גם יס קפירא ונפשי' לענין השאלה על חיונה עיי' שליח מי' יוכל לשאלו פליה כדאי' נקי' משנת הכמים ונפשי' ליי' איב הדבר קסום וקליד מאוד המכא והפסקי' ולפי' השל ריבי' דנעשה עיי' גוי שהוא בר דעה ועבד דאעיה דנפשי' לא חשו עפיי' חיונה רלון החושלח יחישב הכא גיב חלג' הפקדור בזה חויה וינבנה כיב מדוע לא יחשב זחא רלון המשלח והאי' הרדאי' יוהר עכיים להשכל דמס צעיק ברמח של ויכין דאדעתא דנפשי' עבד חיונה וינבנה חלג רלוט ולויה לא עמיי' שם רק ברמחו וכן יי' גיב חיתקל שרי' בנרמחו חלג כביד דליכא ענין ברמח רק ק' רלוט צעיי' והנה נעשה רלוט ולעיינ :

ובחרמיהם הי' מעילה אחר לשליח לתת צטר לאורחן והיתה של הקדש המעלה חייב צעמילא כיי' בריח כשמי' החסותית קדשי צביד חלג אם היה צטר עיי' ויכולא לא מעל חלג האוכל בלבר שהרי הוא חייב באיקר אחר יתר על המעלה ויכל' חסותה אשליע חלג צעמילא לברם שלא יחערב עמח איקר אחר עיי' וקדשי' לי' מה נצק צעיי' האיקר האחר צעל השליחה סק קה' עשה השליח מאורז צעיי' ולימשל צעיי' עדי' דהיי' השליח חשין סתין להם שליחה כלל ואפיה חייב המשלח כדאי' נשים ופסקי' חרומים שם עליו פיו ומדוע יגרע בזה שחין לו שליחה משום דביע, ואפקר ליישב דהנה הרלוי'ש ביע פי' הפועלים כי דהוי' רלוט לגוי להסיל עום צבכיר לא הוי' רק שנה דרנבן כיון דעבד עיי' גוי וקדש מיש ומחשבה חס הכלב ועשה מים דהיי' חיונה ומדוע יגרע בזה טעמה עיי' גוי יחשב הגוי כנעשה הכלב מיע הוא גרם העום וליהי' חיה ועכליל דשאי' שיקה זו הכלב רלון כהכלב דעמו עליו ועשה רק עיד זמ' עשקא זו משליח גוי שהוא בר דעה לעלמו ועיד דנפשי' עבד ומכין זה כי נקי' ישע קי' מיש בהרלוי'ש הזה והיז בזה שפיר כהב ארומים שרי' כנעני' בר חיקר אחר עם המעילה צעל שליחתו וכיון דהשליח בר דעה לנפשיה היא פטור המשלח עיי' מה צעל' השליחה משליח חס השליח חשיו חף רללו' צבי' שליחה חייב איבם צבי' דעה לעלמו ומעמס כנעשה הכלב עיי' המשקה דעבד עיד המשקה היז חס עבדו דאעמח דמסוח לכן מעל המשוח' אי' נעשה עיי' גדול בר דעה והוא בר שליחה גיב אז חייב מעמס שליחה דעמשה השליח משכין כאלו עשה המשלח שהרי בזה יש שליח חף דנעמקו אחר ליחא זה לעבד כפטור ופרח :

עפין שנאמר חרע כי חרטיה בכלאים עיי' גוי ליכא איקור חרה אפי' חס חיון דגמח עיה' חקר בכלאים כדארלוי'ש גבי בטר ויש לי' חיונה על חשוי' שינה ליון קי' שם שלא זכר ומה וכלה היתה עברתא בכלאים מחורה ונמה שהבי' מהחוק' שחין קצוי' דרי' שיה' חרטיה כי עי' כלאים פיה מיש ומיי' שחין אקורין חלג לחיה' ולמשוך ולהנהיג עיי' והנה נעמכמי' עמנין לענין בדיקה של חויה ומכזו למשו' חרטיה דכיון שהחורח החורח דעפיי' כלאם נכזו צעידוקי' שמתל' לעלמס לעשים שידוך אחר ופרס עשקת שידוך אחר חלג לא אי' ומכזו שידוך

אבל עיד קדשי' מדוע חייב האוכל חס היה צטר עילה על האכיל' ככהנה חוקדש חס מניחור בירושלמי' דנפש חלח חסה מחכילה חיקר' והכי קיימי' צהיי' קי' רליד ומכ' לו צטר לאכילה ואחר שטרע שיהיה ערפה ממזד לו הדומים וכי' קומיע שם סק'ד העטע רלון חילת ערפה נחשב המאה הדרבה לעד הוא לו שאכל איקר דאורייתא עיש איב מדוע כחייב פה הא בזהוה לא חסה וי' רלוט לחייבו עניו הפקר הקדש הא קיימי' כי יוכל פיע למיך ובגלי'כא איקר סתק כחא דהכי חייבה רמחא כמו דחייבה חסאם צאכל חלג וכל כיוכלא

כי צדקה כיון שמהל לא יוכל עוד הפעם לפתוע דכיון
 שסיפור סיפור ואפי' יסור צד ליל בזה [רק] לרעה מהרע
 היכל נקטע לרדף יסור צד כי כן סי' יח הקטילה חזל
 יל דוקא בלתי הולאם לא
 נמחל' אלי' נחנז' וכן בכל
 המהי' יום נוט' לאח'ם
 המדולה' חס' מהל' לו רמי'
 למדלה דהל' קרן וכן כי
 נחמי' מהר'י' צ' נ' קטנע
 ללשון' קלה' ישא' עליה
 אחרה' ויס' לחננה' נחמי'
 מהקד'ים ח'ע' ק' קליה'
 בלטה' שבעלה' עומ' קסתייה'
 לו ל'קה' ח'ס' עליה' חפ'ר'
 רמי' ד'צ'ר' נעלמה' לא'
 נמחל' המטנע' כתי' נחמי'
 הרע'צ'א' בני' מלמד' חפ'ר'
 לו נעמ'י' לך' נעמ'י' כדל'
 בקד'ת' בני' ענד' עני'
 והס'י' למלמד' והס'י' בני'
 צעל' והלמנה' הרע'צ'א' ח'י'ע'
 קלי' כי' דוקא' בני' מלמד'
 מקום' זכ'ה' ה'ס'י' ח'ק' לא' בשאר'
 פוטל' דל'ן' וכן' ק'י' והס'י'
 ה'ס'י' ק'ת'י' וחי' י'ס' הכחשה'
 ספ'ר' כי' רע'דים' מהס'י'
 הר'ס'י' רלג'ני' שבעה' הטוב'
 לט'מים' האמן' חזל' בזה'
 שבעה' לה' נעמ'י' החפ'ר'
 דחי' רחי' האמן' ונראה' כן'
 מהס'י' ד'אס'ר' רכונ' על'
 הס'י' שבע'ני' ח'י'ע' ע'ר'
 ר'ז' וס'ך' רלג'ני' כ'ח' ונז'ר'
 צני' כי' טענה' ונחלה'
 טענה' גריעה' ונלה' וגו' לא'
 טעני' לה' כדל'י' נקי' ע'
 ק'ח' ו'ל' ד'ר'י' ח'ס'ל' ל'ס'נע'
 הכחשה' ספ'רי' הוא' ח'י'ה'
 מלוח'ן' שפ'ה' ע'ר' ספ'ר'
 כי' ע'ש' ונע'ם' ג'ס' הס'י'
 החר' לו' ח'ף' ש'דוע' ועומ'ן' ט'ה' ע'קר' שלח' מחל' זה' ל'ח'
 ח'י'ע' כיון' שבע'ר' זה' עמ'לה' החר' לו' כתי'ב' צ'י'ר' קק'
 רל'ו' ועמ'י' ונק'י'ב' ט'ס' ורע'דים' י'ד' פ'ח' וע'ה'ר'י' ח'י'ע'
 ק' ו'כ'ס' ח'י' י'צ' וכע'ה' דע'יה' העמ'י' ל'ד'רים' וט'ס' ד'יה'

קיימ'ט' ואפי' נר' ז' ר' ד'ר' ז'עמ' לא' יאמר' כד'ר' זה'
 כל' ט'כן' שלח' י'ס'ר' . על' כן' ח'ין' לה'אמן' ס'ה'ר' וס'פ'ר'
 כד'ח' וס'מ'ר' ג'ז'יה' ה'אמן' נעמ'ט'ס' זה' ח'ו' ס'פ'צ'א' הר'ל'י'ם'
 כי' רע'י' ל'ס'י' ר'י'ח' כ'א'וכ'ל' ל'ר'ח' . ו'ח'ז'י' י'ל'ח'ס' מ'אכ'ס'ל'
 ה'ח'ח' מ'ח'ח' י'ד' ק'ח'פ'י'ח' . ט'ס'ח'ח'ק' ע'ס' צ'ר' ע'ני'ה' כי'
 ה'י' ג'ר'ח' ג'ר'ע'ה' לו' וכן' מ'ח'ה' כי' כן' ח'י'ע' ל'ע'ד'ם' ק'ח'
 ס'פ'ו' מ'ק'ד'ח'י' הע'ה' כ'ח' ס'פ'י' ט'ס' ר'פ'י' וט'ס'ן' ע'ט'ס'
 ל'ר'צ' מ'ט'ס' ש'ח'מ'ה' ח'י' ל'ר'ע'ע' ח'י' ל'ט'כ'ס' . ו'כ'ל' ט'כן'
 ל'ח'כ'ס'י' ר'ע'ט'י' ו'ח'פ'ס'י' ט'ע'ו'ש'כ'י'ס' ע'ל'מ'ס' ל'ע'צ'י'ה' ו'ח'ר'י'
 ע'מ'ט'ס' ו'מ'ר'ח'י' ל'נ'ב' ח'ר'ס' ב'ס'ח'ט'ס' נ'ע'ל'מ'ס' ו'ע'ל' כן' ח'מ'ר'
 ח'ק'ר' ל'ה'ס'כ'ח'ל' כ'פ'ר' ר'ע' . ח'י'ל' ה'כ'ח'נ' ל'י' ח'אמ'ר' מ'ח'מ'ר'
 ה'י'ל' ח'ר'ל'ו' ח'ס' ר'צ'י' י'ד'ח' מ'י'ק' כ'ח'צ' ש'ח'י' ע'נ'ר'ח' ח'ר'ס'
 ר'ב' מ'י'ה' כ'ע' . ו'ה'ס' זה' ר'צ'י' י'ד'ח' מ'י'ק' ב'ע'ל'מ'ס' כ'ח'צ' ע'ל'
 מ'י'ד' ח'ל'י'ס' מ'ח'ר'ח' ט'ה'א' ח'ר'ס' ג'ד'ל' צ'י'ס'ר'ח'ל' ו'א'ו'ט'ו' ע'ס'ר'
 ח'ל'י'ס' מ'ח'ר'ח' ח'א'ו' ב'ע'ל'מ'ס' כ'ח'צ' ל'י' ט'ע'ו'ח'ר' ל'י'ק'ח' ט'ס'י' כ'ס'י'
 ו'ח'ר'ח'ס' ח'ס'ב'ו'ה' ש'ע'ל'ה' לו' ח'ח' ח'ר'י'ק' ה'ח'פ'ו'ס' ב'מ'ק'ו'ס' ס'ל'ר'ך'
 ל'ק'י'ס' פ'ר'י'ס' ו'ר'צ'י'ה' ח'ין' ל'ח'ט' ל'ר'צ'י' ג'א'ל'ו'ן' ר'ב' ו'ח'י' כ'ע'
 ח'ו'ן' ל'ר'ך' ח'ר'י' צ'ר'צ'ר' כי' ע'נ'ק'ו'ס' מ'ל'ח' פ'רו' ו'ר'צ'ו' לא'
 ג'ור' . ו'ב'ז'ו' ח'ר'י'ס' מ'ר'א'צ'י'ס' מ'ע'א'ד'כ'י' פ'ק' ח'ח'ו'ן' מ'ח'פ'ו'ס'
 מ'ח'פ'ר'י'ס' מ'י'ד' ח'ח'י'ס' כ'י' ע'כ'י'ל' . ו'ה'ס' ח'ס' כ'ח'צ'
 מ'ח'ר'ח'י' י'צ'ו' כ'כ'ל' ו'ל'ח' כ'ח'צ' י'ו'ח'ר' ח'י'ס' (3) ח'פ'ר'
 ל'ח'ך' ר'צ'י' ח'מ'ט'ס' ב'רו'ח'ק' ו'ח'י'ט' ו'פ'ר'ס'י'ס' ר'צ'י'ו' ש'ר'י'
 ב'מ'ק'ו'ס' ס'ל'ר'ך' ל'ק'i'ס' פ'ר'י'ס' ו'ר'צ'י'ס' ח'י'ט' ב'מ'ק'ו'ס' צ'י'ס'
 ו'ח'י'ט' כ'ח'ו' ש'כ'ח'צ' ר'ח'צ'י'ס' ד'חי' ל'ח' ח'י'ע'ל' ח'כ'י' ל'ח' מ'ל'ח'
 ו'מ'ח'פ'ר'י'ס' מ'י'ד' ו'ר'ג'לו' צ'י'ת' מ'ח'ר'ט' כ'ח'ו' ש'א'פ'ר'ט' נ'ע'מ'י' .
 ו'ר'י'ל' ד'וק'א' ב'מ'ק'ו'ס' ה'ל'ר'ך' ד'ח'י'י' ב'מ'ק'ו'ס' י'ע'ס' ו'ל'ח' ב'מ'ק'ו'ס'
 א'חר' ו'ח'ט'ע'ו'י' ק'א' ט'ע'ט'י' ל'ה'מ'ח'ר'ט' ע'ל' ד'ר'ך' ה'ל'ל'ט'ו'ה'
 ל'ר'ע'ט' ו'י'ו'ט' . ו'ח'י' ר'ל' ד'ר'ג'ר'י'ס' כ'פ'ט'ו'ט'ס' ח'ס' כן' ג'ז'י'ה'
 ג'א'ל'ו'ן' ח'י'ט' כי' ח'ס' ב'מ'ק'ו'ס' ס'ק'i'ס' פ'י' ח'ה' ח'י'ס' (2)
 ו'ע'ד' ל'ר'צ'י' ח'מי' ד'ח'מ'ר' כ'ל' ה'ס'ק'א' ח'ט'ס' ע'ל' ח'א'ס'ר' י'ו'ל'ח'
 ו'י'ח'ן' כ'ח'צ'י' . ו'כ'י' ל'י'ת' ל'י'ת' ל'ר'י' ח'מי' מ'ל'וח' פ'י' ו'כ'י'ה' ר'צ'י' ח'מי'
 מ'י'ר'י' צ'י'ס' לו' צ'ר'ס' ש'כ'ר' ק'י'ס' פ'י' ח'ה' ל'י'ח'א' ד'ח'א' ב'פ'ר'ק'
 ה'ח'ז' ע'ל' נ'ע'מ'ו' ק'א'י' ח'א'ח' ח'א'ו' ח'ו'נ'ע' מ'י'ח'ה' ו'ח'י' ח'י'מ'ח'ה'
 מ'י'ח'ה' ר'ע'י'ר'י' צ'ד'ל'י'ת' ל'י'ס' צ'י'ס' ו'ח'י' ח'י'ח'א' ח'ט'ס' ח'א'ו' ח'מ'ר'
 מ'י'ח'ה' ו'ח'י' ח'מ'ר' מ'י'ח'ה' ח'מ'ר' ר'צ'י' ח'מי' ח'ו' ד'ר'ג'ר'י'ס' ק'ט'י'ט' ל'צ'י'ס'
 ו'ד'ר'ג'ר'י'ס'

ש'ה'י' ד'ע'ה' ר' ח'מי' ק'וד'ס' ח'ר'ד'צ' ח'י' מ'ט'ע'ס' ח'ר'ס' ס'ה'ר'י'
 ל'ה'כ'ו' כ'ר'י' ח'מי' ר'ז'ח'ל'ס' ל'י'ש'א' ח'ח'ר'ה' מ'ח'ו'ב' ל'ה'ל'י'ל' ז'ח'ה'
 כ'ח'ו'ס'ה' כ'ר'ט'ו'ה' ח'י'ב' ע'י' ס'מ'נ'ה' ש'כ'ע'ש'ט' ע'י' ר'ן' ח'ר'ס'
 ח'ל'י'ס' ח'ה' ל'ג'ר'ס'ה' ו'ל'י'ח'ן'
 כ'ח'ו'ס'ה' ו'ח'ף' ד'ל'ח' ק'י'ט'י'ל'
 כ'ר'צ'י' ח'מי' ח'י'ע' צ'ח'ר' ד'צ'ו'
 ח'י' ר'ג'ע'י'ס' ט'ב' ח'ר'ן' כ'ח'ו'
 ש'ה'י' ד'ע'ה' ר' ח'מי' ק'וד'ס' ח'ר'ד'צ' ח'י' מ'ט'ע'ס' ח'ר'ס' ס'ה'ר'י'
 ל'ה'כ'ו' כ'ר'י' ח'מי' ר'ז'ח'ל'ס' ל'י'ש'א' ח'ח'ר'ה' מ'ח'ו'ב' ל'ה'ל'י'ל' ז'ח'ה'
 כ'ח'ו'ס'ה' כ'ר'ט'ו'ה' ח'י'ב' ע'י' ס'מ'נ'ה' ש'כ'ע'ש'ט' ע'י' ר'ן' ח'ר'ס'
 ח'ל'י'ס' ח'ה' ל'ג'ר'ס'ה' ו'ל'י'ח'ן'
 כ'ח'ו'ס'ה' ו'ח'ף' ד'ל'ח' ק'י'ט'י'ל'
 כ'ר'צ'י' ח'מי' ח'י'ע' צ'ח'ר' ד'צ'ו'
 ח'י' ר'ג'ע'י'ס' ט'ב' ח'ר'ן' כ'ח'ו'

גם לרצא דאמר טעם ארס כמה נשים ט' עמו מי
בטשא אשק והתכה עמו שלא ישא עליה אם נשא עמו
לגרסה וליתן כחונה איב כחונה אחר חרדימי הוי כחנה

ודברים שבניו לבניה היא כחונה אחר חזיל איבסיב איבסיב
נפשי אחר רבי אמי לף בנו יוליא ויתן כחונה שאר אומר כל
הטשא אשק על אשמו יוליא ויתן כחונה
דאפשר ליה למחנהו עיב (ד) אלמא
רבי אמי צליה ליה נשים איירי ועוד
דש בה ספק אם ראויה לבנים אם
לאו ואפילו הכי קבינא ליה לרי אמי דמלטה פיו לא
דמי לה. והין לומר האמר היא הסתל' ממוס דאין לו
נשים אין מעשיני' לו למיל ולעצדק זה איס דאיב הטעם
שאכי אומר סי' טענה דדילמא שאכי ההס דאין ספק
באשמו רחשונה ולכך איב טשא אשק על אשמו ועוד
כיון דטוען שרזיה לישא אשק אחרה ולחיות אם דלוי
לבנים ואם כן מניע' אם יחייק הראשונה (ח) אלא דלוי
הלכה כרבי אמי שארי ר"י א'פס ספק כרנא וכן המורכי
ומכל מוקס רבי אמי נעלמו אי קבנא היא דמלטה פיו
דוחה למה קאמר ופקק כחונה על אשמו יוליא
רנא כחונה אלא ודאי פריה ורביה אינה דוח אפילו עי'
לו אשק כל דהו. ועוד אפילו רנא נמי לא קאמר שחיני'
לישא אלא נושא ארס כמה נשים והיינו רשות אם ירלה,
ועוד הרי המורכי בפקק כרנא כחז על דברי רנא
ודל ומיאו בזמן הזה שיש חרס של ריב מ"ה שלא לישא
שחיני הלכך יתן כחונה אבי'אשק כעיל. אלמא

האידינא אחר גזירה הגאון הוי דינא
אפילו לרצא כרבי אמי דאמר הטשא
אשק על אשמו יוליא ויתן כחונה
ואיס מועיל לו מלטי פיו. ועוד
לכאורה נראה דאפשר החרוונה קבינא
ליה דבארכא כרבי אמי ולא כרנא
שחיני לא הביא אלא דברי רבי אמי
ולא דברי רנא. ודל במורכי בפקק
מלטה חליה קידמה או מלטה יבוס ופקק כנסר החרוונה
לף על פי' סדך תלכה דעלטה חליה קודם מכל מוקי'
לא כפיין ליה לחלץ סי' עד ולא מנעיה אף אין ליבס
אשק דלא כפיין ליה לחלץ אלא אפילו עי' לו אשק

כבר. ואמרין בפקק הנא על יבוסו הטשא אשק על אשמו
קדמוים שלא לישא שחיני הכי לא כיפיין ליה לחלץ כדמחיל נפלה
ליה וכן כמנעיה הקני לו לא מוקי' שחיני נשים וגם לא שנקיין ליה ליבס כיון דעלטה חליה
קידמה וכן כחז מרבייה דאין סופין לחלץ. וזהו אשק השחיני רצויים לבניו כשחלץ זיל אשק

מלא כי התייה לאיש וגו' ולא מלטי מוקי כגורו כזה חזיל
רק דנמייה, יש להנחה הא עשנחם היא ז' הטשא אשק
וזהה עמה עשר שנים ולא ילדה איס רשאי ליבעל וכיב להריח
הריי' טס פי הצניי' דנס
לריא כיפיין ליה חן לגרס
אלא דעיקר דין רי'א הוא
לענין הכחונה דהיא כחונה
וכיב כל השפקי' [ובחז' אין
טפין כחונה סי' א] וכפי
הכחנה דדעיו עי' לו טענה
אחרה דריא ורנא כיב סיל
דאין טפין ורשאי ליבעל
מפיר דנס מיידי צחיל
ומסנח' צל'י כדבניא אשכ
בנס מורכי ונחלקן לענין
טענה הראשונה אם ורליה
צגרי ויתן הכחונה אם הוא
מחיונ דבר אם לא אלא בגם זה
חמונה דברי צגרי טענה היא
חמונה מני' ויחא אחר עינה
ליכא למחיל' צגון חיל שחיני
הקבי' ידוע אם מנחה או
מוס' ובהשו' נבעה פסק
סי' י' מלחתי שחריני' כה
וחי' דמוקיס חונסי' האמת
לפי' מה שצארכי כי זה לא
רנא לגרס אשמו והיא רלחה
שיגרסה עי' ההח חשו'
רבי' כחונה נבעה ואל
אחרי לו לעבור רלחה מוס'
מלטה פיר איב גם רבי'
ידע מזה דאין כיפיין ליה
לקיים מלטה פיר אלא
דכרינה טפין כחז מלטה
זהה לדמיח טענה האשק
שרזיה נע וכחונה זה כל
דנחו ואיס (ו) אם יקניס
מוחרה ליבס. כחשו' חין
דחס

והיי' דברי רבי
אמי

לאם לרבות לטוב כך עד שחם ולא תהא אין טעין דהכי כשהאם לו ואקרו ל נקחא חשה עליה וכיז משתקדים דאין זה עולה חוביה רק נכסיה והאחרים מעלפלים זזה ונמנח אשחמטתי' לא רתי' קנהדרין יי' צי דאין מוללין כן ארשחא דמננה כשהאם לו וכבר נשאל הרד"מ מהות קי' חקיד אי אמרי' בכל

שאל ארוני (ו) אם זקניה מותרת ליצט אם ללוו ממוס שאינה חרום לילד האי לא נחתי לרי מדה ו לנשאל דבר זה לרצויה חף נצמרות רחמי מרה חוביי' שהיה זקניה כשעת נפלה רי קלוימוס צ"ר יעקב דודאו של היר מנחם והיצמן היה רבי הלל והיר הפדים וצלו דאין לפני רצויה' צועד הקדוה שפירא ורמיזא ומגעילא לא חף קדיש חזק מרי חס וכשהיה שנתנה צדן קרקעות וקפרים וביטו קבץ עמא זקוקים לחלוץ והם' רלו ליצט וחף על פי שהיו להם נשים ואשר היה ידע עמה היו רזים לטפס לחלוץ מפני שהיו להם נשים והיצמן חומר חקנה ריג מיה לא היה צמקים דרמי' עליה כ' עד וידע ארוני כי פיל שמוחנה ליצט החיל והחם לה שעת הכושר כ' ומלחא הוכיר כפר ההרומה דבני רנח שמו

דלא סבירא ליה כוחיה דחליב היל למומר צמקא דמילתיה לא מנעיהו כמו צמקא דאמר לא מנעיהו צדן לו חשה כי היל למומר גם צמקא והכי הליל ולא מנעיהו לרנח דאמר צמקא הנה על יצמור טשא ארם כמה נשים חללא חפילו לרבי' חמי דאמר כל הטשא כ' חללא ורמי' לא סבירא ליה הא דרנח וכיה מלוי' קברי' פליג על ריי אלפק דפקק כרנח והא רנח נצמחא הוא והיכתי כצמחא וש' לומר מלשון הגוי' דקאמר צמי' הגז על יצמור על דברי רבי חמי רנח אער ולא קאמר ורנח אער שהיה משמע דבגמורא הביאה רנח כחולק וחי ש"ך לומר דרנח פליג עליה והלכה כצמחא (ו) מיה שאין כן כצמור רנח אער וקיל' . וחי הלכה כרבי חמי ודאי פשוטא דמילת פיו אינה דוחה גמירא בגאון ומדקאמר חפילו לרבי חמי אין כופין לחלוץ שעת מריה מלוח יצום עירופא ליה מנחמ' פיי' . ומלח המריה איך יעלה על לב לדמות מלוח פיו למלוח' יצום והלא מלוח יצום כל כך גדולה שמיצ' חוזה

של רי מנה מתייצי זה וצמי' הירעזא שם דבר העיר שעשו רבנותה ונחפרסם כל הטשא אשהו מתייצי כפי הקבמות ולא דוקא הבמה חלל כל שהיו כן והכי קיימיל איע קיו קיי' וצמי' גיב שם חשו הרעזא צום . ובקי' עמרה הכומים חי' שזעומה חליל מהרעזאין עמיה והחוקי דאיס מתייצי עמיה כחמוז כחמוז חלל אי' כחז לה חל' החמוז מתייצי וצמיה כחמוז מהדיק חיל קיי' קליז הציא כן מהפתי' ומנה עליו וגי' צמחיל קקיי' . ולעבוד הא ודאי איכא לעיוני דכיון שהאז חלוק צמיקר חיל דכל הפוחה צמי' איכ' חמי' מיי ליה למעיד חף דבי

לחשורו של מלך מעוט שחוקה ליצט' והחיל ועיי' רעז'ם. פיז צום יצום ופיז אנהעי' קקיה קיג וצמי' קקיע צום הוהיק דמליה צחל לה וש' לחמות מנענה חיל וללי' (ז) משאכי כשאר רנח אער. ריל כיון שהיה חמה צלי' וחי רנח אער ולא אער צלו ורנח אער משמע דרנח אערה לשמעתה צמי' עלא ולא ידע מוזרי רנח חיי' חלל דהשק ידע משקיה וקדירה שיש צזה מעלוקת ריא ורנח והכי שארע' ע' וחי משמע דהחולק צמלמו ידע ען הקורם שחלק עליו, והכפוי צום דהכי ידע הנחמא ען האי' ומחלק עליו אז חלל צמל ידע הנחמא ען דרמי' חלכ כצמחא דקיינו' הרשון אפטר דררנח חלו ידע זה הנחמא מן הרשון הים מצטל דעמו נגדו דחי' נצמור' עהייק ורמי' חיי' כיה וכיז מתייצי' וכמה חשו לעכין השקקי' חלל אין ספק דרנח חולק עם ריא צמק הר' ודחי' למי שהיה רילון ר' דאינו חלק והקי' עליו צמקא חוזה עעה טעום גדול ועי' צמחא החלמי' קח' אי' דיה על הרוב כ' :

ובעיקר המחלוקת יש להבין דלא ימנע אם היה מננה שם לקחא שחי' נשים מיי' דריח ירו'א ויכן כמצינה הא ארעמא דהכי כשהאם לו וחי לא היה מננה לקחא שחי' נשים מרודו אער רנח כשהאם לו כמה נשים כ' חללא ארעמא דמננה כשהאם לו שלא ישא חשה עליה וכמ' הצי' צום הרעזא ורעזויו דלך דקיינו' כרנח מ'מ' צמקס דמבו שאל נישא ארעמא

לה הא חסם הוא וחולי רהיה לו לקחתה לפילגש עי צרתיש פיק רכחוצו והרצנים פיא מה ליצוהו או חולי רמה רואו חסם ומפסיה חסו מעיכל לפסור וצעי מקיחה

לא טון עיר מטה חבל צמוד לטובת חצירו חרצה חמרי עיר חצירו כצבע והמסוכרת שלו רלכה צורחי בכל חופן שלא ישא חשה אחרת עליה יתי דבר מטה או

אוחה צבל כרחה כדכתי יצמה יצא עליה צביכ (ח) והלו קידושין דעילא מרעהו אין צבל כרחה לא ועיר המרקק צברי רחציה חוזה ומצין דדוקא צינזס מירי דחית זיה חרתי מטה יצוס (ט) וחשה הקטו לו מן השמים ריל מומילא נפיה לו משמים ולא חסו קעקר ליי לחקתה הגאון זיל ולא דמי לנפיה חשה על חששו רחיוו פיקר ליה לחקתה הגאון חפילו חס הוא צמקיס מטה שחיצמון טענו חקתה הגאון זיל לא היח צמקיס דחיי מטה כי ולא טענה שהקתה הגאון על החס לרחוה המלכה דזה הלשון היה משמע גם כן שלא חקן הגאון נדד מתי פיר , חבל הלשון צמקיס דחיי מטה משמע שלא חקן צמקיס שכבר זאה המלכה ליד זה האדם וחילו לא חק לעקור חבל מומילא מן השמים עקחה והייט מלטה יצוס יקול . ועוד ארכה שרצניה קצרי ליה דמלטה יצוס עדיפא ממלטה פיו כי זיל המרדכי ברש הגז על צמתו נשא חשה וקסה עונה עשר שכים טי לנמדך שאין ישינה חיל עולה לו מן המכין סי עד וזאה צריחא סמכין

לא לאו ריש רחי' לוח עשה דהטוררת הטהו מצמי צחיה עבלה טפינ לחלוץ והקי ציטיע קפי' צחשו' צחמיה חומר דלא כיוונה עדמיל לילי דגס סה סה המדר לערצת חמרים ואדעמס דההיד זזה לרצמיל גיכ . וצטיך סיק כ"ז רחולי משיה סיים דלא ישא השעוררת דחשפר טוכה הצבעה שלא חסי חשה אחרת כשואה לו . ולא חנין דחפי' חס הפי' כן מיט מי הכניסא לו ענה זאה המשוררת ועיכ דמחלה לו שצועתו וליל רוח טוכה הרמיה חליכ יתרו לו שצועתו הייט דהמשוררת החור לו הצועני

חלל חשה שכוליה צו מה ימשה חסם עבר זזה המלכה וחייב שפיר ייל ריש לו חשה שלא ירדה חייב עדיין הוא משחרל צמלטה זאה וחפסר הוא שיה' לו עוד חף אחר ששה עבר שים כאשר עירנו הרואה ואין זזה שאיט השא חשה אחרת ציול המלכה חבל בני יצוס ודחי הוי ציול המלכה, ועי חשי הרחיב סוף הקפר . ויש להסק דחא חשה שיש עליה ליכא מטה לקתה דוקא צבל זה וחייב כפי היחר החשה לקתה צבל גיש לו חשה אחרת. חבל כפי הגרחה חרדיג לא היה רק על האיש לא על החשה ועי צחשינו וצכהיב טס צבי' אי (ט) וחשה הקטו לו מן השמים . לפי צחשי' דהרמיה ייד רציו קיו כצבע למשוררת שלו שלא ישא חשה עליה ונפלה לפכרו יצמה דיכיל ליינס רלשון עליה מנמע דוקא אחר ששואה חבל לא קודם ששאה ולא יכייס למשוררת עד שחירו לו הצצועה . ויש לומר גם שם קצרה זאה דלא כצבע רק שלא יקח הוא מחליכ יצמה רלשה הקטו לו מן השמים והאלמו דהשואל טס צחשי' הרצניא כחז זלה הקצרה חלה דהרצניא לא טס לה זכר . ושד ש' להמוה הא צלחיה כי שטיעניו נהי טופר שיעוה הרצניא דמקחמח חליבן שלא כן גצרה על דבר מטה איכ יש היחר פה מדיע וליל דלא חמרס הרצניא רק צמוד ציט לנין עלש צורחי

צמון חבל צחמרה להרדח דחף צחמרה חיינה מוחלח לו הצצועה לקור לו לכנכס [עני' והרששים ייד ל' ח שגניה צחשו' הרצניא חיצוה ויטל המורה חיצוה ויחר עיש] והענין מציאר דהרצניא קוצר דהשנוכה לא היה רק על אחר שישא חוזה חבל חס כפי אחרת קודם שחיון שלה עיז לא כצבע לה ולא היה דחשה גיכ להצביעו עיז מחחר דחו עדיין הצבירה ציה ששם נשא אחרת היא לא הנשא לו חף גם לרעה השואל השיב דמיט וכל ליינס וירחס המשוררת והייט שכי' ויחר כלא ישא המשוררת דנזה ליכא טוס חשב דערס שצבא המשוררת צורחי מוחר לו לישא חשה . שצ כחצו לו דהצצועה היחה גיכ לישא המשוררת חייב זזה לא ילאנו מדי עזירה עיז השיב הרצניא חייב יעשו כפי דעסו דע"ו ששקאה קודם המשוררת לא כצבע וישא היצמה וחליכ יכסס המשוררת והרמיה דלא חיידי כי כצבע גיכ להמשוררת שיקלחה עיכ הפס הרק שהמשוררת רח' ישאנה רק צחס חסיר לו הצצועה ויז חלמה . ומס דכ' הרצניא דעל מטה יצוס חלה הצצועה מטוס דחפסר צחלילה ומחיי אין העשה דוחה לאו דמי' לאוין לליע צינזס דיכ צי דמקסס עמס צעלו קט ועיכ דחלילה צמקיס יצוס לאו כלום וכנעס רנא גויס ציחא דחשמה חמו ציחא קטייה סי

ואף קדימיל סבי צייר רליע האספר דהיע כיון שהטורה
 נחנה לו רעה נחמד חזאם שירלה והוא נהר ע"י הכטועה
 צחליה וגם ע"ז קשה צייר קיא סכיע דהיי נכנין זא
 מעמט"צ ואספר דגם סס
 אס יחנה צמירוס העוכר
 מעו צינחר לקיים צו מטה
 נחמה ויעל הכמח' [ועי
 נפיה סס נכסם פחה הניה
 חולי הרגיס צדריי] ועפ"ז
 א"ש ציחה אצהיע קקיה
 דהמחנה לחלון איי מעמט"צ
 דלא חנוו להירא צינחר
 לו מטה חליה ועמט"ל
 קי' צי' ואספר דנאוסן
 מטה כחלם שהצריה צידו
 עודה הרעציה צבעועה
 הירל דגם כיוון ועמט"ל
 ועמט"ל . ובפעי אצהיע
 קרבי ה' יאל דנזיהו דח"כ
 היריב אס נפלה לאחד
 שוערה יגס אקור לישא
 שורה יבם ציהלן דא
 [עשרי' מינ'] מירב נסיהה
 משורכה לו מכנר שוחר
 לטוקק וכי החין קמ"ז
 ריע ללמדו מעשרי ריעה
 ותי רוחה שס דיוק חלל
 דיע הירל להירא עקדר
 החליה לרביע נכס מערי
 מפריש ככמה יגס פטי
 שלא לקחה אשה עד
 ציהלן ואף דגנן לא נמלה
 אה נקאחיל לחננה עודה
 הרעיל ועוה צדיק מעגער
 כסס סס לא נחר ליה
 לאקור אפ"י בלה צדיק
 דק עמט"ל אי א"כ
 גורה הני צוקה והרמיח
 הכריע בן ערעה עלמו
 חלק צין צדיק אס לא
 (ט) שאלו נחיל וצוקין עפי
 מעשרה פסי . לנעה

זמון הזה (ט) שאלו נחיל וצוקין עפי מעשרה פסי
 ואין כיופן לט"י וכן פסק ראצין זקס וכן מלאח נכס
 רביס' ליחה נביס שמואל: גרוקס נכספ חוקי הנחמה
 מכחצו ציח בעקדש דין הוא שנבאר על עלמט"ס שלא
 לישא אשה ושלח להוליד נכיס חלל שאין גוזרין גזירה על
 הלטור חלל אס בן רוב הלטור יולדן לעמוד צו . הלכך
 לכל הפחות אין ספין להירא ולפילו צאנן יברחל חייב
 לישא כהונה ומח' כחונס אציאקס עכיל . לחלל קיל
 לאציאקס מעוס דאמרו דין הוא שנבאר על עלמט"ס שלא
 אשה ושלח להוליד נכיס חלל על פי שלא גזרו מ"ע גורם
 שאין ספין להירא צמקוס טעהה מעו מער פניס אציה
 דבעיל עפי ולא אמריק מעוס מטה פ"ו ריכוף חומו
 להירא כדי לקיים מ"ע' פ"ו ואלו לעבן יצום לא אציה
 דגורם מה שאלמרו דין הוא שנבאר על עלמט"ס (י)
 וגזירה הגאון שלא יכופו אוחה ליינס או לעשה פטרה
 עשה חלל יתלן, חלל ודאי מטה ייגס ייחד גדולה
 עמט"ס פ"ו וליח דין לרין נכס . והקנדה טמנה מעוס
 דפי' ע"ג ע"ה חלל אס לא מלא אשה פריס לבאכח לו
 או שטורו אומנכו כגן עפי' חלל הכא מ"ע יגס אוחה בעל
 כרהה וכן חמילו עי שטורו אומנכו שהרי היא זוקקה
 וען השניס הקטן לו . ולע"ד מטה יצום קודמנו והסוקי
 קיס דיה עקפיקס דנדר דעקטיק החס דין הוא שנבאר
 על עלמט"ס שלא לישא אשה הינח הוא כתיב פרו ורבו
 ושאל על אוחס ככנר קיינו פ"ו והייס' ריע על אצנהס
 טולה שלא יולד חלל צו וצה עכיל החי' ללמח דמי
 הקסה צלטון קטל . וכיה החמר רציהיס קיל כתי' דקיפ
 דיה ורציהיס ואציאקס פליגי אהרדי אינח' (יא) קבלה
 דיה צידי שרציהיס הוא אצי הנצור והוא אציאקס וכנר
 איכחה צנפק אחר מנשי הטוניה צנדרכי אהס אצנר
 קנח דנצח נחרח והלמחה צנדרכי צמכה מנילה צנפק
 צבי העירי שרציהיס הוא אצי הערי וקטורו אציאקס מהיח
 דלמיל טכנז צה וכן פסק ראצין' קיני ומקיימה אציאקס
 וכדנר ד' ע' ורציהיס הי' קיניו של רציהיס' הי' צו
 של רביס' יוחל היה החס של ראצין דרובכ
 צנדרכי צמכה ראש השנה צמטויה מעשה היה צמנה
 הסקטיה ס' ועס כהז ורביס' יוחל הליי חסר דראצין
 כחז איכי יכול לעמוד על דצרי מורי חיי ס' ועיס . ועוד
 זלח

הטוקקי' דליכא צוהי' מטה כמטוי' כחטונה קי' צי' ליכא
 למיעוד היע חלל דמרוז הטוקקי' מעמט"ס דקיל דגם צוהי'
 וקבלה ר' אהנה ופני השני' צנדרכי כמדועה שריל אוחה
 דפי' רביס' כחלקה על ריה דהרוב יס'לן לטק המיעוע
 וחס

איכא עטה ועי' מהכרטיס י"ד ריב צאורק ודלפי' מה
 צאורכו איכא מטה וע' דרעה ח"ע ק' עיה ונכיס סס
 רמעי ולפרי' לכוזכה לוח וע'
 אציע דקונה לו קרקע צא"י
 כקונה לו חלק שעידי .
 מעיר וכיס ראצין עי' רליע
 פ' הנצני' וחין מ"ח (י)
 וגזירה הגאון כ"י . רל
 דהיה ראוי לסיחה הרין
 נדור לכטוה על החליה
 מעוס גזירה הגאון ט'
 אי מדיס נדור כפייה
 לחליל דמטה יצום גדולה
 מעמטה פירי (ח) קבלה
 היא צידי שרציהיס . הצי
 נכס' העיב כ"ז והכניז
 כללי פוקקי' איח אוח עיב
 הכריס לרביע ועי' פתיב
 נפחיהה לייד וציינו כללי
 שוקקי' וקבלה דיע אהס
 צדחטי' כ"י' צן הרליע
 ק' ל"ב דרפסה השני' אצו
 [לדמה שאלו הטענות
 הגדולה כרהה צי' אצהיע
 קי' י"ז ע"ש] וכדיח השולל
 האציאקס דעומר אפי'
 ננקליח איס כחנן מעוס
 דיע ענוד יברחל ודלמח
 מעריס וטנכו נהעיד [חה
 דעה כיהי י"ד קי' קיע
 צידיק קקטי' ע"ש השני
 הרליע ואף לס כיה צידי
 הרי אל עור כליי הרי כ'
 הרי יוחל אצו דנפלטנח
 דהמחה נכיס ס' מעורר
 להירא דראציאקס הוא
 רציהיס [רי' חליעורן
 יוחל הליי] וצמחיה ארי'
 קי' ל"א מעיב על הכידון
 הירל נכס אצי הערי
 דרפיח צידי דין הירל חרי
 דאצי הערי הוא אציאקס

ואותה תפי' גיכ נמדרכי עלו פ' נדיעה ובמקלה הביאה
 נשם רחבייה ובמקלה נשם אזי טעמיה ועי' נבניי ארמק
 קי' קרינ נשם נמדרכי יסן רס' נדיעה (נב) וישיבו נמדרכי
 הרעם. לפינשם נבמקלה
 נשם הנדיעה רלח כפה
 ארזו רניטו לנרע ליל
 דהכוסה שטיבו ויקבל תפי'
 על אשך ועל נחרם הלח
 רלח ידענח ומיל רלח כפהו
 לנרע אולי לזה רדפו לנען
 יגרעם או שגרעם הרשעוטה
 וכן רלח כהנשח (נב) והרלחם
 הים טרע להטיר. הבינה
 קסי' חי בינה רדו חי
 רחביי הקיבו רדיון רדק
 רירח דהרם רני עליה
 נחשנה עולה ליבום ועי'
 נמרו צחצחי קי' קסיה
 ונדיעה טם ובנפ' קר חלילה
 ארזו עי' ובנפ' קסינו קביט
 ונדיעה ונחשנה נעשנהם היר
 סדרנה מיצונה נחיי' נעלה
 כי דלקנון (וי) הסדרה
 הגאה מיצונה (עוש)
 עלמה רחיה ליבום הלח
 טנדר גרם לה לאקר נחש
 טלה ליבום [שנדיעה נחיי'
 רפיי' רינשח] וקסה איד
 נחשנה נחלילה הז חלילה
 נופה הגאה היר שחשירה
 ליכשא ליק רחיה לליכ
 כעו נקדרל של עיי' חלילה
 כפרה וכו' הרשעה נבקה
 רלח טעם נזח הגאה הנק'
 מינץ כיון טה גיפה לה
 הגאה היר רק טה הכער
 נחשנה ליי' הגאה נחשנה
 ובנישעי' קי' קסי' קסה
 נן הנחש לפינשם הרשעה
 קסי' דררם רלפי' איכא
 הגאה הנק' נחיי' העלות

זח החשונה רלעיל הנקיינח אביחאק נקיינח נחוסט
 מאלסם רחבייה הלמה רחבייה ואביחאק חר חוה היר מכל תיכל
 נוחה שחין הטרון רועה לרלח' הלח כליכלה לנרע. והארבתי
 נדווש אולי יבין וישיכל העינרם (נב) וישיבו נמדרכי
 הרעם. כי רוחא חיי ונם ידוע לי שחין לי לל חורה
 ולח קנר' לה דעה ולא בינה הלח כפרה ניר שחין ו
 למיחם רחויים לכי חרם הלח שרעי רלח ועננה הנחיקי'
 לנר חרם וקוויק נחירי רק חין וז' מים הלח נחשום
 ועקרי' יס' נר ועננה נפסך נוחה או חין וידיעי ולא
 לפלויל ולא נענם ולא קנרל וליכס טובים רלח' סיחם ו
 נר חלונת או שטיחם כלחח וליכס טובים רלח' סיחם או חייכו
 ידענח כ' היר מולח נפסך נער וטרופה ורלחיה לחסיר על
 הרעם כי הטרע טנע נכפשו ובכנורו ויהי לי להרלוח לאחריס
 רלחיה למה נקשו לכו ליקח שחי נסיס. ולא ימלה נעמו נחירי
 אחריס וחס חיי' יטל לעלות הטרע היר ל' לחור נרשעוטה הלח
 רלח' נר עבירה היר ועל כן חין לקטון על הרלוחיו. וכל
 תיכרס וחס חיי' יטל לעלות הטרע היר ל' לחור נרשעוטה הלח
 חלח נחירי יכו. ונר שונחך החלח חשונה רחבייה נוחה
 שקרם זח החשונה כחז ורינר ויהי חין רחיי' נחירי
 הגלח וז' וכן וכן חוה וחס קנר הטרונם כדלעי' שטיח
 הנמדרכי קודם החשונה מרחבייה חין נעסקי' נדיעה וחס
 כן חי רלח חשונה רחבייה חס כן רלח גס כן עה
 שחכח קנר הטרונם ונר מינץ לחשיר טרע תיכל שירחי'
 קנר הטרונם שאוקר משום גזרה הגלח או לחו משום
 רעויל'ל נעלה ל' כי ויורה לקולל כדעה רחבייה כפי
 מה טהח ומינץ דעה רחבייה ולא ידעם טהח נקרה עליו
 הנקרה נני' נעלי' שחל ונקולו ינר לו כל הנקול ינר
 ל'. ועוד כפי מה שריכחתי ששחאחאק היר רחבייה חס
 כן נוחה שרחבייה אוקר נעלמח שלח נמקום יבום נחשום
 גזרה הגלח ולינה נועיל לו עולה פ' חס כן חין שום
 ידעה שחשנה נעלמח לישא שחי' קנר הטרונם
 אוקר רחבייה אוקר רחיים אוקר כי זיל החנודי (נב)
 והרלחם היר טיב להחיר נשענח חלילה חרם לישא שחי'
 נסיס שלח טהח חלילה פקילה קוויק אוקר כי זיל חס
 יס' לו חשנה אחנה נמדני' חוה להרתי עד שחלחן וכן
 הנוד חיים מניח הקוויק וליכס מניח שום ידעה החלמק
 על הקוויק נר' אבינודו ורניטו טהחה ורניטו שחירה
 אוקריו כי זיל נחשונה כח' חירי אבינודו כחן מי טהחה

נסי' נשמה ונפלה לפניו יצונה קבלתי נמורי רבי שמוח נצט' רבי שמוח נצטונם חס טיפון חוה לחלון ורלחיה
 נחשק נשמה ניש' (נב) הסדרנה הגל' מינצי נחיי' נעלם טיפון חוה לחלון לה חק על פי טסיח גרעם חליל
 ולל

שמים להרחי על כעננה ויש
הל סודר אפי' צלי האדם כלל
סוף פיק הדורים ובכעני זה
כחצות כמו צי דאם מדת

סודר דעשאה אשה צחינה
דלה נפקתה העולם כלל כיון
עיי כדנדי [כמו שאמה בירושלמי וכי יש סודר
שאל לפדוע

ולא נחכוים לכך כיש תכא
בזרת רבני ברשון מיה היא
אין חוסר כי זיל עכשוי שגור
הגזרי והיה הינם בלתי מיידי
דרבנן שאיני יכול ליינס אין
מחיו (עו) ולמדת זה מרדכי
באחלה ומקום כחצות אהא
עעמא מתי עמס דאשכ היכ
אשכ בתקנתא דהקטו לה רבנן
אלי מדקוק דכל איכס בתקנתא
מה שצדו ועכסז אש אמר הינם
כש תקנתא דרבנן היא שאיני
וגדלה מו שמי צבינות פרי
שנאלי המורדת הגאה מרבי
בעלה דכיפין אורו שיהלך לה
על פי שכוני מקלם פשיטתא
וכל שכן כרבי שאין מתיחן
אלא כפיין אורו לחלוץ עכיל.
בתקנתא דרבנן שאין יכול
שרטע מהויה יליאן צבדי
הרי שקינר דבזרת הגאון
דמתיקס מליה לא גור
שדוה הקטו לו. עוד שבעיני
משיצ'

חוצו וכחשוי הריצ'ס קי'
קליט] ומהיע לוקין אורו
עביר סגנול המלטה והגמול
יש לה רחמי לה מכתן
שגידש דמכא שלוקה ואיכ
מדוע ילקה ואקרה עליו
צנדר ויפקיע המלטה אז
דקינמוה אין מפקיעין
שציעוד המלטה ועייכ כפיין
להחיר הגדר אש אפשר ואש
לא אפשר להחיר כהא דשיס
סס צנמוס ליקה ועדיין
מחיוז הוא לפי'קא צמרכי
דנדי שחמלה ומחפסיס
שלא להשכיל לו והא דמתן
המיר אש אשמו י'וליא וימן
כחונה ואחאלי הא משועבד
לה [ואפי' באופן דהמיר
ונועל כדחקקא שיש שס
ומי מית] מדוע יפקיע
השועבד עייני כפסו להחיר
מרוו ששלי הסס דאשה
דילמא מתברשת צביכ ואיכ
לא הפקיע צנה שיעובד
אחרים שכנפסו להחיר מרו
ועכיפ לא נעשה קיסי

מזרד ההמה (עו) ולמדתי
נחשי' שנס' אהיני קי' כיו
כי אלא שדאמי צמחרי' עניק
הלגן קינר דכיפין לחלוץ וכן
סרליה והקוס מהאזין שפינז
ועכיפ אהו ענין למה שדן
לחלוץ דנזה גס האזין מורה
אחי אין לו להפקיד משום
דרבנן וליעי' (עו) דבזרות
הא ודאי שהמורה אף מתקנס
הא רק אדירי והכא חרס דאיסר
הוא וכדצ'אר הירושין צמפני
מיצ משליך דלביע חילת
כיב ובחשוי הרין קליה ככז
קקר, ובחשוי' מהרי"א חזין
ולדנרו

כיס מלוח צינס משום דאפשר
ימול הגדר על מלי' יבוס
שה בעלה הלא הרדניי היא
ואקרה עליו עיי מר לא חל
אחרים ואפסי דבוס לא
אין הדבר מלתי צל'ין הינם
דעת האשט וחי אהרה לא
כדאי' נכחצות מי ובפוקקס
שחין סודר חל [בנחמס הקטו
דלא קוני' דמכות עיי ח']
הגדר חל עליו איקור על
דאק נע' אשה הרואיה לו
המלטה איכ גס לא ילקה
קק שפסקה וכחמס השאלה
א' דאם האמלס הידיר דילקא

ולדבריו יש לו טעם במקרא כל חרם אשר מן האדם
 לא פדה וזה יומת וכן פי' פשוטו צפי' הוועט וסרמול'
 צקאריל וזה' ונתיים דעשו דיע' בזה מלטה של תורה לא
 תקראו אף והרעניו השינו .

והנכון הוא דבניו רב אפי' ורבינא היה קצון מכל חכמי ישראל ורב אפי' ורב היה מקובלים לראשי גלילי ישראל ע"כ כל מה שתיקב ונודו כהקבל בכל ישראל בזה תקנה הקהל למנינו ויולתא דמי מתייה ומסו ופנייהם משמרה עשו ומשמרה למשמרה ותיקב צהמיד ונתיי' ה' כתיים ואלו היה נחר לא נחרם היה חל החרם כיון שיש לצד רשות להחריס

השינו' ליה כתקב' שגזרו חכמי ההלמוד וזהו דבר גדול וכל עוקם אין לעבור פיו כי היה חכם גדול וחסיד וכלה עלתו צלילין גדול צרי' הלצן עוד שמועין מתייה רבינא הנאון פשעה . ודבר זה כבר כתבתי (י') דבכל עוקם קטמא רבנא אם לא שידוע לה שלא נבנה ועל זה הצהיר רבייה' ושלטון התקב ואין להאריך . אונס כל הא"ל הכריחני שלא לתלות ביק קריקי צמחיר חליה מרסי' ליזי' לומר שיהא חסיד ורבייהו מראבי"ה . אבל לבי אמר לי' שיהא פקול חיוק והמחרס כתב כל זה כי רב צמכבר להערך לכהני בערין העדות הפקול שבענה צמד נקורפיה . וכאשר נעשה אלי' שתיש תקנה צנוקים ככה אף על פי שבזיוף זה אין להם להחליט לא תרופה

זכור להדיח היה נבחר ומשצטור דיו ע"כ אמר ע"ז ואף אחיל כו') ימע בנה שחליט ספין ליתולי' לא האשה ספין לקבל נע' [ולא סעדיף רנתי' סחה ונחא האיש שאיש ונגרש רק מילטט עפי' הבורה] ואם מנאון וכל למסע שאר כויע אם די' לו בזה ואם לא די' לו בזה ויטל לארוק לה נע' יוכל לארוק לה וכמיש' הביש' שס קקצי' ובתנס' דחתק' תסבי' תיייח' דבריו וחדרנה הראיש' החליט' בורה אהא בנה שיהיה נחמשצטור בכונה אחיל' ויז' לעכרי . והביש' קיא קקצי' ריקק מוסס קטעול' גור וכפי' להקל בפקס' ורלתי' מי' שהקי' הא' הוי' ספק חרם והנה גם בפקס' חרם דהוי' ספק דברני' קבלה אינו צדור דהוי' לחומרה ויש' בזה אריכות צרשי'א ורין' סיק דמנילה בפקק' דטבריה ונכטי' ואחרוויס' זיל' אונס' לכיד' הא בריכ' דהיכי דנתק' תקנה ואח"כ לתקב' גור נחרס החרס' בבר' אחר' עיקר התקנה ואם עפי' הרין' יש' להקל צפי' התקנה לא יעדיף' האדם כיחה להחמיר עבור' הספק כמו צמי' שחייב' לחזירו' עמוון ונסבע' ניכ' ע"ז' לתם לו ונולד אח"כ ספק אם שילם' אם לאו דהוי' אחיו' אונסי' העול' ונחמיה' ופער' מוסק' וע"ז'א' גם עבור' הסבוע' לא ימחייב' דהסבוע' לא נחמיי' רק צנוקים שיהיה מחיוב' בהעמוון' אבל היכי' שלא נחמיי' בהעמוון' גם מהסבוע' פטור' וזה מנחצר' ונחסי' ומרבי'ל' ומרשי'ים' צכדי' וע"ז' צמיי' קי' עיג' ושייה' ענושי' קי' סיה' וההיד' בזה היכי' דפטור' וון' התקנה' לא גור' נחרס' (י') דבכל' עוקים' קטמא' נהג' . הכי' קייניל' ריע' אבשיע' ושיע' קי' אי' ובאר' טעולה' יד' קסי' קליד' ועלאתי' צמחיר' דיע' קי' עיה' דעסק' ספק' אם' נחמשצטור' צנוקים' פי' עיש' (י')

בדרכיו וחקללם ואשביעם צאלקים אי' חלל' שלא גזר נחרס' וסחם ומתקנה' הקהל' לצד' כיון' שמתקנה' רב' אפי' רבינו' וסחם' הסבוע' כל' ישראל' או' אפי' נעלמו' תקס' והיה' נכזר' וכל' ישראל' לתקן' תקנייהם' הוי' כמו' שקבלו' כולם' [ואפי' אליהו' אי' לנעל' גזרת' י"ח' דבר' שהיה' ניכ' בנאותן' זה] אונס' אחר' חתישו' ההלמוד' שנחמור' ישראל' מואד' עיכ' כל' עתלל' גזרה' ותקב' שיהיה' כל' ישראל' מיידי' עיכ' אף' דהאונס' הוא' דכל' ציד' בעירו' ועניו' הקהל' יש' להם' לבזר' היינו' על' קהלם' לצד' לא' על' כל' ישראל' רק' בנחשט' וע"ז'א' ודעו' מהנכנה' היה' אז' יש' לרון' אחריו' (כי' מנחצר' מהקדמה' ק' היד' ובח' הרעבי' ע"ז' ליו' אי' ורעני' פטי' מתי' איש'ות' והאפי' חונו' קסי' וינ') זה' נראה' כיונה' השי' צמחיל' י"ח' צמחי' דלא' קר' כתיב'א' קמיה' רבני' ואכרי' על' צמרי' דעריפה' ומסו' שהיה' אביד' בעירו' ונכזר' מהקבל' לתקן' תקנה' עיכ' סיקון' עליו' דצמח' עריפה' ואח"כ' נחם' עבור' דעפ"ל' חלי' ביה' וחיל' להיסר' תקנה' הקהל' רק' שיהיה' הקהל' להיסר' ועיכ' כשאיקלעו' להאם' לריח' כי' אמר' להם' ליעיי' צמח'א' אם' רחוי' להסירו' נחיר' אורו' יעיש' זה' לעליד' ציור' הא' דאונסי' צביר' אחריו' דפ"ז' הוא' דיל' והוא' היה' טוב' העיר' שס' מהקין' להם' ואין' נבחר' ע"ז' לנעל' תקנה' . והנה' צמדרי' עיכ' נאמר' או' שהיה' הוא' נכזר' וכל' התקנות' אשר' גור' עליהם' או' שגזר' נחשכונת' כל' התקילות' ואיכ' צודאי' הלה' התקנה' להתקנות' האלו' כמו' תקנה' ההלמוד' לכל' ישראל' ובין' שגזר' נחרס' גם' חמיו' חל' ויש' בזה' חשור' מהתקנה' ההלמוד' שלא' נעשה' נחרס' ועיכ' חמיה' ריה"ס' ללי' . אונס' יש' משפקים' צמחי' מעט'ם' אחר' דלא' סיקון' רק' יב' 12

(ח) מה מחכי ליה רמחא סי' הוא לטמינ צמי' מינ מינ
 והטמן מה טעמא זה הו'יה לרסיס בויק זה טמן להטמין
 סימן (ט) וימדה . ומה מה טעמא דרמינ
 ולא נלך נלחם עליו חס

מקסמק נה נרמי טרין לה נרמ כל הגליל ומאכלי גלילוס
 בני קדם טדעמו טלא קבלו גם צמיר טיה' גם סקק
 חמנר ג'כ טלא קבלו כשו כל הגליל חס . וספיי' ימאר
 לצני יורא'יס נפלאוח הוסיק
 וילרי טירי הוסי'יס כמפס
 הטנר המעמיר :
 יומק פרעטי'ל

מרוס ולח טקס' כי נסי העדזה בטעמא ונקיומוס
 צירי וציד כה סכסיס יל' וכן י' קוטעריס חמד ציר
 כה סכסי' טולה לסח נארוח זמן על יד' סקן חמד כי
 טקטמ' סן ינח לידו החלליס חמרת' טוביס סריס מן
 חמד' כי נאולי' ינח לכל הפסחה חמד' ליד כה סכסיס
 יל'ו ומאוע המעולס ל'ה צמטרה ינחק חמדי חמד טלי'
 טהול צירי כולס כמנצ נהס סכמה חל'ל חס זיי'ש טקס'
 חמסס חמנה מעמד דרכו והוא טמ'י ל'ה כמנצי טוס טס
 מעטמה העמדיס עמפי סכסכ'ה טמח החלליס ימקרו חומס
 נטסיג וכן כמנקטמו מן העמדי' ועכל נוקיס חמטסי טמח
 ועכל טקס י'יס מליח קורנ'ס או כמנ' עי' חס טמדיס
 ומכל טולס יד' ינח'ו העמדיס ליד' סכמי ומדי' חס ידוע
 יומר לכה הכמדיס מעמד טמ'י ידוע כי חלל'ס ונחוק'
 החלליס חס י'יס' יודעיס טנעס וח'זה דבר הוא סכמה
 ועל זה כמנצי' לסח טעיניו דקרוק יסח על העמדי'ו
 נכל ונקיס נמח'ה טמיו י' ט סכמה חממקו כי חס
 הודועיס ונצמריס חמריס חיל'י' לרי' לרקוק' כי חס
 ידוע כמדי' וחפט'ר יומר מהס חל'ל לטון טמיו י' ט
 חוקה חממק' מנמקומו טח מוכר'ה טמח זיק' ולא חוק'ק
 כהה סקול כמדי' ומכל ל'י (ח) מה מחכי ליה רמח'
 צמלאוח' וי'פמ'ל צמפס'סי'ס ורדק מעל ל'סמ'י נעמלאח'
 הול טע'ה חמ'ר ומל' חס חיימיס טח חיה סקול לפיכך
 הצ'י' סקוליס לעל'ס וחולי' לעמד' ל'חן חס הרין חס
 חמנע עולנפי' מהסח חלמוד טלי'ס הגון וסמ'י דעמי'ס
 וח'ס מה' ל'ה חמר'ק כע'ה . ח'כן גליחי' דעמי' לע'ס ח'י'
 נמכ'י' טמ'ורמ'י' ומח'י' ל'ה סכסיס עם המומח'ר כי ח'ן
 ח'ס יכ'לי' למח'ר צמרי' הגאון ז'ל' ומה מל'ד ח'י' נממ'י'ס
 על המסכ'לי'ס דרי קחילה קורפ'ח חמדי'ס על דבר ה'
 יל'י לע'ס ועול'סי' ומקילין נמדי'ס הגאון ר'צ מיה ז'ל' הל'ח
 ח'ן סקק נצמ'ר כמט'ר ימל'ח' סקקי' חרמ'שון ציר חמדי'
 חיה מעמיר נמח'ס דמ'י' יל'י וגם דצרי' חמחור'סי' ימל'ח

סימן י"א

(ה) עיר קדושי האססיס
 ומל'ט'סי'יס .
 כפי הטרחה חיה המעמ'ה
 טקדי'ס חוב'ק חמ'ה וחמ'כ
 טנה חמ'ה לרה' ימ'רל'
 ומה העקדי'ס נלי' זרע והיה
 לו חס חוב'ק ויני' מט'ר י'
 דמקדו'שין סקדי'ח'ט חיי' קדו'שין
 וח'ס המומ'ר חוקק לחיל'ס
 והסקיר עממ'ו כי חמסי'ס
 דרכ'ס ליק' ימ'רל' ח'י' כמ'ר
 להקדי'שין י'ס חמ'ס להמקדי'ס
 צמ'ח וגם מומ'ר ח'י'כ דמכ'רי'
 דרקק לחיל'ס וחפ'י' ל'ה
 חיה טוס כמ'ר נמקדו'שין
 י'ס לחמ'ס ל'ה טקדי'ס נמ'י'
 חמ'סי'ס דמ'י'שין טמח'
 הרה' חמ'ו' צלנ'ס כלרקוק'
 וינדי' ד'ה מומ'רל' גדולה
 ז'ה ר' למקד' צמ'ר חמ'ה
 ז'ח' נמקדו'שין נמקדי'ס
 נמפ'ילי' עמ'ה צמ'רי'ה דמ'י'
 קדו'שין כלל' ולא חיי'שין
 טמח

ציר הי'ש' ומסכ'ל חמדי' חמ'ר נמ'י' יל'י ולא ונצמ'ח חמ'ר טקדי'ס
 חיה לסח להק'ל חל'ל חפ'י' חיה נקוס ועמ'ה ל'ה חיה לסח להק'ל נמדי'ס הגאון ז'ל' . וכ'ש יק'י חמ'ר טמ'וממ'ס
 עמ'ר גם כן חמק'סה דכל העמ'ר על חמק'ה חלמ'ר צ'ר מלק'ה חוא כמט'ר סקק רמ'י' . והמדי'כ'י' נמ'ח צמ'מ'ט'ה
 וכן סקק חמ'ל'ו נק'ק חל'ס'ה חמ' . לכן סכמי' וחמ'רי'ס כפי' חכה חמ'ת'ן י'ס טמ'ה ימעמ'ל' עמ' נמדי'ס הגאון ז'ל'
 ונקט'ה לח'י' מר'ח חמ'ר חמ'ל' סמ'ל'ר יודיע' צמדי'ס חמ'ר כמנצי' . נ'ה חמ'ר'ס צמ'ה טדי'עו לו על כן מכל סכ'ל
 דבר טמ'מו טח כמ'י'מ'ח נמ'מ'ח'ה צמ'מ'ח חמ'ל' סמ'ל'ר נכרי'ס חמ'ל' חיל' חיל' (ט) וממ'ס ועמ'דה טמ'מי'ס ונצמ'רי'ס ח'ן להק'ל צמ'
 כלל' גם ח'ן למקד' על ה'מ'ל'ח'ו ולא נמנע'ה ארמ'ה חמנעי'ס צמ'רי' . ועמ'דה חל'ל חפ'ילו סקס חמ'ל'וח' . וממ'ר
 טמ'מו מן סמ'מי'ס כמנצי' ח'י' חמ'ר י'ל'י ועי'ס כל חמ'ר לך יל'י רמ'י' חמ'ר חמנ'ה (ח) עיר קדושי'
 חמ'סי'ס

י"א ארכרה

כ'ה טלי' לדיד'י היק'ר ונעמ'ה חמ'ר עמ'ס יל'י ועי'ס כל חמ'ר לך יל'י רמ'י' חמ'ר חמנ'ה (ח) עיר קדושי'
 חמ'סי'ס

שמה עמו ואפי' אחיל להם ממירין עמו יש לטקוד דלח
 עמוד איס זוקק כלל אשה אחיו וכן בעקרת צניא רוב
 השקיקי' היתיר וחיתם רק חופרת צנעלה וכרכי נחשו'
 הצנין חיל סי' קיל והוצא
 באחרים . אצל אפטר רבני
 מעשים . הם שהש' רי
 לקדושים דין א' וכן פעם
 א' השם לחיל'ה ויהי שם

צין הגרם ואיט שומר דה יאדיר' כלל אפי'ה קדושו
 קדושו והכי משמע מהאחי' מגי שקדם דחשטין שמה
 מעשרה העצמים הוא דהרי דלמי' שלטו חשטין אורח
 לגוי ומע חייטין שמה ילא
 מוצע היארם חזון רב
 שהרי מנע שגל' עשרה
 השנטיים עד זמן השקם הרניה
 עמים עבדו ואיך מוס זה
 כפודך

קדוסי' שורה ע"כ כ' דלח מלאו לצו להקל ולהחירה בלי
 חיל'ה וזה ודאי כן הוא כג' חיל'ה קיימיל דרזק ונבי
 קדושו הציאו הרמיל אינע ק' מוצ (3) מהאי דאמרי'
 סקיק דבניה נוי . אף דשמואל אומר שם דעשאוס כנוים
 גמורים ולא חייטין לה מ"ע שמוינן דמשומרים צה"ל
 דלח עשאוס הכמים כנוים גמורים קדושו קדושו לדררי
 הכל [בנה אינע מיד ד'] ותימנע מה כח לחיל לעקור
 דבר מהיה צדקס ועשה שלא יועיל קדושו מלוחן עשרה
 סענטיים וסקיק י"ד קיעו הי' ריל דלמי' להקל עשאוס
 כנוים כנר הוצב מהחזיר' שם וטלא זכר הטושינע פה
 דעטרט גנבי כתיים דלהקל לא וכמיס הג' אינע נסס
 חפלינע וכיכ המור י"ד סקי' ר' וניה [וינח' ליה לחתום
 על פי' המסכה להרחיל מיה פיז גנבי ציה הטוימוחה
 טל כתיים ספי דוקא צוהימס וכמו שחמה החייוט שם
 וכרחה ודאי דעה היינו דגס להקל עשאוס כנוים גמורים
 וכסקין צ"ב ציט מיד י"ג וליינ'] ומלאחי צרין קדושו
 פי' האומר דהפי' גמורים גוים גמורים שחלמי' כ' צרים
 זרים ילדו אלמנא צן מן הסכריות זר הוא וכדקיימיל צן
 יקראל מן הסכרית הרי הוא כנוי ולפי' גם לפי לשון
 זה שמואל קינר דבניה דהאי דרח אלטרווי אלטרי ואיט
 שחן עס בליטמא קנא דק צמלימוד מתיחה מוקס כלמד
 דצן מן הסכרית איס צב והרי הוא גיוראחי' אינע דעשאוס
 כנוים גמורים לא מכה גיורה מהחיל אלא סירדו לעומק
 הרין החורה ומלאו מעושט כ' הם כנוים עפי' השרה
 ולבסיה ליח כדאמר דאלטרווי ומיושט גנבי כוסי' גייב דסס
 אף שחיל'ה נקור עליהם שהם כנוים היים להחיר' אצל
 להקל מריב עיב אלכרית נט :

שתיח' הייל הריל וקיים ולא כתיח'ה הלל יומר הליל
 ולא כתיח'ה דלמי' צנעטע צין הגרם מנעס וינע קדושו
 קדושו ומדקיים ולא כתיח'ה לחוד משמע דאיט שחלק רק
 צענדד עיי' ומחלל טבה אצל שומר דה יאדיר' גמיר בזה
 שחלק עליהם ויחי' כשאלמנא איס קענר דה יאדיר' מודה
 דלחן קדושו וקדושו וכרחה כי ודאי הטור סוכנ' כי גס
 צעניר דהם מכל וכל לעינן קדושו ריט כישראל וכחשו'
 רשי' ויתר קדומים ומלא י"א אלט צעניור טל ענינ'
 וחיל'ה טבה והם כחצו זלח לחודס גדול כי אפי' עיי'
 חיל'ה טבה לדו ועי' לדג גיב' הוי כנוי הוה מצמדד מהשקם
 מלוחן ה' עילא דין מן המומר לכקך חח' היין ולחלל טבה
 צפרהקאי דרינ' כחמיר דהם מכל וכל [ומיכ'ס צמחה
 צהימירי מכל] וכי' עיי' ולא כתיח'ה ומחיל'ה דהסי' צמיר
 מכל דהם סחרי' צה' אומנ' אומרו סרין ענינו ומחלל טבה
 הצמיר צבל דהם וכשפי' חיל'ה ומרנטי' זיל צפקוקו וכל
 העסקקי' רוצ' . ויש לי' כתיי' דפשיטא ענינו ומחלל טבה
 עושט י"י צונגט דהרי הם כנוים לא בלדד שתיים כחמרים
 רק סהם חיינ' צרי' גיורה ומתיע' אפי' צעני' ושהטו
 יפה שחיעוטס פקולה משליכ' צשאר עזירות וכדציאר
 הריצט' קי' ד' להירא וכיכ ארסציאל נחשו' צני' י"ד
 קי' קייט' גס' לבני מחלל טבה צפרהקאי ועיי' צחשו'
 צצן ליון חס' סקינ' [וחה הלכה פקולה ודלא כמיכ'ס צווחיל
 קיעו דסכרבי' הצי' שחלק' רליחא טס שחלקי' עיי' חלל
 דעס'צ' פיק דחולין משמע דרק עיי' מפקוד הגאומטה
 צכל השרה לא שתי' כנוי עיינ' אינע אפי' טפי' הרסציאל
 וכפקט צעיע קייט' י"א מומר צעניר חחה מלוחין צבליילס
 צפני' גוים ס' איט עושט י"י צדיר'ה יתדי' צמחה אצל
 לעינן כחמטה צחיקירין כיון שחאו ענינו לחאוחו צפיעט'
 דאיט חאנון עייס ואיך לא יעשה י"י צנעטו כיון שחאו
 ענדד עיי' וככרל ולומר דלין זה גנבי עיי' חמיר ומקוס
 דענדד לחאוחו לצו והיי' כנוי' גיורה וירחא חרס ומצנה חרס
 דקיימיל דאיט חיי' וצני' עיי' צענדרה עקוס דמלוחין
 צה' לא סיכ' שטעוטה להכאה חחמה להצי' עיי' משון
 וכנדד איכ' טוטל מנעס הגאומטה מליקירין . והרי סאומר
 כל השרה רק ומחלל טבה ודאי איט מלוחין צני' ועושט
 י"י צנעטו ולצי' :

המור

אינע יתד י"א דמומר לחלל טבה צפרהקאי
 ולגיני' דיט כנוי גמור וחין קדושו קדושו ולא
 סקיק' לי' דמוצור הוא דייט מומר שמהענדד צין
 תגרים מנעס וטיבא כמכהנס ואיכ' הרי הוא ענדד כל השרה
 וטבה ועיי' . ריט מומר לעיי' לחוד כחחחז אף טלא פקד
 צשאר השרה שהרי אפי' על שחיעוטס צמחה לא חמדד
 לפי השקם דהיין ד' צ' אף עיי' הוה ענדד ויש עי' שחלל
 טבה צפרהקאי ושומר גיב' כל השרה והמה המור נדרי'
 סחנעו יקראל מומר שקדס מיידי אפי' צענער כה' צנעטו

עוד לי חשנה נבנה ימי עולמי נהא דהרשעיה בנחשו
 ובנשי קייט קיז הוסף על אלו הפרס או באים
 מאמין בדברי חז"ל דהא שמיש מאמין בדברי הרי אה גיכ
 כמי ודמי להב מרתי והנה לא זו בלדל דלא ידענה מאמין
 לקחו דנשי אלא איכ מדוע פסק דהרשעיה בניה
 והשעי יידי ז' ט' רלדקים וביסוסים דמחמו ולהמים
 עשירי דכפר דברי הם שחלים מלמשים בדברי חז"ל ואם
 דמי למחלל בנה אפי' נעטיג בדעתו פסקלה ולא עוד
 אלא דנודאי הם מחללים בנה דפרהסיא שלא יתכן שלא
 יעלה עפי' מורה בענינים איזה מיניול בנה פהם איכס
 מלמשים זו וכל מלכותה בנה איכס כחובים נחורה.
 ואפשר לומר דפארש קדשים כחוסף נכבשה בין
 הגרים כיון שכן נהגדלו על נרכי אטוהיהם והם אנוסים
 זכרי וכשיה דרעזל פניג מתי מערים וכיכ בניי יידי
 ק' קיטו' ה'הסיד' קקיי כ' שלא מלא דרעזים וננקדיכי
 הציה הוא דתי מערים ה'כ"ל' ואיכ שאי מעי שנהגדל
 בין ירשאל וסוקר נחורה נעטיגם ולעמי :

עוד לי חשנה נבנשו הרשעיה ובשיע קייט קיט גר
 כהור והעיר מחשנה יראה טי' ירשאל נומר הוא
 ושהעטו שחורה (הייט אפי' גליש שומר ומיג) הלא
 יראה נשים נחורה דיל עיז דגר כהור ונחשו אפי'
 בדבר אחד השוד לכל החורה איכ זה שנהגד עכ"פ
 שאים עקיים מלטה ונקדשהי שהרי העיר מחשנה יראה
 דקיימיל יתבז ואלו יעצור טוב נהגד לכל החורה ואיכ
 נאמנן על הקשימה בשלמא מה טבי וכן ירשאל כהעול
 מחשנה יראה יתבז זה בליקור אחר וכדאי' טס בייד אצל
 לא נהגד עובר זה בליקור אחר וכדאי' טס בייד אצל
 גבי גר הלא עייז נהגד לכל דבר ואענה הפסקי' לא
 רלחי' שהצור ד"ז רק נמהרשדים אהיע קיי " הביאו
 מעשים הכול אלא אם דהאו הפוסקי' מן הלכה גיכ היה
 להם להצור ולחיות ואפשר דהא דוקא נבוצר נבאלט נפש
 לא עיי' אונק ולעמי :

ונשוב לדענה הקובנים נומר דלין הקדושין כלום מה
 יעט לקביוה דכפיק דרעויה הניל ונראה
 דהפרישים דלא זוו ממש על טעקלאום כנוים גמורים
 והסיד לכל ירשאל משומר עשלו כמי ליהולא בוד אלא
 דלפטר דהם מפרשים כי עשאלם כנוים אין הבונה
 מהקנה החכמים ענה ההוא רק מדין מורה ערש צה
 עלמו אי ירשאל משומר דיט כמי אם לאו וכמו שאט
 רולין נפוסקים ספק צה ונמט ונמוט עדיים עפי' החורה
 כנויים ואין קדושו קדושו ואיכ נתלקו דב אפי' ושעאל
 צה שנהלקו זו הפוסקי' ולפי דקיימיל פשוטל איכ
 ירשאל שהעיר דיט כמי ואיכ ממילא מושב הקוביה דקים
 החולין ורפי' עד כמה דשם קאי אליצא דרב אפי' אלא

דה קלה דחוק שלא קאי אליצא דרבנחא אך בלחיה
 אין מהקביוה דשם רלחי' כיכ דשם לא אחר רק דמיד
 בטבל ועלה אפי' הדר זיי לא מחבי והוי כירשאל ועמר
 וקדושו קדושין חזל לא ייירי טעבר על כל החורה דלא
 בלחיה אפי' הוא ירשאל נעטה עייז גוי רק שדור זיי
 וטעמיה על מה שנהגיר חזל לא נעטה עייזי מעט
 גיזא לעצור עיי' ולחלל בנה ואין לו עדיין עון רק צה
 שמהמיר והיא דיכול למוחה ומיד שמהה דיט כמו
 שהם מקודם עיי' השמיענו דליחא דכבר נעטה ירשאל
 וענה יהיה ירשאל מומר . וביני קי' ז' דנעוצר כל החורה
 גוי טנה ועייז גיכ דיט כמי ונשיג סקקיב דלש עשר
 ניו החורה הוי כל החורה דנחמאל ספק למלה ועיי'
 בלש עניוה מפורקמה אפרי' דעניוה מחזקה יעיש
 ויש לרזן אם כיון עיי' פה לרעה אלו היא אלא שאין
 נפיע דלא קיימיל כהייה רק הרשעים לרפס לקכין
 לטעמים אחרים והעצל עינור השיגם דעיי' ליהא צה"א
 דאפי' גיים כבחייל לא עעייז הם וחילל טנה ליהא אלא
 נעטרה קרקע כפיש הבני' ולא אינן דאפי' נאמר כי
 לאו עייז הוא צה"א חזל אין ספק דירשאל הסופר מי'
 נחורה טעה רעיו ומקבל דה אהרה הוא גרע שד יזחר
 משודר עיי' כמיש העיקרים מיש פיידי חף דלחורו חזל
 המודם נעמי' כסופר בכל החורה כסופר אומר ולא סופר
 והרי עוצר עיי' היה ולא היה כופר בעקרים שהרי היה
 מאמין לחליהו ודע כבדשם נעלר נעצורו כמו שאמר
 האחה זה עיכר ירשאל כוי' ואין ספק שאין שונט הסופר
 דעיקר כמו שונט העוצר חזל מומלטה החורה (אע"פ
 שהיא מלטה עייז) וכיכ מנזחר נשי' המענה להרמזיל פיק
 דחלין ונקהרדין וכן נשים עייז דכוי ובשיע קקי' קביה
 צייד ונחיש חכיה ואיכ כפיר איכא נפיע מדין זה גם
 מיש דחילל בנה דוקא נעטרה קרקע אפטר משיג דנשי
 מה דמטוש נקרו להייה נחריש ובקציר השטנה חזל
 מיש לפטר שהי' זאה ושוד דודחי נלדין דברי רייז
 כפסקי' הביע יידי קיז הילל דנעוצר ממש על כל החורה
 חף דליכא ציניה עיי' וחילל בנה דהוי כמי אלא דגם
 עייז ים להשיג דלא יתכן שינזא לידו לעצור על כל הכים
 כמזון אם לא שאלמו כדברי הה"ש הכי' . ועי' בדריים
 חיא קי' ליכ צלוקין לעצור על איזה מלטה בלמדם שאין
 מורה משה אמה או שאלט הלמטש אושה יכונג ולי' כמו
 נעייז הביאו נפיה קיזי קקי' . וליפין גר בטבל ועלה
 והדר ציה מיד שדור ציה נעטה סופר נחורה ומש והוי
 גרע מוני איכ כהחוק הרה"א מהשיג נגד הייא אלו
 ולעמי :

ובנדון רבינו לא הלריך לרזן מעטס כגמרי דמי שקדקס
 שהרי פה אלה החנוסים ודאי ירשאלים הם
 סופר

שאר העיר צאונק ולכיע קדושין שלהם קדושין כמ"ט
 נחשו' הרמ"ק ביה י"ד מה"א כהנ"ח כה"ג ונחשו' הריב"ש
 נחשו' י"ד קיי"י י"ג אלא דיש נהם כאלה שהם יכולים
 להמליך על נפשם ואינם
 עשין זאת ואף דמיני י"ט
 להם עושה ע"ז ככלל הוא
 נחשו' ר' לקמן להחזיר מעטעס
 אז אפי' לעדות וטען עוורס
 המחלתו צאונק וכל
 השמלתו לחזר רחמי
 איב עכ"פ לגבי קדושין
 דיפה עשה לחשו לקדושיהם
 ועמ"ל (ג) כיון ההקדושין
 צפני פקוליע עדות. גם

כ"י משמע דוקא היכי דפקול לעדות איס עמיס עיר
 וע"כ הפכים דהשנ"א ע"י אונק פוקל לעדות. ונחמיכ
 לא כן דהרי הריב"ש הפיל הנ"ל דהשנ"א גיכ מנפריס
 לעדות ע"י אונק וקשיטו
 לעכר דהנה מחזר שאונר
 שהרבו איך לא חמזין עובר
 שהיא רשע שהיא הרגו איב
 כהנזר שהיא הנוג אף
 שנתעבש רשע מ"ח אשמו
 מחזרה וע"ז הקט"ה מרז
 יוסף אף דרס גיכ כי
 אחת מחמזין שרצנו לרט"ס
 איב כהנזר שרצנו וחי"צ
 ואפיה לא האנין רב יוסף
 אש

וכיח שא"כ עדות אש דחקילו רבנן ולא צניי' עדות רק אכחה
 ולאומרה אש הענין אמת ועמיס אפי' אשם כי לאמריס ליחה
 דהיכי שהעד פקול מיהא גם רבנן לא חקילו צה דמשיס גולן
 פקול לעדות אשם ורב יוסף לא קיל הא דלאמזיר
 ומפקל עפי' עלמו לעדות כיון שהיא רשע ורנח קיל
 אשמזיר ואיכ לא נפקל עפי' עלמו ופליגין דיצורה ולא
 כהנין השי"ש דעובר כשפקל לעדות איך עמיס עלמו
 רשע ורנח פליג דפי"ד ולא ידעתי מתיכ"ז גם דרבו ז"ל
 מי נקמה וחיך קלומר וכיח שא"כ עדות אשם דחקילו
 צה רבנן ונחמון לעדות ומשיה מעיר הלא מיני הוא נפקל
 ע"י הדינה לכל עדות דעלמא שאינם עדות אשם ועי'
 ביה אצה"ע סק"י קרצ משמע דבאיח נפקל לעדות מעיר
 ועצ"ש ס"ס. והא פשיט"א דאס רוב האמריס כשרים
 דשריק הני עדים ציר דגיכ כשרים וכיח כה"ג אלא
 דמיני דוקא כי צאיס ומסס לכאן דכל דפריש מוציא פריש
 אכל מתקומן קבוע כמעטיר עמיס ותימה איב גם צישראל
 י"ט מישרו פקולין וליהי קבוע ועיכ כמי"ש הפניני אויח
 חרפיה אי"ז דמי תיחוס צטר כטר ואי צטר טריפה
 ואחה אי"י מה היא מוכרת אזלין ציר רשכות צטר כטר
 וההיר צזה אלא היכי הרפקע על רוב צהלה איך הס
 י"ט לרון צזה עמי"ש לעיל ס"ו בני צעמי לעדות עובר
 עמיס ובעצמיה"י ס"י פ"ו דיה והנה אודיע ס"ו עמיס וגוא
 דקיי"מל דמתינון משוס דפי"ד קשי"א הא סמ"י דח נרצע
 לרט"ס ואיב מתנפ"ש איב"ה פ"ה עי"א פקול אש האמה
 כעד ה"י איב הרשעין פקול דרצנע לרט"ס ואס האמה
 כמד דפנל"י דיורה איב ה"י פקול דהעיר שער וממלא
 צמחה"י ס"י לי"א ח' שמי"ש אכל אישחמזיעתי' ומרבי
 ס' חוקה הנחיס סקקמיה דמי"י שה"ז אומר איב ידע
 אש לרט"ס דחליכ כיון שעי"א עמי"ש עלמו רשע

והנה

דמיס הפכים שהם פקוליע עדות לכל דבר והיע כיון דיכולין
 להמליך משס וכמי"ש הנ"ל אצהיע ק"י קיע דעהורחה מהר"י
 ציר נלמד שאע"פ שהמיר צאונק כל שמולא שעה היסור ולא
 נמלע מוורד מיקרי ועי גריב"ש ק"י י"א מעוהק בקל"ה בנהסה
 מהלכ"ח אי"ע הניל מנזחר להיר"א דע"י אונק המרה לא נפקל.
 ונחשו' נוני' מהקט"ה מהכונס י"ט דחזן חמזין לפקול
 דקטנ"ר ריע עדים שחמרו להם החמו שער אלא שהרנו
 ירננו ואל יחמונו שער הרי דגס ע"י אונק נפקל והנה
 י"ל כי ריע דקוצר ירננו ואל יחמונו אס עברו והמו
 ולא כהרגו עובריס הללו של עדות שער כמו צלי הש"ס
 הרינה משליכ לגבי דין צה"י שלשה עזירות אס עבר
 ולא כהרג לא עבר צמחה על ע"י וביע רק שביחול מיני
 של ומקדמי וכמי"ש צחי' הריב"ז צני' כ"ד וכיח הנעמיס
 צפיה נח' יסוסי' והחמוני' מהקט"ה מנחשו' הרשנ"א
 צאומר איב יצחי' עם אשחק לא פליגין דיורה לומר
 לאמריס הרי דבאכחה גוים יהודו ואל יעצור. ולפי"ש
 הרשנ"א צפיה ה' קהרדין היג דצה אס עבר כהרג דחין
 קשי"א אלא לדעת ועי' נחשו' צה"ע ק"י כ' א"ש דאיכ
 עבר הללו דביע [ועי' צה"ע י"ד קר"ז אי' ודוקא שאומרי'
 לו לעשות מעשה כו' וליצ"ע] אכל חמזו די הקל"ה
 שפ"צ דלעשות חמזו רשע איב חמזו אפי' צמדי דחסידי'
 צעלמא אכל לפקול לעדות לא נפקל צזה ועי' צקה"י
 צהר"ר וצרכי' ס"ס :

ובס' ש"ש ט"ז פיה מוחזי' לנפשיה מיצמות כיה
 צהרגנו דמתינון מדמזר רב יוסף לרט"ס
 רשע הוא והחורה חמוה אל תהי רשע עד וכיח שא"כ
 עדות אשם דחקילו צה רבנן ופ"א גולן דציר טורה פקול
 לעדות אשם. משמע דאי גולן כטר לעדות אשם כחא
 חצי"ד דמיני וגם מהלכ"ר רב יוסף למד והסורה חמרה

ומה קסה לי על הא"ע קררי כיה וצ"ס עס דלפ"י כיון דעס מיירי שאומר טעמי שזכחה יום זה העד וחיכה עד מקיי"ע עניר איב ליכא ז"י עדים לאוקרסה ופי"ן צביי וצ"ס עס קק"י קרצז ואכתיב

(ד) המקדש צמירא ושכיסה מדין רוב הפוקסי קיל דליס כלס. ים ומקדסי לפימש הרצ"ע שצדק סימ ל"ד כיה איב מרוע לא נלרף ערוח הע"א וערוח המקדש עלטו להלכיה גם לפעמל.

קדושין אוקר י"ה הסוזה איך פסי"י. וז לא קק"י לפימש הריצ"א קדושין ד"ב דהיכי דשוקר צפין מה שצנבל להדיא לא מהכי מה שצנבל חף דלחודמל דעוכח דשמי הכל ש"א"ס קיור ענש דררי הוא כאלו חומר הרי אה מקדשה לי כ"י נשחוק לא לכוחס חישוח וכן המקדש צה"ז חלו היה אומדל מוכח שלא סיון רק לשחוק היה עומר צהאלה דלא חל עס חקדש רק צמי שמתטיין

ולקמי דפלבנין דיטורח הייס שמועד על איש אחר שחקדשה לו והעניא עמיד על איש זה זה איב הי ערוח מיוחדת ונרע דלא מהכי צ"י קדושין כד"י כחוספסה הביאה ה"י"ף פ"י מי שחאו צניעין והרצ"ע כי אמרה בני פיקול צנרל דעוטייל אפי' צנדרוח מיוחדת כד"י פ"צ וצנהר"ס ק"י ל"ז ורמיא חוימ ל"ד עס. וצניקת השנה סדך על הרצ"ע עס נלעיד דגס הרצ"ע מורה היכי עיפ' לחש שמועד כ"י לאילא עמוח דליס כאמן דטנע הוא רק הרצ"ע מיירי שלא לאצנעו עמוח רק לכסלו סידע שלענמ איס חלמ' ומקסי מהעני על פיקולו והבין מהמדרי כי צע"י דוקא שלא י"י לו הנלס צנדרוח חף שחאו איס מתטיין להנלס וגם לא יניש לו עוס הנלס ימו א"י לפקלו ענור דלפי עדרוח מניש לו הנלס ימו השינו הרצ"ע. ים צנ"י לפטול צדהין ק"ב ועניל פ"א קונה וצניק ע"ב וצנ"י קפ"י פ"י"א וחכ"ע ועכ"פ צנר דהחשט לפ"א צקדושין הידי היכי שהמקדש פקול לערוח חשט וכענזאר נחש"י פה דהמקדש הוא חלוס ולא כנמלל קולוח נחש"י אחרוכ"ס ע"י פלטי"ס כאלה שאין צנ"ס קמיה. (ה) ושכיסה עדין. דנאין מודין ג"ב נהקמינ אין לחש וכ"ב נרמיא קנ"ב דלפ"י רק א' ונחש"י ובי' החינ דלפ"י אחוה שומרה ט' ומשפסק צעננה מתעיה הא הי דצריס שצנבל ועצ"ס עס. ויס לי להעיר הערה גדולה לפי המחנלר נחש"י עריהו צנ"י ק"י מ"ב וצנמיא עס ודעה הנלס אחריהם צנלס היה אומדל דעוכח שכוונה הקדושין היה לשחוק בעלמא והיי"ס יכלין כקמוד על אומדן דעמיס אז לא היה עפ"י דין קדושין כלל וא"י חמה חלמ' עמל"א זלחא הרי צנור דצ"י קדושין לא צע"י רלון חלז לא שחוק מדיח חל"ס אשה לקדשה היה מקדשה חף שידוע עכל ונאקסה ואיב אפטר לומר דלשחוק המקדשה קדושין וטח חומר הרי אה חז צהקרה לעמל"א י"ה כוונתה לשחוק ולהשטאה או להקנאה ולחישות הרי זה דומה למטייל חלז לקרנה הצ"ו י"ה כוונתה ללעורי או לשחוק ימו חלקר הרי י"ס צ"ס החלז וההיד צוה כי קבלה

להקדש והי כנוסף הרבי מקדש כ"י לשחוק חלל דליכא הכחה צורה דכ"י החצ"ע ק"י ה' קק"י [ועומל"ל שמהיסק חריח קליען] וכן צנ"י הרוחב ג"ו ואומר צפירוס שחכ"ז לשמ לא יועיל דע"י אומדל דעוכח ח"ס עוקפיין הרי הוא כחצו לשמו עטר צקסה יסרלל לא ערל"ן ל"ז [וע"י צכש"ו רע"א ק"י כ"י ד"ה וציקר ס' וצנמ"י ח' שקלי"ס פיג הי ד"ה ועוד ריל ע"כ ט' פ"ס ואכתיב] אך הא קס"א דמיל דצ"י קדושין ח"ס מטיין להשטאה דלא יועיל. וכדלח מזה גופה דהמקדש אשה צע"ב דעטייל מדיח והי"ט חג"ב חונקה הנמרה ומקרא נפסה כד"י צניק"ס צ"ב מ' וכמו צ"י מוכר וע"כ ח"ס מקרה שודעה וכן צ"י מוכר לא כלום הוא איב ארצ"ס ומה ענזאר כי ע"י והעטה והדיטר לא חלקרה רק צנ"ן ל"ב להחקדש לו ומה"ס כקנה לו ח"ס כוונתה להשטאה איב אין זה רלון חלז להיות אשחו וכן צ"י מוכר ח"ס סוס לשחוק והשטאה לא נקנה המקדש. וההיד צנאומדל דעוכח שטע"ס רק ללער צ"י הצנוח"ל אז כיו"ל ט' הרי ג"כ כמו צטון להשטאה דלא הי קדושין ולא סיון צוה שחש"י צנח"ס חכ"ס. חלל דררי נעל לפמ"ס הערי"ע האומדטה ובי דלין הילבין ח"ס האומדטה והכחה שלא טונה לש"ס קדושין דלין צ"ס כח לשחוק על אומדן דעמן שח"ס הכחה צנורה והוא אי"ס חלומנה שלא טונה לש"ס קדושין דררי דצריס שצנבל ולא משגחיין צוה להאמ"ן נגד מה שאמרה צפ"ה דלפ"י צע"א חר"ב מנו שפ"ר כי הניח דעריהו צע"י על ענכ"ה השטאה דיה דדצריס שצנבל אי"ס דצריס צ"י מוכר והקנאה הי"ס מוס"ס דלא עשה"ק ל"ס שרבי צע"י עס רלון חלז וחד יועיל ח"ס כיון להשטאה הרי לא היה רלון חלז ודלא כדעה חרי"ע (ו) וכי אין לחלק צ"ן פסק"י חנוף. פועה ח"ס יועיל וזלח הא מנזאר להדיא כבסדרי"ן כי דהחשוד על הערייה פקול לערוח אשה צ"ן לעז"י צ"ן לשחוק איב ענזאר דלא ח"י"ק"ן גם כצפול רשע ובקדשה אשה לשמל ארירי הקטנה צנלס ואפטר דחאו גרם כג"י העינור חר"ע לחשוק

אבל לענין לא ואינו פקיל איך לא תמידי בשנים פקיל עדי רשע נני קדושין וארצתה יש להם למלאה כשרות לפיכך החסיד שם רלה רמי לנצילה ולא לרביעם משום

לה קדושין וא"י אם קרוב לה או קרוב לו לא נעמדין בחזקת פזייה איך הדיד בזה ולפיכך מהר"ם נסתין הוא מדרבנן בזה דהחסידי ואפשר דגם פה רק משטח

דרכן הוא ויותר הארעם טיטע למיש החסיד שם כי רביעם מיירי נעשה בזהמה חסדו לבסוף ואחרי' הדיכה סיפו על מחילתו שכל השתדלותו לשוב לרת יארות וכאח רביעם שאליו לדיק דמחילתו הזו עלמא משמע שחזר בחסדו ובכריס מהרש"ם איבע קיי [והנכריכי י"ר ר"ע לא הזכיר מהם שקדוהו הרשעים] ואף דבעי קלת טובחה ומחילתו כמחיל וביע בחסדי מוהר"ה א"ר ל"א דרפ"י בעלמא לא

נעמה נעשה כגון נאן ואוכלי דבר האקור ויש להם חקקה ע"י חרס או תשובה והא לענין בקדושין האומר לאתה שרי את מקדשה לי עימ שאלו לדיק אפי' היה רשע נמור הרי זו מקדשה חיי"י שמה אהיה תשובה בלבו ורצ"י הזה ל"ע גדול במדרכי פרק קמח דגיטין ועי' וכל עקן אילו האטקיס שחילתון בזהוים וכל השתדלותן לחזור לרמיט ורי שמואל ג"ח הכתן כ"י וגם מהר"ם לעיל לא דבר ולא הקיל חלל בפסלי עדות נזופן ובזוהמה סקו"י שרמחי לעיל מהר"י שאתר מהר"ם בלא נט האשמה שנתקדשה לפני שני עדים שהיו ראשון בשני יש שכחה גדולה חלקו עליו וכתבו שאין להחריט בלא נט ואחד מהם היה הרב משפירא שיהיה רבו של מהר"ם ואחרי שיש חולקים עליו והלרי"ב נט אף המתקדשה בפסלי עדות דאורייתא

קיי"מל יוכיח קופו על מחילתו חלל הכי רבנא דמחילתו כדאמר בשמיעת חילין עיב הנה פה השתדלותו לשוב לרת טובחה כי קיפן בשחמה עזו וקיפו על מחילתו אבל בניי שלא כראיה זו קיעני עירסה חין לחוט עליו שמה הכהר ארצתה עיי פעם ז' וגי הוא מוחזק שיעשו עור וכדקיי"מל בקהדרין דרסקון אורו לכיפה וכי"כ מהר"ם פל"ז ויש רל"י מש"ס עיי ט"ז ז' וכתב סתי לא בעיד תשובה כי ממשקל דשם רלה לדיק חיי"י ריעשה חשיבה . והי"כ ש"ל הדיכה קיפו כ"י אף אם בעלמא יאמר רלה היה דעמו בתחלה לשוב אפשר רלה מתימן נגר מה שהכריעו הכת"י דעמו וכד"כ בחה"ה הדפ"י"י וכיכ השתד"ר ק"י ר"ז וסר"ס חיל ק"י י"ז ובדיחה בקה"י גר"ס מידות חכמים ובכ"כ יש להבין ש"ס"ס ציג כי"כ דמקשה מהא רבנן איך צכי יומן אהי"ט ששמה כ"י עיי . ויש להעיר בעלמא פקיליס ברעע לא מהי"ט משום דמקשרי אבל קרונים מירוע לא להיטע בני דרי ממון אה קיי"מל דרכן עפי' אומדן הארעם דרי"י ממון כדאי' בחסדי הרא"ש ובישע חרומ ק"י קים י"ז ובדיח דליות רצוח ועלז להכניס שמהעיה וכיכ הארע"ס וביע שם קס"י ט"ז איך אם לא באעין לעשה ואהרן נעדרה שם קרונים וליכא חרמה עדות לאעין ונפקא דין עפי' אומדנא ואין לך אומדנא ויש עתה גדולה מחלל וכלי דשמי אומדנא זאם דבדיכ"ה שאלו לאון עפי' עדות קרונים כי צדאי גס קרונים מאת"ס וסרי הצע"ר עלוז באון באיקרין ובכ"כ רק דבדיכ"ה הוא סיכ"י דבעי' עמה שלא חזן עפי' קרונים וסי"י אפי' שיהאומדנא משלכ נעדרה

רשע דמוסן מיע הכי דלרו חקפו צע"י רשע דמוסן ולא נפקל בזהו"ה אחר ומה שחקי באלל להבעים הא הי מין איך מוהר דכ"ש לאכר ממוס וליכא זומני צומנין כדאי' בקהדרין עיי וליכא אף ממשיה רבא ומה אם לריכין לפקור כדאי' מכה יעל קס"ו ובמח"ב הא טעמיה דאובל כצילתו להבעים הכוונה שאיכנה בזול יוחר ים ע"י חומר מנון דהא לא לחילוני דקדים דרי' עד חוסק חלל דאיכנה בזול ורק רועשה לתחיות נפשו לעביס טעם דאיקורא וכיולל זו ומה שאמר במקרי"ה דעמו"ה להבעים סי' דעו מוחר הי"ס פוקר ואי"ו מלעין במל"ה דהא הי אפיקורס ואל' לריקס לפקלס מועטס דלי"ס בזומני צומנין דמנואר לדיח' דהס גרע"י מועט"ס כניש לעיל סק"ס ושיע י"ד ז' הי וכן הוא להדיח צע"י חיי"י ל"ד כי"כ האפיקורס"ס והמומרים פחותים מועט"ס ופקיליס לעדה עיי וף דהלשון מומר להבעים שיהי כל אחד לע"י מני"ס צמה מיירי וז"פ וצור . ועוד יש לחמה דהא מנואר צמון האומר דע"י קדושין ילפי"ן דבר דבר ממון בני הכמה צע"י וס"י ודאי רלה אמר"י שמה עקו תשובה ולא מאת"ס נגר הצע"ר איך גס בקה"סין צמרים שיהי"ס אה רמי להכמה צמון ולי"ל רלה אמרה כ"י רק לג"ר דמקשין לקדושין עיי וליכא עיי רלה יל"ף דבר דבר ממוון בהכמה לפ"י י"ל דפקוליס עור רשע נקרים ניכ נערוה קדושין וכפי"י הכי שלא לקח עד כפר דהו כל העדים אטקיס . אבל קשה אף משום ספק שמה השרה נאקריה וט"ל"ה מפקק מהחוקה דפטי"ה ולפיכך סוקי כהצונת כ"י א' דהי"כ שאלו יודעין סוקן

פסול רשע דשם חימי גוזיח רק הוא עקסנר עמוד ועוס
 דלא מיעמיס לס ע"כ היכי דרבינן דלא מרעו נפשיה
 כערכאות שלתס ריכס עמי ועי' צנדרכי פיק דרסין
 פנרנש קלה מה . ועי' ר
 ודברנז חס לעיג צנדרכי .
 לא ידענא צנור לתח כיוון
 ובפרט עידוע שיהי זה
 נרדכי קתיה כחזו צו יחר
 ענה שלפרט (י) וחס לא
 ידעינן כל דעמס . אזלי קול
 דוקא ועי' פסולי ערמ
 דרזרייתא בניו דרשע אזל
 פסול קרנח רללמד מלא יומתו אזנח על צביס פקדשו
 כפי פקבלה נעדות צביס אזל פסטיי קרקע שלא יומת
 הנן צנעון אזינו כאשר פי' הכחזו צקבלה וחס צביהס לא
 העיה כחזיב צנורח ענה ובי' וכתיב הרעצין צנעפטי
 חחרס ועיב צה שאינ עמוצס
 צנורח כרשע דרעסס חסו להלריכה
 גו ענח דלמרו בקרזשין יכר
 צי' שזיל ונדרס חכמיס איס
 חס צנורח דנרבי הקדושיס
 העלריכיס גע ובשלוחת ורסיי
 צחשו' תסיב עיז חפי' קרוביס
 מהאז גיב נדרס חכמיס דרשטיי
 קרקא ככ"ל גדיס צי' וחס צביהס
 לא העיה וגי' והאי דרזריל ונדרס
 חכמיס הוא פי' הרשציא חלף
 קפיח ונרסיס' גיערן מ"צ צי' דיה
 הזיל והציז כיז הרביא קי' מיצ
 קקיה איכ צנורח דרעס של
 רנב פרייח שסס הלבו צנעויה
 הקדושיס ז"ל ויהי קרובי האס
 שסס נדרס חכמיס אז חפי' קרובי
 האז דרזרייתא וחס חסו לקשי'
 הרייף עליהס דליכ חפי' קרובי
 רנב פרייח שסס הלבו צנעויה
 ועיב חרלו הס ונארנו זין היכ
 רנב קרובי האז מהיה מינן יס
 לחוש חלריכה גע נהיע דרק
 נדרס חכמיס הוא עמי' טורח
 ענעיס כמו נדרס בקרזשין זה לרנב
 חנה ענעמטי על דעס הרשצוקי' .
 ולפי' צנורח ר' צפסיל רשע
 האנרטיק' צנורח חן רליי'

הג"ה
 רזריי' להעיר פס
 צנורח חס הפקר יפקד
 ויהי ענש פסוק חסח נפשו
 אז ככר כספן חסוקול
 [מלכיס אז' כי ליען]
 ולא מלחמי עמי' דיה
 שיהי ממוצ צה מיה
 כאשר היצ כן ענשערך
 חנה חרלה ומכרתי
 נהחסיס אייה קריה
 דרשפר צרין העלביס
 וזין זה מנעוניה חנה
 מרלה ונהה הרנציג
 פי' או ככר כספ
 חסוקול חס חנעמיה
 כרזאי ויהי' הטובה
 מדוע נקול עליו הנשא
 הזאה לשנורו אז
 להנמשל שיהי' חלחז
 מרוויח הרבה חלו חספ;
 צנור וחספרי דטי
 חלזיס אזו שיחך נפשו
 אז עכר כספ יסוקול
 ענצור חס יסוקול דלא
 כפי' רנציג והיה
 צנעמס סבי חנזיס

מחנעמס של רנבי פרייח חלנ צנענה לא חנמלא גס
 צלבו האססיס עמוצס דרשטיי סס שתי צנורח כחזו
 ולנענה לא חנעשו דבר דרזונס רחמנא פריי' וזון הענה
 דקדשטי חפי' חס נפסול
 דרזרייתא (י) וחס לא ידעינן כל דעמס חף על פי
 שלפי חסינורו לא חר צו ולחסי מכל מקס קתיה עלי
 להכריע לכחחילה ובפרט דבר שיש לי זמן ר' או ז'
 שמיס חיל מהריס צאורס חסזי' חס צעלי נפס חסס
 לחוש לקרזשין רזשין חף על פי שאין צנור ציה מיהש
 חכרייה חס הרזשין ליתן גע וזכי חקשה חסנקלסו
 חף על פי שאינה לריכ וכשו סכנחתי סכנר דהיכא
 דלא
 ספרייח יס לחוס צכל חוסן לחנענח להלרין גע לכן חס
 רהיע לכחחילה כמיס גס מהריס לכחחילה ליחך גע וזחי
 יעשה חסנקלסו . עייל צעטס רנבי ספרייח רכרזי
 שלא עלינו צשיס פיקול קרוביס לערי קרזשין
 דחף רילפינן ערות מנשן מרזי
 צנעמדרין כיז ח' מדכתיב טשפט
 חחר ונס ליפיק גיש דבר צנעורה
 הננעון עיי גיש דרבר רנר ורבר
 חללמד עורקס מרז ונלמד צניס
 כדאי' צנחיס מ"ע צי' מינן מליס
 כמה ענעמיס דלא לכל מיל
 חקבלה תנ"ש וחנמלא צבי' יע"כ
 קי' לא כמה קרובי' צנור ויע"כ
 חס דבר צנעורה לקח לעלמו
 דין חחר עדין האקירן ונעי
 עדיס מ"ע דיה' קרוביס פסוקיס
 רנב צנענח ורבי צאיסור היכי
 דנעי עדיס כי הרשציא הרעמי'
 ייד רקי' קרזי' דנבי חזיס חנעח
 דמי ונדוע לא חמר חפי' כחחר
 לא דמי ועוסס דנמלא קויפ ועיכ
 קרובי' רנבי' חוקור לא חזרי'
 נמלא קויפ חף דנבי' עדיס
 ורנבי ספרייח' קברו דלא חריכס
 לן גס קרזשין וחפי' כולס קרוביס
 [הרעמי' צייד הייל אשנעמיטי'
 צנעל גיה סאציא לקנן וסזיר
 כישנעמטיק חוקן קלת] ורבי
 נאמס צנרן צנחיק כ"י ח'
 קקצי' גני' חוקור אז מועיל קרוביס
 עינש ועי' צלחתי צנר ענאל
 מענין זה ולי דליכ חנה ארוב
 חריכ

ואי' צנל והשכי קיס
 כדחכא דככר כספ ויכל
 להחסיס יס פלפל צה
 אי השכי קיס ולא
 יכל פה גלין ומהרזאי'
 צניס קליד ז' וצנעיע
 חס פנעו דנרקס לא
 כחזי' רק חס נחסיק
 חקין על האנ' ויכין
 דטי קרז' ונזילא לא
 נחזי' צקקס ומיש
 דמי לחס וחנור דרזין
 צנעמלא חניא ומהיע
 ליך חס קרזייל
 דקי' מחלה כי צנעמ
 ליר והא דנהרזאי'
 עדי' ועכפי פה צנעקח
 לאנר כי חנאי דככר
 כספ קיס וזיש כן
 משפטך חנה חרלה
 על חנאי דככר כספ
 והנצי' מנ"ס חמר צי'
 חנזיס חנאי דנפסול
 חנה כננר חנעמל
 צלחצי' שיהי' כן וחנאי'
 השכי של ככר כספ
 כר שיעיב כן משפטך
 דעל

מחנעמס של רנבי פרייח חלנ צנענה לא חנמלא גס
 צלבו האססיס עמוצס דרשטיי סס שתי צנורח כחזו
 ולנענה לא חנעשו דבר דרזונס רחמנא פריי' וזון הענה
 דקדשטי חפי' חס נפסול
 דרזרייתא (י) וחס לא ידעינן כל דעמס חף על פי
 שלפי חסינורו לא חר צו ולחסי מכל מקס קתיה עלי
 להכריע לכחחילה ובפרט דבר שיש לי זמן ר' או ז'
 שמיס חיל מהריס צאורס חסזי' חס צעלי נפס חסס
 לחוש לקרזשין רזשין חף על פי שאין צנור ציה מיהש
 חכרייה חס הרזשין ליתן גע וזכי חקשה חסנקלסו
 חף על פי שאינה לריכ וכשו סכנחתי סכנר דהיכא
 דלא
 ספרייח יס לחוס צכל חוסן לחנענח להלרין גע לכן חס
 רהיע לכחחילה כמיס גס מהריס לכחחילה ליחך גע וזחי
 יעשה חסנקלסו . עייל צעטס רנבי ספרייח רכרזי
 שלא עלינו צשיס פיקול קרוביס לערי קרזשין
 דחף רילפינן ערות מנשן מרזי
 צנעמדרין כיז ח' מדכתיב טשפט
 חחר ונס ליפיק גיש דבר צנעורה
 הננעון עיי גיש דרבר רנר ורבר
 חללמד עורקס מרז ונלמד צניס
 כדאי' צנחיס מ"ע צי' מינן מליס
 כמה ענעמיס דלא לכל מיל
 חקבלה תנ"ש וחנמלא צבי' יע"כ
 קי' לא כמה קרובי' צנור ויע"כ
 חס דבר צנעורה לקח לעלמו
 דין חחר עדין האקירן ונעי
 עדיס מ"ע דיה' קרוביס פסוקיס
 רנב צנענח ורבי צאיסור היכי
 דנעי עדיס כי הרשציא הרעמי'
 ייד רקי' קרזי' דנבי חזיס חנעח
 דמי ונדוע לא חמר חפי' כחחר
 לא דמי ועוסס דנמלא קויפ ועיכ
 קרובי' רנבי' חוקור לא חזרי'
 נמלא קויפ חף דנבי' עדיס
 ורנבי ספרייח' קברו דלא חריכס
 לן גס קרזשין וחפי' כולס קרוביס
 [הרעמי' צייד הייל אשנעמיטי'
 צנעל גיה סאציא לקנן וסזיר
 כישנעמטיק חוקן קלת] ורבי
 נאמס צנרן צנחיק כ"י ח'
 קקצי' גני' חוקור אז מועיל קרוביס
 עינש ועי' צלחתי צנר ענאל
 מענין זה ולי דליכ חנה ארוב
 חריכ

אחרי הצה עליו עיי קרונוס זה ליתא כיון דהיחוק האיקור
על מה שאבו דרין לא משתחין צמח שילאח מה כר'י
הריף יצוהו בני ואשתמוערהא דלחה סי'. ועתה נעמי
קליז כי טעמא דהשטור

נדקדוקין לילא ותיבי דקרונו'
זל'י לילא נעלא ח' קייס
סנתבולט היל' דהרעניא
והקטוע לילא זי דרפי'
טעוניה לא בני והתוק' טס
טכ' דנעי טעוניה הייט לרי
יוקי ויכ'י מוהרמיס ויכ'י
נחי הרעניא טס דלרירין
גם טעוניה לא נעלי' ולי
לחה טעמיס לילא לוחוק זה
[ועי' רמיא סי' ז"ב קסע"י
ז' וניש קקיה] דכנני תראה

הסניי סי' ז' עיי פריס וקצוניה דלין טוס
ליודר היי' דמועיל עיח שפלט עשוס לייח' גם לפי
כללי טעמיס קיימיל כריי דהתחייס טעוניה נעאר והכנה
כעוואל לבני רייכ כמיס הרמיס סי' הוהז ועיי' נעין
שעי קיי קייז ועיי' זיד מלאכי

סי' קקיא טכ"כ ריע גאון דהכנה
כעוואל לבני רייכ ויכ' דהכנה
חייז רמיס קיימיל זי' ואכניל
והאמה נדענה רנני שפירייח ויש
דלשוני (ח) לפסקלה לכוחה חס.
יש לוח מקור צפי החולץ אס
גא' להלון יחוק לפסקלה סי'
וזנערשדריס חייז קיה אחר דלחה
לריכה גע' איכ' למה יתנה לה
רפיסקנה חסס ומקחפק היי'
דרא לרונה נכך אי' שייך היי'
ועי' פשעיא דלין סיפון דהאקר
נקרוטוטיה ככשני סי' האוור
דעוואל אער נעקשין עיס וגדול
אי' היי' עמאן דרפיסן הנטח
ליסן להאכריס טייח נדיביסה
דחה דשאר הכא דליכה עלה
איקרה ונכסיה חייז כד'
לכחחלה לכוף עמיס ודלי' לא
רק נעכנר דר לילא לטעוניה טכ'
וליל ניכ' דשאר הכא דליכה
איקרה ועיי' טוקי ציי' י"ב ז'
אי'הא כסניי' ויכ' ציי' כי' זי'

ורמס הסני' ויכ' האיז ונחשו' מהרשדים חייז חקיד
האריך נדעה הרמול וציה טלמה חייז יד עיט היי'
עניק קייז נחאי' לרוקח טרס נשס חייזו סי' ונכ"ז
לליע לפי הדעה נחייז

דלא נעי גע' אין להלריכה גע' (ח) לפסקלה לכוחה
נחנס. אעפי'כ נכנז דרך לכטורכס שחמחין עד הפורי'
עלישא אס תוכלו לעשוה נחוק ס' קייג'רשנה חזל לעננה
עולמיה אס ימן כחף קורה לא ישמעון לכס אחרי
שליה לריכה עכיל. ועעס שאין לפסקלה נחנס לכארי
לא שייך נדון דרין כי כנר פקילה סי'ה לכוחה ושעדה
וגם עיטון עולמיה אין כנר דפריש. גם זה מלאחי נעודיה
מעשה גא' לפי רי' וסז עדיז עדי סתייס סי' פסק
האלפס דהאידנה סי' פסקל לעדיס פסק ער כפ' לרק
גאון ורז עורס גאון נעקום עיס דחוק עדיס כסניי' אס
חחס על הגע' ישראל כנר (ט) ותשרי שחתי יעמר כנר
דליחתקיי

מסי' קניז והסניי' פסק דרפיסן ליתן טעור חלילה ונחשאי'
נרשיס מנרבנחא סי' קרע ולא סי' כויז וזליה כחייז
טק"ג סי' ניסל להמדיח עדי כסס רקי' קניז ולענר
רליי' מנחמט קייז ולא חעון אלא ליה עיחא לרמיא
חזל אי' חיס ליה עיחא לרמיא חסין עמיס סי' ויער דהתקבל
לון חס זנח אשור דמיחזב ליתן דמי' [והיי' דלין לטעמיס הפקר
מחלק צוה קסע"ע סי' ק' סקייז וניש אדביע סי' קייז וכסנחי
נעקרי' אלא נחחו מעל השנוס האשהי' וחייז] ונעשנה דמי'
פי' עיח טעמיס טעקלו טרס זארקוס ונפי' המשנה רי'כל
לוער קול חמיס טעמקוס פ' עשוס כיון עמיס ולפי'
דינשו נחייז רקי' קניז אי'ס חזל להחלקיס טס קשה
וגם קשה מדוע לא הוצא זלח העשנה נפי' דנחרה
לצורה לתי'ר אין סיפון ומה כדלח ששקיס פ' העשנה
לעין מעש'ר לא לרי' מוון דרפי' נעמלו נחייז קסיע'
מה מעש'ר. והנה חא ודאי' דנעילת כל דהו מעקלין
הער'ס כמיס רשדים חקיד ה"ל והנה מהא דרפיסן
להלץ לפסקלה משענ' גי' דרפיסן עמיס ועיי' ציי'ס
קקיא קק"ז (ט) והשני שחחס מוור. עד ענח חוטי'
דברים הללו דליכ' הוא מעכיר כל הרעמיס פסקיל' עדות
לנעיין שחיי מוור הכל אי'חמישו ציהוניה רליי' מהעשנה
עיי' קנדה דרמיס גי'י' אמה סן אלא ד"ג. חשש דלין
נקלין דקדיקין מלח עיי' קמכין לחיק נחחס ענו
ישראל ורעניז קנר אפי' טעיהס סתייס חזל מה זה
סי' טי'ס

למעור דלא ירע ישיין נחשו' גאויז סי' רי' חשו'
אין חערס נין ירע ללא ירע ואכניל וחסס לפי'
נעשיל נעקרא חזל לפשעו לא דע' עמאר כי' אין זה עפי' סמורה:

ישיבה לפקולים נרשע ומה עמים ללא דמינו נגו חמיש
 פתחו יתחל סוף ונגו כריתום חלל פסקול לעדות כש
 קאר פקול עדות ד'טול לגרס ונראה מדעתם דלון פקול
 לעדי נגו חלל מי פלסם נר כריתום ומי' נהסיע קי
 לז קקי ומלחתי צבי' חל'ע קקי' קיל פהציה אלת
 וכי צהיז נקטר פהצרים חמושים ומה קלה דעסי :
 דרע' עים להם לקדוש' חסדים עטעס חף פהצרי'
 פקולי' דכין פגלי' לכל עדר ענה לטס אישום
 אי' הי פערדי ציהם כיון פארם יודע פהמקדס לפי
 פקולים איך קדושין כש דלמרי' כסיב ציצונה פהמקדס
 אה פהקנה סי' ונהגסם רניא ח'ע קי' לזא קען
 פקדס פהגדל חללס דל'רסס נגו הודי' צעל כהאגיל
 לטס קדושין ונהאריא פס ריל חמיב דל'כא עדים צבי'אסו
 ולא ציחדו וכנע' נקטנה פס וכנע'ס ככז קיל אי' עיב
 וסאל ענזאר פוסק' יצמות כז צי' ונצטין כז דכין
 פדוע פנה עלים הי' כעדים [ועי'ס ולי' כז כרז קיל
 קקי'] ונצט' סקביז פהס' עיי'שי' חס דר ענה כדך
 אי' עס אשאו ולא אה עדי יחד י'ל רהי כעדי יחד
 ונשפ' ריב'ס קליב ככ צטס הרחל'ס וכיכ כהי' אהי'ע
 קביז פהמקדס פלל נעדי'ס סי' דלס היחוק פאזון פהקדושין
 ונעדי'ס נחקה חקס אי'ס סי' אה דר חקס כשו עדות
 נזורה פריב' פ' האזנה וכו' עדי' ונצט' רהי
 כשו עדים פקדסה כהצני' פהקדושין קדושין ואי'כ לפי
 ל'ל דערדין פהקדושין קיי'עין ולא פהעכל או דסנאו עיי
 עדי יחד כהפוסקי' חיל ונלחסיב ח'ס קי' פהסיס
 הי'כ דערדין פהקדס חס פהי'ס מורין ח'סי'ס לקדושין
 גלי עדים רהי חקק פהי'ס פהקקס ומועלה כשו עדים
 סי' ולי' דעיי'רי פערזו עדים פנתן צידה פסן או פ'פ'
 ואי'ס ידוע לטס קדושין או פהס'ס וסס אזומים לפי
 העדים פנתן לה לטס קדושין פהסי'ס פהי'ס פהקקס
 או ח'סי' פלל רהי אהסי'ס רב ע'ס צידה פסן פדוע
 להעדים פהי'ס פלו ועדין ענה לפי ע'ס פהקדסה צה
 אי'כ לעוד דפקדסה פעהה עיי' פהפן ע'ס צידה דגס
 נקדושין קי' צידע'ס צלי' רחיי' וכהמד'כ פ' האזנה
 ועני'ס קי' מיב קקי'צ [ועדין פ' דעיי'ני' גי'עין גבי צעל
 אזנה לפקדון פחלק בין לפענר ולהאצ ונצהארדי'ס י'סי'ס
 חי' צי' חל'סי' פליל' דפרי'ס עדין פהמקדסה לפי
 עדים פהלבס למהי' מאנסי'ס צני'גו ולי' ני'כ אלהצו וכי'ע
 כי פטע'ס י'ס דלל חיקטו צוה הי'כ ע'ס ועדין קסה
 אה פהפ'ר פטע'ס פהורה פהי'ס עני'ב כדנ'ס פהמקדסה
 לפי צי' עדים ולל'ע' [ונחסי'ס עיי' י'ז דגס לפי' פהס
 פנלו'ס'ס פהי'ס ע'ל'ס פהקדושין מי' ועי'ל גלי' עדים
 דל'כ פהדי' ודאי' פלל ומועיל לל'פוקי' מונן והי'די לקדושין
 פהציו' נחסי' ע'סי'ס קי' והאזנה ר'ס לפהקדסו פהא' דפסעו

פרי'ס חס'ס עדין דלל להס ונעטע דל'סי' עדין פהקדושין
 צידה חלל' ע' לטס מי' ע'ט פהמקדס פהסו והי'כ ר'ס לל'רס
 מי'נז נאזון ח'פי' להצו לל'חרי'כ כע'ט פהל'פוסים ועדי'ע
 ע'י' פני'ע קקיל ופי'ן ז' ולי'כ י'ס'ה פעה'ס פהקדסה
 ודאי' ענה פהסדה לפי עדים פקדסה ר'ס צידה נקדסה
 פעה וסס חלל העדים חולין פעה פסן פלו צידה וסי'סי'ס
 פהדי'קס אהר'כ ל'סורה פהקדושין [ר'לי'ע פהקדושין סי' פהמקדס
 דיעי'ל הרחל'ס נעיד כעמו'ן אה גס כעמו'ן קבין אי'ס
 פהקיי'ס רב פנפי' צ' דוקא כבי' מ' אי' וכמו'ס פההדי'ן
 ר צי' וכעה פוסקי' נצ'יך חיי'ע פיל' כ'כ ע'ס ולל'ע'ן
 וחמ'ס נחשו' נהארי'ע אי'ע מי' דעה אהצני'ל דכל פעהן
 פחמל' ענה'ס ולא לטס קדושין אי' פהס'ס כדאי' פ' פטע'ס
 פהדוח אי'ן פקלי' ודי'י' פקלי' סי' וכי'כ אהצני'ל וסדין
 דקדושין ופאצני'ע כ'ז עי' פעה'ס אס פקדסה פלל עדים
 ח'סי' ד'רס יודע פלון פהקדושין כל'ס ונצ'ר וסן לטס
 פעה'ס ועי'כ אס פהח'ר'ס ח'סי'כ לקדושין הי' כעקדסה כעמו'ן
 פלה ולא פהאי' וסאל דל'רס יודע ח'סי'י' לה צבי' צט'ס
 ועיי' נרי'צ'ס קי' ח'סי'ס ונמ'כרי'ב'ל ח'יל ל'כ כהק'הי' צני'ס
 אי' ונצ'ס פהרי'ע דל'סי' אי' לל' גער לל' עני'ד ונעטה
 ער דע'אל' מנצ'יר וי'ז' אי' ל'הדי'ר גי'ין פיק דכ'סו'ס
 גבי ח'ס'סו'ס פרי'ע ענכר'ח'סו'ס צני'י' ל'יס ע'ט'ס וע'כ'ס צבי'
 פהא' דב'ר פהאי' ככל י'וס ודאי' ח'סי' יודע ונצ'ר ונצ'ר
 לטס פעה'ס ופ'סי' אס מוד'ס פהי'ס פנתן לטס קדושין
 אי'ס נאזון נגו מה פהכרי'ע פהי'סו'ס דעמו כו'סי'ס פהח'סי'ב
 ח'יל חרי'ל וע'כ'ס סי' פסק חלל העדים פעה'ס ולי'כ'ל
 גס פעה'ס עדים ופ'ט'ס והכלל קדסה לפי ח'סי'ס ודר
 פעה'ס כשו אי'ס עס אשאו והכל יודע'ס פפי'ר ע' דלון פה
 אס פהורה פהקדושין פהצנע'ס י'סנה צידה ופ'סי'קה פו'כ'ה
 עלי'ה פנהקדסה וסדך י'סר'חל פהז'ה'סו'ס פנע'ס קדושין
 על יד'ה כו'ס י'ע'ס ואי'כ כל'טו עדים לה פנהקדסה פהרי'
 פ'סי'ס'ס פו'כ'ה עלי'ס ח'סי'ס רי'ין גי'עין פ'יו דך קעדי'
 אי' ד'יס פהאי' מנע'ן וחס רוק'ס צידוע פהצנע'ס הי'ס פלו
 וח'פ'ש'ר גס צלי' פנע'ה א'ס עדים פהודאי' נהקדסה מד'ג
 פעה'ס וכנצ'ג כל האנו'סי'ס א'ס ענז'ר פ'ודע פהל'פוסים
 פקולים לעדות ונצ'ר ונעל לטס קדושין וכי'ע פהדי'ס
 עדי' יחד פלו ואי'כ ע'ס לא הי'ס ל'ר'ך רהי'ע נצ'קס
 פהערו'ס כלה'ה אש'ר אי'ן להס פוק'ר צנ'ח'ר מיי'ס חיי'ס
 פהסי'ס והפוסקי'ס חל'ל א'פ'ש'ר א'ה פהעני'ן פהש'אל עליו
 רהי'ע לל' הי'ס פהז'ון זה רב פהז'ונ'ס קר'ש פנפי' ח'סי'ס
 וס'ה ע'יד קלקול' ני'סי'ס ולי'ס פ'ה כל דברי'ס צה' :
 וי'ע'י' לחק'ר א'י' מיד דח'ש'ע'ס גבי קדושין לעני'ל אי' גס
 גבי נ'ס פהסי'ס לח'סו'ס'ס צני'ל ומל'ח'סי' צני'ע קלי'ב
 אי' צט'ס רהי'ו דהי'די לנגו ונהכ'ר'ו ר'ס לי' רחיי' מ'סדין
 פ'י'צ דכ'סו'סו'ס צט'ס רהעני'ן פהא' דל'מ'ר ר'פ'ס פהווי'או

בפסיה ומקדי ב' כי חיל לשיעור קצוד דחושטין לניח
 עש איכ לפי מוכרחין אט למחן כהני גם גני הא
 דלמר צירושין כהני דרב פפא למעני דחושטין לניח
 צירושין אלא דקויעו אה דהיה מהפסקי ועי א"ע
 עיז וגני זוח ליכא למינעי דהיי דמכיה ונדן שניכסה
 אין צוח ספק דלפי' צלי עדים אקריה דהיי יהיה ליה
 המורה עי השקלח קיעה לצרד מטוס דליכא עדים וחי
 אפוי היה עיר צקוף העולם שוב אינו פועל מי המרים
 זה ועיכ בהכחשה וגני הכחשה ידוע דנעני' צי עדים.
 ובהכחשה לכיע לזו כלום אי מטוס דעיר ככשה לא
 שמה עוד כלל והי כלה היה אפי' עיר או מטוס דהיי
 השטח דרבנן ובהכחשה ליב וחיכ לה שמונה גיב אין
 לשם וצחנס דמחן צוח הדיע וצדרי הניה בנ' ויב כי
 ענואר עס דהייכ דליכא רק עיר אז אט יש הכחשה צין
 צענעה לדיעו וצין צענעה השעוה ליכא כאל קדושין
 ככל אפי' להשקח צעלמח ולענין אורח שמונה דלא הי'
 קדושין לא יעירי כלל עיש :

ובהאי

השקח עכ' רהיע שמה הרהר השוזה . י'
 להצין דלכאורה השוזה גירוח אינו מועיל כי
 ישוד לכשורוח עד שילקח בראי' צוחס כיב משללקח
 הרי אה כחאך וכיכ הדמוחל ושיעו ליד כיע משילקח
 צביר ב' והיי לא יועיל השו' לפיכך ומולקח ומיהיה
 צ"ד ודפי' חייבי חטאות שצנר עליהן ויהיפס לא כפפרו
 ועסציק חיי' ליה ועיכ הדיע מייירי צפסקין מיהיה דלתיכ
 צלחיה אידן דחושטין לקדושין ובפקול מיה' עיכ שחיבי
 עליה מולקח וצין שערן לא ללקח לא כחכבר אוננס עד
 שאפי' עקשה על ריהוי יקשה לי יוצר איך יחכשרו היום
 כל הפסקים הלא ידוע כי צהוי' דליכא קסוכין ליכא
 מולקח מיהיה ועי"י צקי' הקומיכה להרציה שחלן עם
 מוהרי' צי רב צנוח עמה אורכ לציד ומגנש שילקי אורח
 אט לקון אצל לביע אוננס מולקח על תורה. ולפי' יש
 לתמוה עוצח איכ איה איכא עד פקול דרשע הרי צעני'
 ש'עצור עזיכה שיש צה מולקח והיום צהוי' ליכא החרחה
 שסרי צעני' שיעיר עליו למולקח כמו גני מיהיה ודיו
 מוחכר צבוגי' דקכהדרין צקוגי' דטכסין אורח לכיפה
 וכן הצח' צוקרי' עכיר וחיכ כיון שידוע שלא ילקי
 אורח ליכא החרחה למולקח ואפשר צונן שהיה כח ציד
 'פה איכא מכות מרדות גם צהוי' כצח'מ' עיב קיה ובצקי'
 ריו [ועי' פתיב אורח ריו' קקי' חרי' כחלה דקפסקיל
 עיש] וחי צוח אצל עמה סלחין כח ציד יפה גם זה ליחא
 ועלח' צשך חיי' קי' עליה צי' שכיכ דצח'מ' הי' כלה
 סחור צי ובכ"י כחצ צשך ייד ריו קקיו' דפסי' גם
 צהוי' סיכי דאיכא מולקח דמיפקל לעדמה עשין ולענין
 קדמי' אטס ועלח' צני' אינו עיב צח'מ' ארצנים על

הר חייס האחד שאלים פקול מיה' אלא מי טענר
 ענינה דשייך צנה מולקח וחיפס שלא החור צי אצל
 טענעה צעני' שצנענר לפיכך ולח' פרע ל"ס מולקח דההרחח
 ספק אה סיסל למר עדיין יש לי שחוח לקיים טענעה
 וכיכ ההנניס וקמי' אחר רשע כל טענר ענינה שחי' צ
 עלי' מולקח זה פקול לעדמה מיה' עיש הנה איכ מהצחר
 דאס ענינה זחא שייך צנה מולקח חריפס שלא החור
 עקשה פקול איכאל' ירע צהוי' עלה החור צי כלל חי' צ
 ועכ"פ שיחור לכשרוח ע"י מולקח צהוי' אי אפטר
 וחף דכחצו השיעו אפטר מטוס שרעה טענה לצד
 מהריציר דיש אפטרחה לקמיכה צהוי' ודא עליו הרי
 קסוף. ועיכ צויר דצח'מה חוח מולח' אז השוזה הי'
 מולקח והמטעה דמכס' מייירי עיכ צלי השוזה דמשי' צ
 אורח צנערה חולקין עליו הצירוי על רחבי' ופי' ארטיציה
 דהיי' ר"י ורע' חריב דקצרי שחי' צ' כריחה ככלל מולקח
 עיש לא מיעטר ע"י המולקח אלא צני' השוזה ליטפור
 מהכרה עכ' וחיכ גני מולקח לצד צי צמולקח ולא צני'
 השוזה עמה וחי' עבד השוזה ג"כ ד' אפי' צלי מולקח
 וכן מוצור עס קעני' כיח וצח' סרס ויעירי סחוד צי
 ועשה השוזה אז שלקח הרי זה כשר עיכ ארי מה
 שרליס שרי צח'מה על השוזה או מולקח ובצקי' כיט
 קיים חריפס טעלנו צני' השוזה הייט מטוס דעס ליכא
 מולקח דהיי דאיכא חטלמין ליכא מולקח ואוננס חכסיכ
 השוזה כח' להס איך ונהו ושיקסס אינו צח'מה בראי'
 עס אצל מיהיה צהריאר לצד די אז דגל זה החכסיק
 לריך למען דע' אק טענה השוזה אצל אלו ידענא ליה
 שחיה ומחחרע די צח'מה צעלמח וכניש חרי' צה'
 השוזה שיעיד עליו ידוע חטלמון שלא ישוד עוד לכסלה
 [אס לא גנזל ודאי דלא יועיל עד ששיצו האצולה רחי
 עבד השוזה בזלה מה צעני' גניה בראי' צבין] וכיכ
 ערו' עס קעני' ז' דעיד שח'מ' הגזלה מוטלע מיד
 כחכבר וחיכ עי' עי' עי' קדושין צנר פקול דלמח
 עשה השוזה צלצו ועי' עני' רהיע רחיי' ונעני' שאפי'
 לריק דחיישיק דלמח עבד השוזה ולפי' עיש רהיע קקי'
 י"ב חיישיק לה מרדנבן גני חומח דרי' וכיכ ארי'
 צן הרליס צקוגי' דהאי דיע' שאפי' לריק השקח צעלמח
 גני אי' ודאי' מפי' השולח יי'ד ריח' צ' דלן לפי' ח'מה
 ולא חרי' דלמח שז אף דאור' עס צ'מין. משמע דלא
 הי' רגיל צנן [כעני' עס אפי' עיש וס' לי רחיי' דהאי
 השקח אינו מיהיה דאי' צח'מה י"ב צ' דחייבי כריחה
 ישוד ככלל מולקח רחי עשה השוזה ציד על עעלה מחלון
 הכרה ומקשה עי' רחי דלא מייצין סמי רשעיות איך
 לוקן מצי' אורח שאס עשה השוזה הפחה מיהא לא
 עני' ב' וחי' סיס עכ"פ סקן עענא עשה השוזה איכ

קלל זה הספק נפסע אי אי ריק או איך לכל נמשקדים
 עליו נחסי מנחל דמיירי נחוקו זה ונני יל דקלח
 חק ריבית דלין דיקס מעיל וכמס סבתי חל קני
 עש"כ נחור ללחא חסדא חסיקא וכרטי צע
 ועי' סך חיע כיה צי גס י' לעיין חס נעמיל כזה
 חליק נחור רונא ליחא לככסו ויש להארך נחסי נחרימ
 חז חיע קרי וסוק ציע קי אי חל ועסוק וסעריק
 סקימ דכחונתו וקיס סיד פריז ונאכטל :

ודעת

הרי"ף והרמזים דלינס נחכסרס עד אשר
 יעידו עליהם נציד טעמי חטונה ולפי אדל
 לה סאי חקטא חלל דברי הרין והרעניציל כי דהצנר חנוה
 ותמחכסרד למפנע וכן הפכמה סך חיע ע"י קיז וספי
 להפוקלים למפנע דחיי רק מדרנן נעלמל והכל נני
 קחשן לה איכמה לן נפקול דרנן ונחסי נחרימל קיי
 פיל דעיי הרחור לה מתי חטונה נני גלן ונני עד
 טעמי נח נחגלו ינכסו חס מדוייק נלשן רסינ טכי
 נולין וחילין דנר האקור ויס להס חקקה נחחס (סייט
 נבא) או חטונס (סייט נאכילא חיקור) ועניס קליח
 נחיי דעיו עש"כ לריק אי גס נננז חרימל כן
 ונחסי קי' סערו דשלה סעלו נכסו חן זה גרמי דלמח
 יהרר נחסי' כחיי דעיו עש"כ לריק (ויס לדחיה וכילי)
 ועסננר כן דכין סעריין לה עשה הענינס יס לחפנז
 טעמי על מחסנז חון והחור חמר ולא יעשה חרס
 נשלה עי סחיהק נכסו ודאי דלא חן ודחיינו חרס
 וכיל או עסוס חסנז כן או מדרנן נחטקא דחיי
 והסו חרס חסחיד חף דהס רחוי להחייז מעטס גרמי
 דחף דלין נלרע חיע לה מנורח טליחוס רק מעטס
 גרמי יס לחייז חלל דנס מעטס גרמי סעור דלי נר
 חיקא דלמח יסחור ויחמר דברי הרז ודני החלמז ס'
 [ועש"ך טעיה ס'] והלמח דה ענור נטיס ציע " צ
 דחומר לחס וענר ללא נכסו לי דפמור ולא מחיינן
 ליה מעטס גרמי חף דהסיס עיקר סס נחיוז ננינס
 עיי טליחוס כאלו חר עליו נכסו ולהחייז נכסל [ועסיה
 חוקס מרוע מחייז נכסל עיי גרמז חר כן עלי
 חפונה חפי' לה יסחייז נחלר מעטס טליחוס חלל מחייז
 מעטס גרמי] חלל חיע מדלח נחור חסיס זחל להרס
 דעכיס מחייז מעטס גרמי מעטס כחסיד [ויס לי
 לחדש דהא דקיימל דחף דסלרעי חיע גריס חייב היינו
 סיכ דחייב עכיס גרמי כהא דחייז דחיי חיע דלד
 חמלן חלל סיכ דחיי רק גרמז כח טלה חס ניד פקח
 או פחיו נעמיס נדרמיס גס דריס פמור ונס יסי חיינז
 קסי' חסך ליכ קסי' ונחור קלה נחרימל סס] וסכרוא
 נפלחל על סך חיע טעיה קיי טלה נר החייז
 והרעניז נטלה עי סחחוק למקור דחייז סולר דברי

חן זה קסי' דסכורה חרס ולא עסוס ססי רעניוס
 חרז נדחיי סחי רעניוס כי כל סכנה סכורה חרז על
 חרז על חורלי רעניוס לכרע עסיה סכר חרז חיי
 נספן סחי רעניוס ויסל לחייז חן זה לימח דברי חרס
 הסורה חרס עסוס רעניוס חרס חסייז וכל לסון
 הסורה חרז על חרלי ועסיע ספן עסיה סריר וכרעס
 חחוריד צניס חספן עסיהס קוטס וכן חרז גס נלניח
 חייס חרעניז נחסי חרס חרס חרז חיע קיי קיי
 ורעריס חיע קליח ורע' חכיד דכר ונחסי חיל קיי
 [ועיי' נחחיל קניז] וכן מלחסי מנור נחייז חרעניז רעיי
 סחטור ועספול עסיה סטור מחסלונין חרי חיי טע
 ספן סחי רעניוס יס לפמור וחף סחי זה דחוק ויס
 כי היעיס צוננן סרלס סולל ועס ספן חרז חלחערי
 וחי' דכנר חרז רעניוס נחק סחור (וחס לליע חרס
 על קל חיס חסוד על חסור וערוע יחנן סחסוד על סנה
 סחול עסיה חרז ועי' סנה קיי' אי נחור נלחוי חרי
 סז מיעעסו ננני כרה ונחין קי' גי סיכ טיס ריעסח
 לפכסו ועניד חיקרה עטס חסיון על חיקרה רחל חס
 דברי עסיהס ונלחוי יל דלעיסר נכסי מנחן חרס
 עערי כרעס חריס פי חנחל עליס ונני חיימ קסיז
 וכרז חריז נחיי ירע' ס' רניס [זה ענור נחחונת
 ייס ח' חומר סטר חענה ס' וקיימל דעסיון לה וסל
 נני עדי חרי' חלחערי וסר נסך פיל קייח מהגריס
 עיס] או כיון עס ספן לפכסו אי טוב אי חרז חרס
 עסיה כל הענין אז נחומר ועסו עסיה חטונה
 דכזה יס סערה לחרעריס פיע דכחונת דעערי וע'
 חוסיס ליד קייח חך נחט"ע סס חיי לזי מנור דחפי'
 טעמי חטונה חיק נחמין עיס חעס חפי' נחור דהגנרל
 לה לחס לחרן כן לרע כי נכסו סכל חיינו נחיי
 רעניוס חרז לעניד זה סיס נטון יחור מלחמ דנר חס
 טלה חכר כלל נדררו חיע רק מלשון חסיס חסחל
 מיהה לא ענדי' ולא קאנר דלמח חסחל לא ענדי מעטע
 נחז כי כל נוד דלח חיקר מעטס חטונס חן חס חעסין
 לו טמח חסונס רק נני חרז לריק חרז עסוס
 חסע חיל או עסוס דחנס עיו עש"כ לריק :

ובעיקר

סי' חנוניא דפמור מחסלונין עספן
 דחעניעיה יליע דלמח חוקא חייב דהספן
 צעיקר חיוז נדחיי ללחס דיע' חיי דקלנעי וספי
 חרז חומרן ליה חייז חס חכעס סכעניק ציע ליח
 ורק חספן אי נחחוק לככסי חסר דכזה ליח חעניעיה
 ונעניעיה מחר דיי קקיל חק ריבית חיוז ללחס
 ירע לחחור ריק יולחס נדייסיס וסס יס ספן חעניעיה
 נכסך קיי' קניו נחסי רחיס והכעסו חרי חף דכל
 חספן חיל או חרז אי חרעניעיה וספן יל דחיי

האחזק שמים שומע לברז דלח מצני לרס דרסי השליח
 ללו בר חיובא אלח אפי' לרבינא רבני השליח בר חיובא
 הכא מקור זה יו פטור ועשאו חיס בר חיובא במחכיר
 הם לא חיובא מתורה שליחות רק עטעט גממי ויכי
 דלח היחזק גם גרמי ליכא כמיס ההייד היכל ובהחזק
 שפיר איכא גרמי דרבי רהוא שומע להתלמד ומושב זה
 קסיי הקסיי בחוריר אוח א' על הרמיא הצטיע קסי
 ה' צנוי אשליעי הא אפי' ישראל במחזק ים שלריע עיי
 חה עטות כי קס דרבי שליחות ליכא שלייע גם צנוי
 והא דלח חאקר צרמיא עטעט גרמא כנר צרמי צבאורי
 לעיל רין הגרמא צאיסירין עיי גוי עיש ומה שהציא
 מנאשי מהריג די עטין דאפי' ברשע גמור חאפטר יהרהר
 השונה ולא יעשה ולא צרי הויקא עיש וכנר צרמי לך
 חלודרנה עטעט גלחא צרמי שהרהר השונה ומחמחא לא
 יחס :

ובתשי

הריניש רקוי השולח לגטז איס נפקל
 והציא הרמיא קיי ליד ז' והקסה המועט
 אפי' דאשליעי למה יגרע מוכיר בפקדון ובקליהיה דגרע
 וגרע דפקדון צרשחא דרמחא איסחא וצנפירטו עטעט עליו
 גזין [חלומה מפריס כן ציק קיה] ומאליכ צוה שכנר
 נכנז מניח צעלים והאחריו כל דגס צוה עיי שסי
 עטעה גזין ופי משיכ וסדר קסה האחריו קחס וטעטוע

דככל אופן איס נפקל עייז גם חנהרי על כרובי השכל
 הלח גם צמולה לילא העטעט דרשיממיי קח משממיי
 היה נפקול ואיך יפקול עבור דעס לו ואיס משלם הא
 ליכא ללו דלח תבול וצמחיי חטב דליכא רק עיי
 דהסיצ צעטכז מומן היצור חלל חלומה איכא ללו דלח
 חטעווק ככל מומן היצור שזא לידו ואיס ממזיר אפי'
 צזא צהיר לידו כדאי' קיי שיקן ח' דגס צעטעה סלוחס
 עוצר ומייט היה מייפקל הטיפר צמלה רק דליח חלה
 לכפיר לו חלומה המועט ואשחממיי' הוא דקח משממיי
 ובחשו' רדני' חייג חרי' עוצא צקה' אוח יו רמי'ע
 מהיה להסיצ מלות כיי לא צא להליא ולמעט הלחו רק
 שזא להרלות מקוס המליח כמו שחמור חכמים פריעה
 ציה מלות והעטעט שומע דליכא אפי' צלי צמיעה דכלמד
 עוהשצ רב היכי דליח חטמו וחפטר דמח' לו הזון
 דרכי כהיג צחשו' עזוהיג קיי קיי חלל היכי דידוע
 הלוח שצ'נו יכול לחוצעו ים עייז ואולי גם הליח דלח
 דחס איס חובע היו דעעטו כחס שלייע קיי שאלכ הכא
 דאי' לחצנו מליא' קיזה [ועי ריב'ש חת'ה צני' לייט]
 ואיכ ההייד וכיס ציס חבצו כמו חל חמורד לחיבש
 וחף דלחין עלקח' על ללו דלח חטעווק עייס הא גם
 צבזילה ליכא ולקח' דעמנחא משלם כמנחה עייז אלח
 דצלוו רחוק' לא צני' עלקוח כמיס הכחשי' קקיא איכ
 עייכ לעור דהעטעט דליח נפקל מוס' דלח שומע לחיבש'
 איסירא חתק'ש עייס חבצו כמו חל חמורד לחיבש
 צלל דעי שומע וכמיס צהגסה הגריא דל. ובני עמיא
 הי שטוחן קיע חרש דהייכי שזנה מלט האיסור ליא אין
 שליח לרי'ע כמו צמחומה עי' ח' ויפרנס ללו שטוחמיה
 ענד ובקסיי הסיצ עמס' סרמיא ועסרי'ע שכתבו צני
 עטעט אשליעי והאחס כי דוי' איס סלי צנין זה רק

ועפין

יש לקיים ריש דהקטועי ח'ע' רליצ קקיי דלח
 דלח שלייע חייב השעלה חס אין לשליח מועט
 גרמי עיש ובשדך ומהחייטו צוה ועפין יצחי דקדוק עטי'
 צרמי' ציע ח' הדע דהאומר לשליח לא גכז לי פטור
 [העטעה פטור מעלסם כפל דאשליעי רשי'] רמי' צעלי
 הכא רשי' צוה שפי' כפל ולא על הקקן ואיש דעי'כ
 מישחמסי' שגכזו חייב' הייט אפי' השעלה מ"כ דליח לי'
 להשליח כמיס השדך קס דרבי'ה שליח אפי' היכי דשלייע
 יעו השליח חייב ויכין דלי' להשליח קקיא לרשי' דודאי'
 גם צלא גכז לי חייב אי' מועטס גרמי' וחפי' קוצר
 כההייד חיי' ים לחייט שחי' הוא נהנה והגבינה צדי'
 ועי' עיי'ץ חייב קיי' ייז האומר לשליח קח לי עולה זה
 ולקח לו כשיצו צעל העלה יקח עממשלה דהייכי רהוא
 נהנה ודאי דהיי' משיה' פי' רשי' על כפל והאיר פי'
 עיי' ועלמחי' חשו' רדני' חיד קי' חלף עי' [והוא חיא
 קיי רבי'ץ משיח'ס] חמה דחקה תבול וצעלה יחל' וחי'
 וסי' דהיי' שחלכו חיי' מועטס חיק' [ולח' מוח גובה
 ורמי'ז כדאי' צניק] והאי' דרני' האומר לחשה ולענד
 ללו גכז לי' דפטור היי' ומכיל לא מקקן דחס אלכו
 או חס יסכו צעין עקלו נכול צמחה עיש והא דרנחה
 טורס שלריע צשליח'ס והלא צלחיה חיי' מועטס גרמי'
 או חיק' מוס' דיש כמה נפיע וחי' שליח'ס ח"ל חקרון
 ועטעט גרמי' ליכא לחיי' צלי חקרון ופסוקו ואעטס ההייד
 דפטור עיי'י דלחין הגרינה ציד העטעה וליכא צוה רק
 גרמי' שסקיה אוחו ובחשו' עיי'מי' לקפר חיקין קיי' יי'
 ישראל דלמח' סר' ציי' דרדני' סר' כיי' חלל עיי' גוי צרי'
 חיקא וסי' כשולה חננה ציד חסי' וסוקר ליה גוח'
 וקלחא טי' [לי' צניק כע' צי' דהיי' עטעטס גרמי' קס

כפי מה טעון צבועותיה אם טוהן גם העליה ח"כ אפי' והסבב בה סכרי' עם הגוף מערי' סלחיון זקוק חלשי' עובר ולא טוהן דוקא צבועו לא מיי עליה אפי' וכן לעפן שטח כעל לא מעשפיק לים חבל הקין דלמי חי קייניל טלרע פטור ולא טוהן כפי מה שפרדן בזה

האריס הכה גדולי' דעה הסורה צבנרים דלשלי'ע אלא ד"ט להקפס אפי' יע טלרע ופי' בוכוה על העליה יעמ הא לא האלי' וביעוה צבסחיו עיי דעה סעחיה חס כלכל צננה טביעוה צבסחיו דוכוה לא יעשה זה וזה דהידי העליה סערי טעיה כחורו והרמי' קאעו דלין מופיקין אה על עמ טביעוה צבסחיו דהיי' אטלרע ומעשה הפליטה הא מעשה חרס חסר וחי' סיקק אה על הא לחר ופי' דע' זע' צוה מעלטה צבס' מהרשדים סמלקו עהייט והרד"ק צווקפי'ן על הדבר והכתי' כן לעמיד לפרט בדווקא אה

עוד המחלקות הנה: לחלקן מילין בהצנכה רשי' הפל רייל דאק עלי'ע עיי' העליה לא עולה ורק לעפן העובט חערי' טלרע' חבל מה צוכסה הסורה להבנב זוכה צהסן עיי' טלו להחיי' צווכסן כדאי' צכקסריו עיי' א' לוח בני עעלה יע' זכוח' על לפמעלה וישי' לא הי' בני' עיי' רעוה דהיי' כללו גנבה צעלעו והמוק' צ"ע ריי' בני' לחר הי' קיל כן דלין העליהם עול והכסן פאסלה יקט' גרועה הי' מקודסה

דלחסקי' י'אם להי' וחיל' קוד' ישראל מוער קידשו קידשו'ן הי' גיעו גע' וגם יוכל לחאום על הגע צנוק טלין עירי' כדאשכחן צעיר' כוחס הכא סעכערי' ריג והרצה מנעמנים דנדר וזווער דרמ' ככרי' געור והארי' חף על פי עקדס בקדושתו ולין מעפקק דנדר וגם צבסחיו כחוד דמועי' ענרש' אה אשטו עכיל' ועכל' הי' עעו'י' לא מאלכ' לבי' להקל ולהסיר' צלל' חיליה' וחק' על גב גנזי' חילי' כחיי' אחוה והרי' הא' כמו צ' חדשי' אורכתי' זמן צכקק אחר פקקטי' על יצעה אה כפאל' ויע' לה יום מוער' צעויר' אחר צכסאל' לצעלה הראשון והועד על השוער' טעוה ובפאל' לחסר'. ועמה טועד קעדין' אה' די ועמה טלחתי' עליה' לרואי' אה' כ' כאלע' סערי' בקיי'א' ואתי' לי' לילך לרדק קליי'ק וצקטעו'ערי'נל' ונלחתי' וקאלי' וסאר' סעוטה ולין' כלין' מקצוע' וגם אין' לי' טענה הטוער' עיי' קצרה' כלי' חוסי' העוורו' יודל' עיי'ן:

וב פמיש החוק עמוד היערי' הי' ריג מהי'ר סינח' י'ע' עעשה וכל' אש'ר' קל' י'עו' אחר' עי' חדק' מלך' ישראל' אחר' פרעוש' אחר' אחר' כלצ' העה' להכסי' עם' עוכיה' להחיר' אשה' טעפלה' לפני' יום' מוער' עשה' מוער' צענע' גיעה' צעלה' ולא' צעעי' קידושי' צעלה' ולא' אחר' כמה' שרים' אה' מיעה' העל' התי'וח' ליעשא' כמה' שופק' ישי'עוה' על' פי' עדה' טעוב' לפרי'יה' אה' סעי'צם' עם' ועל' פי' אורו' ער'ו' וזוחה' החר' כפאל' לא'ש' הרי' הא' כמו' טעיה' ועמה' צל' עדה' אחרה' איך' טעיי' הא' הי' ועדין' הא' מוער' דעה' כיה' להסירה' עכל' עיק' חף' על' פי' טעדין' הא' הי' כדעה' ריה' כמו' שהצנח' ען' הערדכי' ומהטעוה' מהרים' וען' הקא'ז' וחק' לדעה' מהילקין' על' ריה' מורם' צבני' דלי'כה' לרי'כה' לא' חיליה' ולא' יום' כיון' דזסי'ה' כשאי' על' פי' גדולי' הדור' איך' לה'אלי'ה' צעעלה' דרי'ענד' ונחל' כל' אפי' טעין' זאו' שורט' כיונה' מיי'כה' ועל' זאו' צכקסר' ליעיין' על' הדוח' ולהכסי' וחק' צנר' ולא' ארע' מכל' עיק' לאה'י' ער' ועשום' חתקת' העיי'ן' אחוה' דעמי' הקלותה' גם' אה' לרזוח' דמילח' ולחטוי' דה' גנרה' ואמרי' לדעה' דעה' ארו'י' לרך' בי'אר' כי' אם' כאנר' טעעה' החולקין' על' ריה' ואוקרין' דעשה' מעום'

דקצירה' לה' קידושי' הראשוי' מפילים' מדאר'י'ה' אם' כן' אין' חילוק' בין' כעשה' על' די' גדולים' או' לא' או' בין' ריענד' לכהחלה' כי' עעוה' דרעשה' על' די' גדולים' אין' קננה' טועיל' חלל' לענין' דלה' קאקס' לה' על' טעשאלה' לקוק'